

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Навчально-науковий інститут філології
кафедра мов і літератур Близького та Середнього Сходу

**Сучасний військово-політичний дискурс перської мови:
специфіка функціонування у масмедіа**
(на матеріалі публікацій щодо військового конфлікту в Секторі Гази
у 2023-2024 рр.)

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня магістр
студента II курсу магістратури
галузь знань 03 — Гуманітарні науки
освітньої програми
Східна філологія, західноєвропейська мова
та переклад: перська мова і література
спеціальності 035 Філологія
(035.067 східні мови та літератури
(переклад включно), перша – перська)
СОБОРИ Владислава Володимировича
Науковий керівник:
д. філол. н., проф. **Олена МАЗЕПОВА**
Рецензент:
к.філол.н., асист. **Ірина ЛЕВЧИН**

«Допущено до захисту»

Протокол засідання
кафедри мов і літератур Близького та Середнього Сходу
протокол №12 від «10» травня 2024 року

завідувач кафедри (підпис)
д.філол.н., проф. **Олена МАЗЕПОВА**

КИЇВ
2024

АНОТАЦІЯ

Собора В. В. «Сучасний військово-політичний дискурс перської мови: специфіка функціонування у масмедіа (на матеріалі публікацій щодо військового конфлікту в Секторі Гази у 2023-2024 рр.)» – Кваліфікаційна робота магістра.

Магістерська робота присвячена актуальній в сучасному сповненому політичній нестабільності світі темі – дослідженню військово-політичного дискурсу перською мовою на матеріалі публікацій іранського медіаресурсу «Jām-e Jam Online», що висвітлюють ізраїльсько-палестинський конфлікт у Секторі Гази у 2023–2024 роках.

Метою дослідження є встановлення механізмів функціонування перськомовного військово-політичного дискурсу, що включає дослідження корпусу текстів, відібраних методом суцільної вибірки із зазначеного онлайн-ресурсу, за допомогою інструментарію одного з провідних напрямів сучасної лінгвістики – критичного дискурс-аналізу, який виявляє взаємозв'язок між використанням мови та соціальними структурами влади. Аналіз корпусу текстів був здійснений на трьох рівнях: вербально-семіотичному, змістово-смісловому та мотиваційно-прагматичному.

Для досягнення заявленої мети були поставлені і виконані такі завдання: розглянути поняття дискурсу в сучасній лінгвістиці загалом та військово-політичного дискурсу зокрема; висвітлити ключові фактори поточних подій в Ізраїлі та Секторі Гази; визначити роль Ісламської Республіки Іран у геополітичних процесах на Близькому Сході та механізми використання ЗМІ як засобу впливу на іранську аудиторію; порівняти специфіку висвітлення збройного конфлікту в секторі Гази в ізраїльських, українських та іранських медіа; здійснити дискурс-аналіз зібраного корпусу текстів на вербально-семіотичному рівні, змістово-смісловому та мотиваційно-прагматичному рівнях.

Об'єктом дослідження є перськокомовний військово-політичний дискурс. Предмет дослідження становлять лексико-семантичні, змістово-сміслові та мотиваційно-прагматичні параметри його функціонування в масмедіа.

В результаті дослідження було висвітлено, які саме мовні засоби і комунікативні стратегії використовуються іранськими ЗМІ для конструювання наративів, що підтримують національну політику Ірану і формують громадське сприйняття конфлікту в Секторі Гази. Встановлено, що іранські ЗМІ не лише слугують рупором державної ідеології, але й беруть активну участь у формуванні образу Ірану як активного учасника геополітичних процесів на Близькому Сході, а також специфічного колективного іранського погляду на міжнародні конфлікти, в яких Іран відіграє роль головного борця за справедливість, захисника усіх знедолених та пригноблених.

Ключові слова: перська мова, військово-політичний дискурс, критичний дискурс-аналіз, масмедіа, ізраїльсько-палестинський конфлікт, Сектор Гази, Іран, Ізраїль.

ANNOTATION

Sobora V. V. "Modern military and political discourse in the Persian language: the specifics of functioning in the mass media (based on the material of publications on the military conflict in the Gaza Strip in 2023-2024)" – Master's thesis.

The master's thesis is devoted to a topic that is relevant in today's world of political instability – the study of military and political discourse in Persian on the basis of publications of the Iranian media resource “Jām-e Jam Online” covering the Israeli-Palestinian conflict in the Gaza Strip in 2023-2024.

The purpose of the study is to establish the mechanisms of functioning of the Persian-language military-political discourse, which includes the study of a corpus of texts selected by the method of continuous sampling from the specified online resource, using the tools of one of the leading areas of modern linguistics – critical discourse analysis, which reveals the relationship between the use of language and

social structures of power. The analysis of the corpus of texts was carried out at three levels: verbal-semiotic, content-semantic, and motivational-pragmatic.

In order to achieve the stated goal, the following tasks were set and fulfilled: to consider the concept of discourse in modern linguistics in general and military-political discourse in particular; to highlight the key factors of current events in Israel and the Gaza Strip; to determine the role of the Islamic Republic of Iran in geopolitical processes in the Middle East and the mechanisms of using the media as a means of influencing the Iranian audience to compare the specifics of coverage of the armed conflict in the Gaza Strip in the Israeli, Ukrainian and Iranian media; to conduct a discourse analysis of the collected corpus of texts at the verbal and semiotic level, content and semantic, motivational and pragmatic levels.

The object of the study is the Persian-language military and political discourse. The subject of the study is the lexical-semantic, content-semantic, motivational-pragmatic parameters of its functioning in the media.

The study highlights which linguistic means and communication strategies are used by the Iranian media to construct narratives that support Iran's national policy and shape public perception of the conflict in the Gaza Strip. It has been established that the Iranian media not only serve as a mouthpiece of state ideology, but also actively participate in shaping the image of Iran as an active participant in geopolitical processes in the Middle East, as well as a specific collective Iranian view of international conflicts, in which Iran plays the role of the main fighter for justice, the protector of all the disadvantaged and oppressed.

Keywords: the Persian language, military and political discourse, critical discourse analysis, mass media, Israeli-Palestinian conflict, Gaza Strip, Iran, Israel.

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ.....	2
ANNOTATION.....	3
ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРСЬКОМОВНОГО ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	10
1.1. Поняття дискурсу в сучасній лінгвістиці.....	10
1.2. Специфіка військово-політичного дискурсу та методика його аналізу.....	14
1.3. Поточний стан військових подій в Ізраїлі та секторі Гази: ключові фактори.....	19
1.3.1. Реакція країн Заходу та НАТО на військові події в Ізраїлі у 2023 році	20
1.3.2. Ставлення мусульманських країн до нового етапу війни в Секторі Гази.....	22
Висновки до першого розділу	26
РОЗДІЛ 2. ВИСВІТЛЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ОПЕРАЦІЙ ІЗРАЇЛЮ В ІРАНСЬКИХ МЕДІА.....	28
2.1. Роль Ісламської Республіки Іран у геополітичних процесах на Близькому Сході.....	28
2.2. Використання перськомовних ЗМІ як засобу впливу на іранську аудиторію.....	31
2.3. Порівняльна характеристика засобів висвітлення збройного конфлікту в секторі Гази в ізраїльських, українських та іранських медіа.....	33
Висновки до другого розділу.....	36
РОЗДІЛ 3. ІЗРАЇЛЬСЬКО-ПАЛЕСТИНСЬКИЙ КОНФЛІКТ В ІРАНСЬКИХ МЕДІА: ДИСКУРСИВНИЙ АНАЛІЗ.....	38
3.1. Аналіз вербально-семіотичних параметрів перськомовного	

військово-політичного дискурсу.....	38
3.2. Аналіз змістово-сміслових параметрів перськомовного військово-політичного дискурсу.....	45
3.3. Аналіз мотиваційно-прагматичних параметрів перськомовного військово-політичного дискурсу.....	56
Висновки до третього розділу	67
ВИСНОВКИ.....	69
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	74
ДОДАТКИ.....	85

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. У сучасному світі розгортаються дуже важливі геополітичні події, які матимуть безпосередній вплив на формування нашого майбутнього. Після початку повномасштабної війни в Україні, яка довгий час незмінно привертала увагу всього світу, іншою найважливішою подією, яка сколихнула людство, став військовий конфлікт між Ізраїлем та палестинським угрупованням ХАМАС, який розпочався 7 жовтня 2023 року з нападу палестинських бойовиків на мирних жителів Ізраїлю і взяття деяких із них у заручники. Як ми знаємо, Ізраїль жорстко відреагував на дії бойовиків і поставив собі за мету їх повне знищення, тому конфлікт триває й досі.

Роль Ісламської Республіки Іран в цьому конфлікті активно обговорюються як в українській, так і світовій пресі. За різними оцінками, уряд ІРІ як давній ворог Ізраїлю, був не лише зацікавлений у нападі бойовиків ХАМАСу, а й брав безпосередню участь у його підготовці. Так само не викликає сумнівів участь Ірану у фінансуванні іншої антиізраїльської сили, представленої ліванським угрупованням Хезболла.

У своїй дипломній роботі ми поставили за мету встановити специфіку функціонування сучасного перськомовного військово-політичного дискурсу за допомогою інструментарію одного з провідних напрямів сучасної лінгвістики – критичного дискурс-аналізу, що передбачало дослідження того, яким чином провладні іранські ЗМІ висвітлюють військові події в Секторі Гази 2023-2024 років, та яким чином вони характеризують сторони конфлікту.

Для досягнення вказаної мети необхідно розв'язати такі **завдання**:

- розглянути поняття дискурсу в сучасній лінгвістиці та визначити специфіку військово-політичного дискурсу серед інших типів дискурсів;
- висвітлити ключові фактори поточних подій в Ізраїлі та секторі Гази;
- окреслити позицію західних та мусульманських країн щодо оцінки військового конфлікту в секторі Гази;

- визначити роль Ісламської Республіки Іран у геополітичних процесах на Близькому Сході та механізми використання ЗМІ як засобу впливу на іранську аудиторію;
- порівняти специфіку висвітлення збройного конфлікту в секторі Гази в ізраїльських, українських та іранських медіа;
- проаналізувати розглядуваний військово-політичний дискурс на вербально-семіотичному рівні;
- проаналізувати розглядуваний військово-політичний дискурс на змістово-смісловому рівні;
- проаналізувати розглядуваний військово-політичний дискурс на мотиваційно-прагматичному рівні.

Об'єктом дослідження є перськомовний військово-політичний дискурс.

Предмет дослідження складають лексико-семантичні, змістово-сміслові та мотиваційно-прагматичні параметри його функціонування в масмедіа.

Новизна дипломної роботи полягає в тому, що вперше в українській іраністиці здійснено дослідження перськомовного військово-політичного дискурсу на матеріалі найсучасніших подій, що розгортаються на Близькому Сході і мають вагомий вплив на всю геополітику регіону та світу.

Теоретичне значення роботи полягає в застосуванні і подальшому опрацюванні одного з найсучасніших інструментів лінгвістичного аналізу тексту – критичного дискурс-аналізу.

Практична цінність дослідження полягає в можливості його подальшого використання в аналогічних дискурсивних студіях на матеріалі інших мов, а також у викладанні навчальної дисципліни «Сучасний перськомовний політичний дискурс», передбаченої навчальним планом ОС магістр.

Матеріалом дослідження послужили більше 20 текстів, відібраних методом суцільної вибірки з провладного іранського онлайн-ресурсу «Джам-е джам онлайн» (جام جم) загальним обсягом 72 057 знаків.

Структура роботи. Дипломна робота складається з вступу, трьох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел (89 позицій) і додатків.

У першому розділі розглянуто теоретичні засади вивчення дискурсу, його типологія та методологія дослідження в сучасній лінгвістиці; окреслені найважливіші фактори поточних подій на Близькому Сході та секторі Гази, а також висвітлена реакція західних та мусульманських країн на військові події в регіоні. У другому розділі висвітлено роль ІРІ в геополітичних процесах на Близькому Сході, механізми використання іранською владою сучасних медіа-ресурсів для впливу на іранську аудиторію, а також здійснено порівняльний аналіз специфіки висвітлення вказаних подій у ізраїльських, українських та іранських медіа. У третьому розділі перськомовний військово-політичний дискурс проаналізовано на трьох рівнях: вербально-семіотичному, змістово-смысловому та мотиваційно-прагматичному.

Загальний обсяг роботи складає 102 сторінки. Обсяг основного тексту – 73 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРСЬКОМОВНОГО ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

1.1. Поняття дискурсу та критичного дискурс-аналізу в сучасній лінгвістиці

Дискурс – це поняття, яке сьогодні широко використовується не лише в різних гуманітарних науках, а й в повсякденному житті, зокрема в промовах політичних діячів, оглядачів, аналітиків, експертів тощо. Але витoki його формування треба шукати в мовознавчій науці. Нині дослідження дискурсу стало одним із пріоритетних напрямів сучасної лінгвістики. Розглянемо деякі визначення та погляди різних вчених на це явище.

За термінологічною енциклопедією О.О. Селіванової, дискурс – це:

- 1) зв'язний текст у контексті численних супровідних фонових чинників – онтологічних, соціокультурних, психологічних тощо; текст, занурений у життя;
- 2) замкнена цілісна комунікативна ситуація (полія), складниками якої є комуніканти й текст як знаковий посередник, зумовлена різними чинниками, що опосередковують спілкування й розуміння (соціальними, культурними, етнічними і т. ін.);
- 3) стиль, підмова мовного спілкування;
- 4) зразок мовної поведінки в певній соціальній сфері, що має певний набір змінних [10, с. 119].

У нашому дослідженні під дискурсом ми будемо розуміти сукупність текстів, об'єднаних однією темою, разом з усіма екстралінгвістичними – соціальними, історичними, культурними, етнічними, релігійними та іншими факторами, що зумовили їх появу.

Вивчення дискурсу пов'язують з іменами таких відомих учених, як З. Харріс, М. Фуко, Е. Бенвеніст, котрі вперше звернули увагу на діяльнісний аспект мовної системи, соціально-культурний та історично зумовлений характер дискурсу [1, с. 185].

Одним із перших про дискурс як об'єкт наукового пізнання почав говорити Мішель Фуко. У своїй книзі «Археологія знання» він уводить поняття дискурсу як практики, що формують об'єкти, про які люди говорять. На думку цього автора, дискурси є системами знань, які визначають правила того, що саме може бути висловлено, створюючи таким чином об'єкти та суб'єкти розмови. М. Фуко стверджує, що дискурси не просто віддзеркалюють або репрезентують соціальні об'єкти, але й активно беруть участь у їх формулюванні та переформулюванні [13].

Тойн Ван Дейк є одним із основоположників сучасного дискурс-аналізу в лінгвістиці. У своїх роботах він акцентує увагу на тому, що дискурс слід розглядати як складну багаторівневу структуру, яка включає текст, мовленнєву діяльність та соціальний контекст. Ван Дейк аналізує, як через дискурс відтворюються та підтримуються соціальні домінування та ідеології, особливо в медійному просторі та публічній комунікації [58, с. 80–90].

Норман Фейрклоф в своєму підході до критичного дискурс-аналізу в книзі «Мова та влада» розглядає дискурс як спосіб використання мови, що має вплив на соціальні структури. Він досліджує, як мовні практики відображають та впливають на розподіл влади в суспільстві, і як через дискурс формуються ідентичності, соціальні відносини та ідеології [26].

Існує багато класифікацій дискурсів. Як вказує І. Р. Корольов, до найбільш широкої типології дискурсів входять такі його різновиди, як: художній, політичний, науковий, професійний, літературний, поетичний, фольклорний, казковий, магичний, ритуальний, тоталітарний, дипломатичний, етикетний, монологічний, діалогічний, автобіографічний, журналістський, масмедійний, публічний, віртуальний, маніпулятивний, діловий, банківський, економічний, педагогічний, академічний, риторичний, філософський, історичний, телевізійний, театральний, правовий, рекламний, публіцистичний, військовий, спортивний, релігійний та ін. [3, с. 294–296].

Розглянемо два з наведених типів дискурсів, найбільш дотичних до теми нашого дослідження: політичний та медійний дискурси.

Політичний дискурс є одним з найбільш динамічних та впливових аспектів суспільної комунікації. Це форма дискурсу, що охоплює мову, яка використовується політиками, медіа, активістами та іншими учасниками політичного процесу для досягнення певних цілей, які можуть бути пов'язані з переконанням, навчанням, мобілізацією чи інформуванням громадськості [9].

Політичний дискурс відіграє ключову роль у формуванні громадської думки. Він допомагає учасникам політичного процесу спілкуватися з виборцями, пояснювати політичні програми, обговорювати законодавчі ініціативи та відповідати на критику. Використання ефективних стратегій комунікації може значно посилити вплив політичних діячів та партій на результати виборів.

Для досягнення максимального впливу політичний дискурс часто включає в себе різноманітні риторичні стратегії. Це можуть бути повтори, емоційне забарвлення, використання метафор, аналогій і навіть демонізація опонентів. Також важливою є здатність адаптувати мову до різних аудиторій, що вимагає глибокого розуміння культурних та соціальних контекстів.

З розвитком технологій змінилися і платформи для політичного дискурсу. Традиційні засоби масової інформації, такі як телебачення та газети, доповнюються та інколи замінюються цифровими медіа, зокрема соціальними мережами та блогами. Це створює нові можливості для більш прямого та особистісного звернення до виборців.

Незважаючи на всю важливість політичного дискурсу, його учасників часто критикують за маніпуляції, викривлення фактів та використання «постправди». Це ставить під загрозу довіру громадян до політичних інститутів та може спричинити політичний цинізм та апатію.

Проаналізувавши історичні та сучасні приклади, можна ідентифікувати низку вдалих випадків, де політичний дискурс сприяв значним суспільним змінам або підтримці важливих політичних ініціатив. Наприклад, промови Мартіна Лютера Кінга, які мобілізували американське суспільство на підтримку

громадянських прав, або ж ораторські здібності Вінстона Черчілля, що підбадьорили британців під час Другої світової війни.

Медійний дискурс аналізує, як медіа – телебачення, радіо, газети, інтернет – формують суспільну свідомість та ідеології через маніпуляції та представлення інформації. Важливим є розуміння, як медійний контент впливає на вибір та поведінку аудиторії, а також на формування політичних та соціальних наративів [12].

Медійний дискурс відіграє центральну роль у сучасному інформаційному суспільстві. Він впливає на формування громадської думки та культурних норм, пропонує різні інтерпретації подій та явищ, тим самим визначаючи, які теми стають предметом громадської уваги. Медійний дискурс може служити інструментом демократії, але його представників також критикують за маніпуляцію інформацією та створення упереджень.

Медійний дискурс часто використовує такі техніки, як фреймінг, агенда-сеттінг та примінг. Фреймінг визначає, як представлено певну інформацію для формування сприйняття; агенда-сеттінг контролює, які теми вважаються важливими; примінг допомагає вплинути на те, як аудиторія інтерпретує нову інформацію, засновану на попередній експозиції.

Розвиток цифрових технологій розширив можливості медійного дискурсу. Соціальні мережі, блоги, онлайн-форуми та інші цифрові платформи забезпечують широкий майданчик для висловлювань та обговорення, що дозволяє залучати більше голосів у публічний діалог, але також сприяє поширенню дезінформації.

Медійний дискурс часто піддається критиці за неоднозначність та маніпуляції, особливо у контексті політичної поляризації. Інші проблеми включають зниження довіри до традиційних ЗМІ, зростання «економіки уваги», де контент створюється для залучення кліків, нехтуючи об'єктивністю та точністю.

Важливі моменти в історії, які показали силу медійного дискурсу, включають репортажі про В'єтнамську війну, які змінили громадську думку у

США, або ж роль медіа у «Арабській весні», де соціальні мережі використовувалися для координації протестів.

Як можна зауважити, у наведеному вище переліку типів дискурсів політичний та військовий різновиди наведені окремо, проте огляд літератури засвідчує, що часто є підстави для дослідження цих двох типів дискурсів разом, коли і виникає такий конструкт, як військово-політичний дискурс.

1.2. Специфіка перськомовного військово-політичного дискурсу та методика його аналізу

Військово-політичний дискурс являє собою спеціалізовану форму політичного дискурсу, зосереджену на військових та оборонних питаннях. Цей дискурс охоплює широкий спектр тем, від стратегій національної безпеки до аналізу міжнародних конфліктів і дипломатії. Він має важливе значення для формування політики та громадської думки щодо військових дій і міжнародної безпеки [11].

Військово-політичний дискурс відіграє ключову роль у формуванні політики безпеки країн. Завдяки публічному обговоренню військових стратегій, збройних конфліктів, оборонних потреб та міжнародних відносин цей дискурс впливає на рішення політиків і ставлення населення до військових ініціатив.

Стратегії військово-політичного дискурсу часто включають використання спеціалізованої термінології, апеляцію до національних інтересів, підкреслення загроз національній безпеці та моралізацію військових дій. Важливою також є презентація сильної, стійкої позиції у міжнародних відносинах.

Військово-політичний дискурс розповсюджується через різноманітні канали, включаючи офіційні прес-релізи, брифінги, державні заяви, а також через традиційні та цифрові медіа. Це дозволяє досягти широкої аудиторії, від звичайних громадян до вищих державних чиновників.

Військово-політичний дискурс часто критикують за маніпуляцію фактами, пропаганду та використання страху як засобу мобілізації підтримки.

Це може призвести до невірної сприйняття реальної картини світових подій і, як наслідок, до неправильних політичних рішень.

Розглянемо деякі визначення військово-політичного дискурсу, які пропонуються в сучасній науці.

Джеймс Доуз вважає, що військово-політичний дискурс – це форма комунікації, яка зосереджена на обговоренні та аналізі військових стратегій, політичних рішень та міжнародних відносин з позицій оборони та національної безпеки [19, с. 145–166].

Бен О'Лафлін визначає цей різновид дискурсу як сукупність текстів та висловлювань, пов'язаних із військовою політикою, які спрямовані на формування, обґрунтування або критику військових дій і політики [49, с. 70–84].

На думку Адама Ходжеса та Чада Нілепа, військово-політичний дискурс – це обмін інформацією та ідеями, що відбувається у військових, політичних, інформаційних сферах, спрямований на вирішення питань національної безпеки та військових конфліктів [32, с. 78–102].

Вивчення військово-політичного дискурсу на матеріалі перської мови відкриває унікальні можливості для вивчення взаємодії мови, культури та політичних інституцій Ірану. Перська мова, яка є однією з найдавніших і водночас сучасних культурних мов світу, відіграє значущу роль у формуванні та розповсюдженні військово-політичних ідей у таких країнах, як Іран, Афганістан, Таджикистан та й загалом у регіоні Близького та Середнього Сходу.

У контексті Ірану, який є головним носієм перськомовного військово-політичного дискурсу, цей вид дискурсу тісно пов'язаний з ідеологічними засадами Ісламської революції 1979 року. Військово-політичні дебати часто відображають ідеологічну боротьбу між консервативними та реформістськими силами в країні, і ці дебати активно ведуться на сторінках газет, у телевізійних програмах, а також на різноманітних онлайн-платформах.

Перськомовний військово-політичний дискурс характеризується високим ступенем формалізації та використанням специфічної термінології. Військові терміни та політична лексика в перській мові часто мають глибокі корені, що сягають давньоперської мови та містять ознаки арабських впливів. Детально лексико-семантичні особливості медіа-текстів, які складають сучасний військово-політичний дискурс перської мови, будуть проаналізовані у третьому розділі нашої роботи.

Тепер розглянемо запропоновані наукою підходи до аналізу дискурсу. Розділ лінгвістики, що вивчає дискурс як міждисциплінарний феномен, отримав назву *дискурсивного аналізу* (*discourse analysis*) [1, с. 198]. Одним із найбільш поширених його різновидів слід уважати *критичний дискурс-аналіз*. Критичний дискурс-аналіз як новий науково-теоретичний напрям лінгвістичних досліджень виник на початку 90-х років ХХ ст. Програмною працею для зародження цього напрямку послужила робота Нормана Фейрклау «Мова і влада» (1989) [26], в якій були проаналізовані декілька панівних на той час дискурсів Великої Британії. Головна ідея цього підходу полягала в тому, що специфіка текстових структур визначається соціальними, когнітивними, політичними, історичними і культурними контекстами. Основними представниками цього напрямку, крім його засновника, є П'єр Бурдьє, Тойн ван Дейк, Бред Делінджер, Рут Водак, Гунтер Кресс, Роджер Фаулер [5, с. 9]

Як зазначає Н. Кравченко, на сьогоднішній день існує три основні школи критичного дискурс-аналізу:

1. Дискурс-аналіз Нормана Фейрклау [25; 26; 27], сутність якого полягає в дослідженні інтертекстуальних зв'язків і фокусуванні на відмінностях у сприйнятті однієї й тієї ж події різними аудиторіями. В центрі уваги – аналіз соціальних наслідків певного дискурсу.

2. Когнітивна теорія дискурсу Тойна ван Дейка [58; 59; 60; 61], спрямована на виявлення тих когнітивних структур у суспільній свідомості, які забезпечують позитивне сприйняття певної спільнотою людей ідей, впроваджуваних різними типами дискурсів за допомогою відповідних текстів.

3. Соціолінгвістичний дискурс-аналіз Віденської школи аналізу дискурсу на чолі з Рут Водак [63; 64; 65]. В основі цього підходу – дискурсивно-історичний метод, заснований на вивченні всієї досяжної фонові інформації щодо аналізованої події і спрямований на виявлення непрямих негативних оцінок у судженнях, здатних сформулювати упереджену позицію в дискурсі [5, с. 12–13].

В основу свого дослідження перськомовного військово-політичного дискурсу ми поклали алгоритм, заснований на методиці аналізу дискурсу української дослідниці Н. Кравченко, який буде складатися з таких етапів:

1. Аналіз вербально-семіотичних параметрів дискурсу.

На цьому етапі буде проаналізовано, які лексико-семантичні засоби використовуються в текстах іранських ЗМІ для висвітлення подій в Ізраїлі. Будуть проаналізовані заголовки статей, оціночні номінативи, експресивні та риторичні засоби, стилістичні прийоми тощо, а також основні граматичні особливості побудови речень.

2. Аналіз змістово-сміслових параметрів дискурсу.

Цей етап спирається на результати дослідження першого етапу і включає в себе визначення основних сміслових домінант перськомовного сегменту медіа, які висвітлюють події в Ізраїлі. Ми проаналізуємо зміст 20 текстів, присвячених означеній тематиці і розміщених на електронному ресурсі іранського провладного ЗМІ «Jām-e jam» (جام جم) і визначимо основні сенси, які формуються в них для пересічного іранського споживача інформації.

3. Аналіз мотиваційно-прагматичних параметрів дискурсу.

На цьому етапі визначаються статусно-рольові характеристики учасників дискурсу та їхня мотивація. Ми розглянемо, яким чином характеризуються сторони конфлікту, в чому полягає позиція іранської влади в оцінці зазначених подій.

Під час аналізу нам було необхідно оперувати такими термінологічними поняттями, як пропозиція та імплікатура. Тому стисло розглянемо їх визначення.

Пропозиція – це базова структура репрезентації знань про певну ситуацію (подію), що характеризується істинністю й несуперечливістю. Пропозиція є терміном логіки, уведеним англійським філософом і логіком Б. Расселом [10, с. 501]. За Г. Фреге, пропозиція становить модель елементарного речення, яка включає логічний суб'єкт і логічний предикат (властивість, приписувану суб'єкту). У логіці під пропозицією розуміють судження, що стверджує або заперечує щось стосовно дійсності, і може бути істинним або хибним. В дискурсивних дослідженнях пропозицію тлумачать як «незмінний, інваріантний зміст речення, що позначає реальний або можливий стан справ і стає стабільним семантичним ядром висловлення, яке зберігається при його трансформаціях» [6, с. 104]. У своєму дослідженні під пропозицією ми будемо розуміти редуковане до мінімуму твердження, що складається з суб'єкту та предикату (або підмета та присудка) і відображає певну смислову константу медійного повідомлення.

Імплікатура – це смисл, який прямо не виражений, але виводиться із загального змісту повідомлення. За визначенням А. Мартинюк, імплікатури – це «смисли, що виводяться інтерпретатором на підставі небуквальних значень мовних виразів, актуалізованих продуцентом висловлення, з опорою на фактори мовного й ситуативного контексту крізь призму перцептивного, когнітивного й емоційно-оцінного досвіду» [6, с. 25]. Це поняття було введено американським дослідником Г.П. Грайсом (1975 р.), який вважав, що «висловлення містить імплікатуру, якщо в процесі мовлення адресант дає можливість адресатові зробити висновок про деякий стан речей, хоча й не говорить прямо, що цей стан речей має місце» [Там само].

Існують різноманітні класифікації імплікатур, проте для дискурсивних досліджень найбільш релевантним є розмежування *конвенціональних* та *дискурсивних імплікатур*. Конвенціональні імплікатури передбачають відповідність слів і граматичних конструкцій певному загальноприйнятому смислу [29, с. 25, 31]. Дискурсивні імплікатури встановлюються на підставі

контексту, фонових знань, правил спілкування й інших чинників комунікативної ситуації [10, с. 178].

В наступному підрозділі розглянемо ключові фактори, що характеризують сучасний стан подій військового конфлікту в Ізраїлі та Секторі Гази.

1.3. Поточний стан військових подій в Ізраїлі та Секторі Гази: ключові фактори

Однією з основних проблем держави Ізраїль на сучасному етапі залишається те, що її територія регламентується лише Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН №181/11 від 29 листопада 1947 року. Країна досі не має чітко визначеного світовою спільнотою кордону із державами-сусідами, адже на різних частинах його встановлено різні політичні та правові статуси. Така ситуація сприяє виникненню численних конфліктів із сусідніми державами від моменту заснування Ізраїлю.

Перша війна між арабами та ізраїльтянами розпочалася 15 травня 1948 року, оскільки мусульманська сторона не визнала вимог Резолюції. Внаслідок озброєного конфлікту Ізраїль зміг розширити свої території завдяки отриманню тих земель, що відповідно до Резолюції відходили до Палестинської держави, а також частково встановити контроль над Єрусалимом. З того часу збройні конфлікти загрожували Ізраїлю постійно, адже в їх основі лежить само прибуття євреїв до Палестини. Тиск трохи послабшав завдяки укладанню мирних угод між Ізраїлем та Єгиптом в 1979 році, а також з Йорданією в 1994 році [7].

Осінь 2023 року принесла загострення військового конфлікту. Події стали розвиватися зранку 7 жовтня, коли терористичний ісламістський рух ХАМАС здійснив комбіновану атаку по території Ізраїлю. За оцінками ізраїльської сторони, о 6.30 ранку по території країни з боку Сектора Гази було випущено 2200 ракет як з повітря, так і з моря та землі, внаслідок чого постраждали мирні ізраїльтяни.

Відразу після ракетної атаки палестинські бойовики перетнули кордони Ізраїлю, застосовуючи автомобілі, мотоцикли, дельтаплани. Бойовиками були захоплені невеличкі містечка, КПП «Ерез» та місто Ашкелон, що знаходиться на відстані 10 кілометрів від Сектору Гази. Проникаючи на територію країни, бойовики ХАМАСу знищували та брали з заручники мирне населення, в тому числі і дітей. Напад на Ізраїль співпав із 50-ю річницею 18-денного збройного конфлікту між Ізраїлем та Сирією з Єгиптом, так званої Війни Судного дня [2].

Реакція керівництва Ізраїлю була швидкою. Після 10-ї ранку того ж дня Ізраїль анонсував початок наземної операції, метою якої була визначена ліквідація угруповання ХАМАС у Секторі Гази. Ближче до середини дня ліванська шіїтська ісламістська організація «Хезболла» заявила, що може приєднатися до ХАМАС, якщо Ізраїль вдасться до проведення наземної операції. Від її проведення представники країни не відмовилися, і ізраїльська армія нанесла двадцять один удар по важливих цілях у Секторі Гази. Було атаковано 4 оперативні штаби ХАМАС, а також 17 військових комплексів на території Сектора Гази [4]. Так розпочалися активні дії з боку Ізраїлю.

Таким чином, військовий конфлікт, який ми будемо висвітлювати в подальшому, складається з двох основних подій: напад бойовиків ХАМАСу на Ізраїль 7 жовтня 2023 року та військові операції Ізраїлю в Секторі Гази у відповідь на терористичні дії ХАМАСу. Окремо розглянемо реакцію на ці події з боку західних країн включно з НАТО та країн Сходу, передусім мусульманських країн.

1.3.1. Реакція країн Заходу та НАТО на військові події в Ізраїлі у 2023 році

НАТО, міжнародний військовий альянс, створений у 1949 році, на сьогодні включає 32 країни-члени. У відповідь на військову ескалацію в Ізраїлі у жовтні 2023 року, Сполучені Штати та провідні європейські країни активно заявили про свою підтримку Ізраїлю. США були серед перших, хто відреагував на атаки ХАМАСу 7 жовтня 2023 року. Америка зробила низку рішучих заяв,

підтверджуючи свою підтримку Ізраїлю, що включала відправлення американських винищувачів та іншої військової підтримки.

18 жовтня 2023 року відбувся візит президента США до Ізраїлю. Байден висловив занепокоєння розширенням конфлікту, а також відзначив, що терористи не представляють весь палестинський народ, більшість якого не входить до складу ХАМАС. 20 жовтня 2023 року Дж. Байден звернувся до американської нації, зауваживши, що ХАМАС і Путін мають багато спільного в своїй діяльності – це намір зруйнувати демократію сусідніх країн. Однак у першій половині листопада США розкритикували Ізраїль за те, що під час обстрілів гине багато цивільного населення [8].

Великобританія, Німеччина, та Франція також виявили солідарність з Ізраїлем, надсилаючи військову підтримку та висловлюючи засудження агресії ХАМАСу. Ці країни закликали до мінімізації жертв серед цивільного населення. У жовтні 2023 року лідери Великої Британії, Італії, Німеччини, Франції та США зробили спільну заяву, у якій визнали дії ХАМАСу звірством та висказали наміри підтримувати народ Ізраїлю. В той же час вони повідомили, що не можуть назвати протиправними вимоги народу Палестини, проте не вважають ХАМАС представником його волевиявлення.

Рада Безпеки ООН скликала екстрені засідання, проте не змогла досягти консенсусу щодо рішучих дій. Тому ООН зосередилась на подоланні гуманітарної кризи, апелюючи до всіх сторін конфлікту про зменшення насильства. Якщо США одразу ввели санкції проти лідерів ХАМАСу, то ЄС обмежився висловленням занепокоєння зростанням напруженості та закликав до деескалації. ООН та інші міжнародні організації критикували Ізраїль за його дії в Газі, вимагаючи захисту цивільного населення та припинення вогню для попередження гуманітарної катастрофи.

У цілому можемо констатувати, що події 2023 року в Ізраїлі з одного боку, викликали глобальну реакцію та засудження терористичних актів, а з другого – міжнародні заклики до мирного врегулювання та захисту прав цивільного населення. Отже, хоча дії ХАМАСу й не знаходять виправдання на

міжнародній арені, Захід продовжує докладати політичних та дипломатичних зусиль для стабілізації обстановки в регіоні.

Реакція міжнародної спільноти Заходу варіювалася від прямої військової підтримки до закликів до миру та гуманітарних ініціатив. Інтенсивність і масштаб ізраїльської відповіді зумовлюють глобальну занепокоєність з приводу безпеки в регіоні, а також співчуття до цивільних жертв. Конфлікт спричинив численні дискусії щодо міжнародного права, прав людини та ролі великих держав у збереженні миру [2]. Можемо згадати численні акції на підтримку палестинського народу в різних містах Європи, причому не тільки з боку місцевого мусульманського населення, а й самих європейців. Непоодинокими є такими виступи і у публічному просторі та інтелектуальних колах США.

Враховуючи все вищевикладене, можемо зробити висновок, що кожна з країн-членів НАТО має свою власну політику щодо ситуації в Ізраїлі, але загалом альянс підтримує мирні зусилля, спрямовані на забезпечення безпеки регіону. Конфлікт у Газі залишається складним і багатограним питанням, яке потребує детального аналізу та виваженого підходу від міжнародних лідерів та організацій.

У цілому міжнародна реакція в країнах Заходу на події в Ізраїлі у 2023 році демонструє солідарність з Ізраїлем та прагнення до стабілізації ситуації, хоча й з розумінням складнощів, які виникають при вирішенні давніх конфліктів. Міжнародні організації, зокрема ООН, продовжують відігравати ключову роль у сприянні діалогу і мирному врегулюванню конфліктів, підкреслюючи важливість міжнародної кооперації в сучасному глобалізованому світі.

1.3.2. Ставлення мусульманських країн до нового етапу війни у Секторі Гази

На початку жовтня 2023 року, коли ХАМАС почав атаки на Ізраїль, різні мусульманські країни висловили свої позиції щодо конфлікту. Однією із перших висловилася Туреччина, яка через свого президента Реджепа Ердогана

запропонувала свої послуги як посередника. В першу чергу це стосувалося обміну полоненими, якого потребували обидві сторони конфлікту. Ердоган наголошував на дипломатичному розв'язанні конфлікту, тому за необхідне він вбачав проведення переговорів між Ізраїлем та Палестиною, в яких Туреччина виконуватиме роль посередника.

Згодом, коли Ізраїль розпочав активні дії у Секторі Гази, Реджеп Ердоган виступив із заявою про засудження дій Ізраїлю. Ердоган зауважив, що так зване «колективне покарання» є неприпустимим, адже воно сприятиме ще більшому підвищенню напруги в регіоні конфлікту. Президент Туреччини наголосив, що його країна долучається до допомоги цивільним мешканцям Палестини.

Ще пізніше, а саме 25 жовтня, пролунала ще одна гучна заява Ердогана, в якій він зауважив, що ХАМАС не є терористичною організацією. Бойовиків президент Туреччини назвав «визволителями», які виборюють право свого народу існувати на власній землі. 15 листопада Р. Ердоган назвав Ізраїль державою-терористом, вказавши на те, що вона скоює військові злочини і порушує міжнародне право в Секторі Гази. Ердоган вважає дії Ізраїлю провокаційними та такими, що сприяють поширенню конфлікту на Сході [4].

Єгипет тривалий час виконував посередницьку місію між Ізраїлем та ХАМАСом. Відразу після атаки єгипетська влада зайнялась питаннями перетину кордонів для гуманітарної допомоги, оскільки Єгипет межує і з Ізраїлем, і з Сектором Гази. Вже 15 жовтня Єгипет звинуватив Ізраїль у тому, що він перейшов межі самозахисту. Президент Єгипту Абдель-Фаттах ас-Сісі зауважив, що вважає неприпустимим перехід оборони у колективне покарання, якому Ізраїль піддає все населення Сектору Гази [67].

За ініціативою Єгипту 21 жовтня 2023 року відбувся Каїрський мирний саміт щодо врегулювання конфлікту на Близькому Сході. Слід зауважити, що відповідно до задуму ас-Сісі, за столом переговорів були відсутні представники Ізраїлю, США та Ірану, тобто тих, хто безпосередньо брав участь у діях, що обговорювалися. Саміт не виніс ніякого рішення, оскільки представники різних держав розійшлися в своїх оцінках подій. Якщо мусульманські та арабські

країни рішуче засудили дії Ізраїлю у відповідь на атаку ХАМАСу, то представники країн Заходу лише погодилися з необхідністю надавати цивільному населенню гуманітарну допомогу.

Король Йорданії Абдалла II (країни, що межує з Ізраїлем) розділив занепокоєння єгипетського лідера стосовно необхідності надавати гуманітарну допомогу та стримувати потенційний вплив біженців.

Саудівська Аравія в перші дні після нападу ХАМАС не висловлювала своєї позиції щодо характеру дій, але закликала сторони до припинення ескалації та захисту цивільного населення. В той же час, арабські джерела додавали, що Саудівська Аравія погоджується з тим, що палестинський народ перебуває у тривалій окупації, яка обмежує його права.

Заяви Саудівської Аравії мають дипломатичне коріння. Річ у тому, що і сам Ізраїль, і Саудівська Аравія підтримують стосунки із США. Останні виступають гарантом для Ізраїлю та тісно співпрацюють із Саудівською Аравією. До атаки ХАМАСу світова спільнота могла спостерігати процес зближення Ізраїлю та Саудівської Аравії. У вересні 2023 року йшли перемовини між США та Саудівською Аравією стосовно визнання Ізраїлю. Після надання Ізраїлем перших кроків у відповідь на агресію Саудівська Аравія повідомила, що призупиняє переговори за посередництвом США стосовно нормалізації відносин з Ізраїлем та одночасно розкритикувала його дії в Секторі Гази. Уже у 2024 році міністр закордонних справ Саудівської Аравії принц Фейсал бін Фархан заявив, що за умови укладання угоди, яка надасть мешканцям Палестини гарантії їх державності, Королівство може визнати державу Ізраїль. При цьому він підкреслив, що палестинці теж мають право на власну державу та території [4].

Лідери деяких мусульманських країн зазначили, що відповідальність за атаку ХАМАС слід покласти на Ізраїль, який своїми провокаційними діями спричинив поглиблення конфлікту. Зокрема МЗС Кувейту оприлюднило заяву стосовно того, що Ізраїль практикує розширення своїх поселень, тим самим утискаючи права палестинців. Напади Ізраїлю Кувейт назвав зухвалими, а дії

палестинців – оборонними. Ірак зауважив, що Ізраїль протягом кількох десятиліть гнобить мусульманське населення Палестини. Катар також звинуватив Ізраїль у насильницьких діях по відношенню до палестинців, які мали дати відповідь на них. Об'єднані Арабські Емірати закликали представників обох боків конфлікту до припинення насильницьких дій заради збереження миру на Близькому Сході [66].

Важливими є заяви Ірану щодо нападу ХАМАСу 2023 року, адже вони виражали здебільшого задоволення від скоєння такого нападу. Радник верховного лідера Ірану Рахім Сафаві заявив, що Іран підтримує палестинців у їх визвольній війні та готовий пліч-опліч стати з ним на захисті національних інтересів. Заклики «Геть Ізраїль!», «Геть Америку!», «Ласкаво просимо, Палестино!» [4] звучали на наступний день після нападу Хамасу на засіданні іранського парламенту. МЗС Ірану оцінив цей напад як прояв палестинцями сили та впевненості у своїх діях. Зауважимо, що представники Ірану у своїх перших висловленнях після атаки не надавали чіткого розмежування мешканців Палестини та представників ХАМАСу.

15 жовтня 2023 року Іран почав погрожувати Ізраїлю можливими тяжкими наслідками, якщо ізраїльська армія не припинить бомбардування Сектору Гази. Згодом із території Лівану, що межує з Ізраїлем, почалися регулярні обстріли північних територій країни бойовиками угруповання Хезболла, що підтримується Іраном.

Зауважимо, що Китай, хоч і не належить до мусульманських країн, проте виступає важливим ігроком на політичній арені Близького Сходу. Країна виразила наміри співпраці з арабськими країнами задля того, щоб відновити права палестинців. Справу Палестини глава МЗС Китаю Ван Ї назвав справедливою, не підтримав відповідних дій Ізраїлю та не визнав ХАМАС терористами. Справедливе рішення конфлікту Китай вбачає у домовленості між обома країнами [24].

Ці міжнародні реакції свідчать про складність вирішення ізраїльсько-палестинського конфлікту, де міжнародне співтовариство виявляє як

солідарність, так і дипломатичні розбіжності. Ситуація вимагає постійних дипломатичних зусиль для досягнення тривалого миру та безпеки в регіоні.

Висновки до першого розділу

Дискурс як складний міждисциплінарний феномен нині привертає увагу значного кола дослідників. У лінгвістиці існує декілька визначень цього поняття, проте у нашому дослідженні під дискурсом ми будемо розуміти сукупність текстів на одну тему в контексті усіх різноманітних екстралінгвістичних факторів, що зумовили їх появу.

Існує багато різновидів дискурсу. В їх загальній типології особливе місце займає військово-політичний дискурс, який на сучасному етапі складних геополітичних викликів заслуговує на особливу увагу дослідників. Одним з найбільш ефективних інструментів дослідження дискурсу є критичний дискурс-аналіз, зосереджений на вивченні мовних практик, які впливають на формування соціальних ідентичностей та політичних ідеологій через медійний простір.

Аналіз перськомовного військово-політичного дискурсу покликаний встановити механізми функціонування владних відносин та маніпуляцій у сфері іранської політики, виявити, як мова використовується для підтримки існуючих в Ірані владних структур, як дискурсивні практики сприяють підтримці соціального порядку, а також як вони впливають на формування суспільних наративів про війну, мир та безпеку.

Специфіка перськомовного військово-політичного дискурсу розглядається через контекст іранської політичної культури, де такий дискурс використовується для формування національної ідентичності та ідеологічної консолідації. Через аналіз текстів, висловлювань політичних лідерів та медійних повідомлень виявляється, як іранська влада використовує мову для мобілізації підтримки серед населення та легітимізації своїх військових і політичних дій.

Методологія аналізу, викладена у розділі, охоплює різні аспекти вивчення дискурсу, включаючи його лексико-семантичні, змістово-сміслові та мотиваційно-прагматичні параметри створення. Такий комплексний підхід дозволить детально розглянути, яким чином перська мова використовується для вираження та підтримки певних політичних ідей та ідеологій всередині країни, а також як вона впливає на військово-політичні рішення в Ірані на міжнародній арені.

Оскільки матеріалом для дослідження перськомовного військово-політичного дискурсу послужили тексти, присвячені військовому конфлікту в Ізраїлі та Секторі Гази у 2023-2024 рр., було необхідно розглянути ключові фактори, що зумовили загострення ізраїльсько-палестинського протистояння після нападу бойовиків палестинського угруповання ХАМАС на Ізраїль 7 жовтня 2023 року. Встановлено, що більшість країн Заходу засудили напад ХАМАСу і продемонстрували солідарність з Ізраїлем. Проте після початку військових операцій Ізраїлю на території Сектора Гази посилювалися заклики до урегулювання ситуації, зумовлені необхідністю до захисту цивільного населення, яке страждає від дій Ізраїлю.

Щодо реакції мусульманських країн на вказані події, більшість із них вважають, що Ізраїль свого часу окупував території Палестини, а тому палестинці мають право боротися за свою незалежність, і ХАМАС веде визвольну боротьбу. Китай також висловився за право палестинців на самовизначення і не визнав ХАМАС терористами. Позиція Ірану – давнього ворога Ізраїлю – була однозначною, спрямованою на всеосяжну підтримку палестинців загалом і угруповання ХАМАС зокрема. Детальніше роль ІРІ у геополітичних процесах на Близькому Сході буде розглянуто в наступному розділі.

РОЗДІЛ 2. ВИСВІТЛЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ОПЕРАЦІЙ ІЗРАЇЛЮ В ІРАНСЬКИХ МЕДІА

2.1. Роль Ісламської Республіки Іран у геополітичних процесах на Близькому Сході

Ісламська Республіка Іран відіграє значну роль у геополітичних процесах на Близькому та Середньому Сході, оскільки її вплив в регіоні постійно зростає завдяки стратегічному розташуванню та значним нафтовим ресурсам. Іран активно використовує свої політичні, економічні та військові ресурси для зміцнення своїх позицій, а також намагається розширити свій вплив на сусідні країни, підтримуючи союзників та військові угруповання [3, с. 285–305; 56].

Іранська підтримка шіїтських угруповань у Іраку та Сирії, а також Хезболли в Лівані, є ключовим елементом іранської зовнішньої політики, що демонструє стратегію Ірану поширити свій вплив через секторальні та військові зв'язки. Ці дії сприяють забезпеченню іранських інтересів у регіоні та створенню «шіїтського півмісяця», що розтягнувся від Ірану через Ірак і Сирію до Лівану [41].

Однак це викликає тривогу з боку Ізраїлю, Саудівської Аравії та інших сунітських держав, які бачать в Ірані загрозу своїй безпеці та стабільності в регіоні. Вони вважають, що шіїтський ісламізм, який Іран прагне поширити, може підірвати сунітські режими і посилити секторальні конфлікти, що вже існують у багатьох частинах Близького Сходу [47].

Висвітлення військових дій Ізраїлю в іранських медіа часто має пропагандистський характер, показуючи Ізраїль як агресора, що порушує міжнародні норми. Це використовується для мобілізації населення проти зовнішнього ворога та зміцнення внутрішньої підтримки уряду. Наприклад, перськомовні газети, такі як «Keyhan» і «Ettela'at», часто використовують такі терміни, як ظالم *zālem* (гнобитель) для опису Ізраїлю, підкреслюючи наратив віктимізації і захисту.

Крім того, іранські ЗМІ підкреслюють необхідність єдності між мусульманськими країнами у відповідь на загрози з боку західних країн та їхніх близькосхідних союзників. Це зображується через використання специфічних перських зворотів, таких як وحدت اسلامی *vahdat-e eslāmi* (ісламська єдність) і مقابله با استکبار *moqābele bā estekbār* (протистояння зарозумілості), що підкреслюють колективну регіональну позицію проти зовнішнього тиску. Таке висвітлення не лише посилює роль Ірану як захисника ісламу та арабських інтересів, але й зміцнює його імідж як центральної фігури в мусульманському світі.

Цей наратив виходить за рамки виключно внутрішньої політики; він також має на меті розширити вплив Ірану серед мусульманських громад по всьому світу, використовуючи ЗМІ як засіб поширення своєї ідеологічної позиції. У публікаціях часто йдеться про солідарність різних мусульманських спільнот, яка позначається перським зворотом برادری اسلامی *barādari-ye eslāmi* (ісламське братство), щоб посилити відчуття об'єднаної боротьби проти спільного ворога. Цей стратегічний образ допомагає Ірану підтримувати стабільність і контроль всередині країни, одночасно демонструючи силу і єдність на міжнародній арені [31; 43; 46].

Ці медійні стратегії також впливають на міжнародні відносини, зокрема у взаємодії з країнами Заходу та ООН, де Іран часто виступає з позицій, що протистоять американському та європейському впливу в регіоні. Іранська дипломатія активно використовує медійний простір для формування громадської думки на міжнародному рівні, спрямовуючи її на підтримку своїх геополітичних амбіцій і стратегічних цілей.

Значення Ірану в міжнародних відносинах виходить за рамки його стратегічного розташування та нафтових ресурсів завдяки його активній участі в регіональних конфліктах та підтримці союзницьких груп. Це дозволяє Ірану впливати на політичну динаміку в регіоні, ще більше зміцнюючи свою міжнародну позицію за допомогою медійних наративів, які часто зображують Іран як захисника національних інтересів від неправомірних зовнішніх втручань. Такі образи стратегічно використовуються не лише для внутрішньої

мобілізації, але й для зображення Ірану як жертви несправедливого іноземного втручання, підкреслюючи його право на захист національних інтересів. Такий підхід дозволяє Ірану зберігати стабільну політичну позицію, незважаючи на міжнародні санкції і тиск. У середині країни він також сприяє консолідації влади, оскільки уряд використовує ЗМІ для просування національної єдності перед обличчям зовнішніх загроз, прагнучи посилити підтримку режиму і зміцнити його легітимність. Приклади з перських ЗМІ, що використовуються для створення такого нарративу, включають звороти на кшталт *حق دفاع haqq-e defā'* (право на захист) і *وحدت ملی vahdat-e melli* (національна єдність), які зазвичай використовуються для згуртування підтримки і підкреслення стійкості [22; 23; 42; 51].

Щоб максимізувати свій вплив, Іран розширює мережу ЗМІ в різних мовних зонах, орієнтуючись не лише на внутрішню аудиторію, а й на міжнародну. Це включає мовлення арабською, урду, турецькою та іншими мовами, що дозволяє Ірану формувати громадську думку як у своїх традиційних сферах впливу, так і в ширшому міжнародному співтоваристві. Враховуючи складність міжнародних відносин, Іран використовує свої медіа-ресурси не лише для захисту власних інтересів, але й для проведення інформаційних кампаній, спрямованих на зміцнення зв'язків із потенційними союзниками, особливо в Азії. Ця політика передбачає активну співпрацю з країнами, які поділяють іранське бачення багатопольярного світу, що протистоїть західному односторонньому підходу [21; 28].

Іран стратегічно використовує свої медіа-ресурси для підтримки союзників, дискредитації опонентів і збереження регіонального впливу. Формуючи громадську думку за допомогою цілеспрямованих інформаційних кампаній кількома мовами, Іран зміцнює геополітичні позиції та стратегічні альянси проти міжнародної конкуренції. Його ЗМІ також відіграють вирішальну роль у стратегіях гібридної війни, досягаючи цілей без прямого конфлікту, створюючи дезінформаційні кампанії та впливаючи на громадську думку, що має важливе значення в умовах міжнародних санкцій [15; 36].

Усередині країни перськомовні ЗМІ відіграють важливу роль у зміцненні національної єдності та лояльності, підтримці урядової політики та просуванні ісламських і національних цінностей. Ці платформи не лише доносять офіційну позицію та успіхи уряду, але й відстежують та коригують громадську думку, посилюючи урядовий контроль та національну гордість. Такий інтегрований медіа-підхід зміцнює внутрішні та зовнішні політичні цілі Ірану, позиціонуючи його як потужного гравця як на регіональній, так і на світовій арені [16; 35; 52].

Далі детальніше зупинимося на ролі перськомовних ЗМІ у процесах посилення авторитету влади ісламської держави всередині країни та формуванні громадської думки.

2.2. Використання перськомовних ЗМІ як засобу впливу на іранську аудиторію

Перськомовні ЗМІ в Ірані активно використовуються урядом як засоби впливу на національну аудиторію, особливо у контексті формування громадської думки. Основними цілями цієї стратегії є поширення урядової ідеології, зміцнення внутрішньої стабільності та ізоляція від зовнішнього впливу. ЗМІ використовуються для того, щоб підкреслити успіхи Ірану у різних галузях, від економічного розвитку до технологічних досягнень, що допомагає збільшити національну гордість і відданість режиму [39].

Телебачення та радіо як домінуючі засоби масової інформації в Ірані мають широке охоплення та доступ до всіх верств населення. Уряд контролює зміст, що виходить в ефір, що дозволяє ефективно використовувати ці платформи для мобілізації громадськості та освітніх кампаній, спрямованих на посилення державних цінностей. Ця система також використовується для контролю над тим, як зовнішні події, включно з військовими діями, представляються іранській публіці, забезпечуючи урядову версію подій [53].

В онлайн-середовищі Іран використовує інтернет-ресурси для доступу до молодіжної аудиторії, яка все більше залучена до цифрових технологій. Урядові організації та інформаційні агентства активно просувають контент через

соціальні мережі та власні вебсайти, який відображає офіційні погляди і водночас апелює до сучасних цінностей і інтересів молоді. Це включає в себе все, від освітніх програм до націоналістичних кампаній, які покликані зміцнити лояльність до держави [45].

Вплив перськомовних ЗМІ на іранську аудиторію особливо важливий у контексті міжнародних конфліктів, зокрема у висвітленні військових дій Ізраїлю. Уряд Ірану використовує медійний простір для формування образу Ізраїлю як загрози ісламському світу, зміцнюючи тим самим антизахідні настрої та підтримуючи свою зовнішньополітичну агенду. Ці маневри дозволяють іранському уряду підтримувати високий рівень громадської підтримки та внутрішньої стабільності [68].

Ця постійна медійна кампанія є частиною ширшої стратегії Ірану, спрямованої на об'єднання мусульманської думки проти спільного ворога. Через державні медіа Іран активно поширює інформацію про конфлікти, в яких він бачить залученість Ізраїлю, сприяючи формуванню уявлення про Ізраїль як агресора, що порушує права палестинців. Така політика дозволяє Ірану зміцнювати свої позиції серед інших ісламських країн і підтримувати образ лідера в боротьбі проти Заходу та Ізраїлю [48].

Цілеспрямоване використання медіа також сприяє внутрішньополітичній цілісності в Ірані, де уряд прагне уникнути будь-якої значущої внутрішньої опозиції. Висвітлення зовнішніх загроз від Ізраїлю і Заходу служить як засіб відволікання уваги від місцевих соціальних і економічних проблем, одночасно стимулюючи націоналістичні та патріотичні настрої. Державні медіа підкреслюють необхідність національної єдності перед обличчям зовнішніх загроз, що допомагає уряду підтримувати контроль і згуртованість населення [14].

Також важливо зазначити, що Іран використовує медійні ресурси для міжнародної дипломатії, намагаючись вплинути на громадську думку за кордоном. Іранські медіа працюють не тільки на внутрішнього споживача, але й на міжнародну аудиторію, розповсюджуючи англійськомовні та іншомовні

версії своїх головних новинних каналів. Це допомагає Ірану формувати зовнішній образ країни як культурного і політичного лідера у мусульманському світі, що прагне справедливості і захисту прав мусульман [55].

Іранські медіа також активно використовуються для створення образу міжнародної підтримки Ірану у його конфлікті з Ізраїлем. Вони часто зображують міжнародні збори, конференції та зустрічі, де Іран виступає з ініціативами, які здобувають широку підтримку серед мусульманських та немусульманських країн. Це створює враження широкої міжнародної солідарності з іранською позицією, що додає уряду легітимності та допомагає зміцнити його становище на міжнародній арені [62].

Водночас, в іранських медіа часто проводиться критика західних медіа за їхнє висвітлення подій на Близькому Сході, особливо в контексті ізраїльсько-палестинського конфлікту. Іранські ЗМІ звинувачують західні медіа у перекручуванні фактів і прихильності до Ізраїлю, прагнучи демонструвати об'єктивність своїх власних звітів та зображення Ірану як жертви зовнішніх маніпуляцій. Це не тільки викликає резонанс у місцевої аудиторії, але й має на меті зміцнити довіру до національних медійних ресурсів [40].

Ці аспекти медійної політики Ірану відіграють ключову роль у формуванні загального образу Ірану на міжнародній арені, а також у підтримці внутрішньої політичної стабільності та громадської підтримки уряду. Використання перськомовних ЗМІ як засобу впливу на іранську аудиторію є фундаментальною стратегією, яка дозволяє уряду Ірану ефективно маневрувати між внутрішніми та зовнішніми викликами.

2.3. Порівняльна характеристика засобів висвітлення збройного конфлікту в Ізраїлі в ізраїльських, українських та іранських медіа

У цьому підрозділі ми спробуємо охарактеризувати засоби висвітлення збройного конфлікту в Ізраїлі в ізраїльських, українських та іранських медіа та визначити, як різні медійні підходи формують сприйняття конфлікту в різних культурних та політичних контекстах.

В ізраїльських ЗМІ підхід до висвітлення збройного конфлікту зазвичай зосереджений на безпеці нації та праві на самооборону. Репортажі часто включають деталі військових операцій, висвітлюють втрати серед цивільного населення і військових, а також підкреслюють важливість міжнародної підтримки Ізраїлю. Ізраїльські медіа також часто звертають увагу на аспекти забезпечення внутрішньої безпеки та боротьби з тероризмом [30].

Українські ЗМІ часто висвітлюють ізраїльсько-палестинські конфлікти з перспективи міжнародного права та гуманітарних питань. Репортажі зосереджені на впливі конфлікту на цивільне населення, обговоренні рішень міжнародних організацій та аналізі зовнішньополітичних впливів. Українські медіа також використовують досвід власної країни в конфліктах для аналогій та порівнянь [50].

В Ірані медійне висвітлення ізраїльських військових дій нерідко має яскраво виражений пропагандистський характер. ЗМІ в Ірані представляють Ізраїль як агресора, акцентуючи на підтримці Палестини та виставляючи конфлікт у контексті боротьби шляхом згуртування мусульманського світу проти зовнішніх загроз. Репортажі зазвичай включають критику західної політики в регіоні та підкреслюють роль Ірану як захисника мусульманських інтересів [38].

Порівняння підходів до висвітлення збройного конфлікту в різних країнах показує, як національні медіа реагують на зовнішні події відповідно до внутрішніх державних ідей та політик. Ізраїльські медіа зосереджені на національній безпеці, українські – на гуманітарній перспективі та міжнародному праві, тоді як іранські медіа використовують конфлікт як інструмент політичної та ідеологічної мобілізації. Це розмаїття підходів є важливим для розуміння того, як глобальні події інтерпретуються та представляються громадськості в різних частинах світу, відображаючи різні історичні, культурні та політичні контексти.

Ізраїльські, українські та іранські медіа також відрізняються стилем презентації інформації, що ще більше підкреслює їхній унікальний підхід до висвітлення збройних конфліктів.

Ізраїльські медіа часто використовують прямі трансляції та оновлення в реальному часі для висвітлення конфліктів, надаючи громадськості миттєвий доступ до розвитку подій. Це включає в себе експертний аналіз і коментарі від військових аналітиків, що надає аудиторії відчуття безпосередньої причетності до подій. Цей підхід підсилює переконання в необхідності оборонної та превентивної політики Ізраїлю [57].

Українські медіа, навпаки, часто використовують документальні матеріали та аналітичні статті, які розглядають події через призму міжнародного права. Українські журналісти намагаються збалансувати фактичну інформацію з особистими історіями та свідченнями тих, хто безпосередньо зазнає наслідків конфлікту. Це створює більш комплексний наратив, який підкреслює не тільки політичні та військові аспекти, але й глибокі людські емоції та трагедії. ЗМІ України наголошують на значенні міжнародних норм та законів у регулюванні конфліктів, вносячи важливий вклад у глобальні дискусії про права людини і міжнародну безпеку [20].

Іранські медіа, у свою чергу, приділяють велику увагу ідеологічній інтерпретації подій, часто використовуючи конфлікти як інструмент для поширення антизахідних та антиізраїльських наративів. Іранські ЗМІ акцентують на солідарності з палестинцями та іншими мусульманськими групами, які виступають проти Ізраїлю, представляючи конфлікт як частину більш широкої боротьби проти "імперіалістичного утиску". ЗМІ в Ірані використовують релігійну риторику та історичні алегорії, щоб мобілізувати підтримку внутрішньої аудиторії та підсилити національну єдність у спільній боротьбі [18].

Іранські медіа продовжують використовувати медійні наративи, що посилюють переконання про моральну виправданість їхньої підтримки Палестини та інших мусульманських країн, що опираються Ізраїлю. Ця

стратегія не лише сприяє збереженню внутрішньої стабільності через об'єднання населення навколо спільного ворога, але й намагається викликати міжнародну підтримку за рахунок висвітлення Ізраїлю в негативному світлі. Ці медійні зусилля охоплюють широкий спектр вмісту, від новин та коментарів до документальних фільмів та образотворчого мистецтва, які розповідають про страждання палестинців та героїзм мусульман, що борються проти Ізраїлю [37; 54].

Такі зусилля іранських ЗМІ відіграють ключову роль у формуванні геополітичної повістки країни, зміцнюючи її позиції на міжнародній арені як захисника мусульманських інтересів. З іншого боку, це також спонукає інші країни та міжнародні організації до критичного переосмислення ролі Ірану в регіональних конфліктах, враховуючи його вплив через медіа.

Цей порівняльний аналіз демонструє, як медійні інституції у різних країнах формують унікальні стратегії для висвітлення збройних конфліктів, які відображають не тільки національні інтереси, але й культурні, політичні та релігійні особливості. Такі стратегії впливають на глобальне сприйняття конфліктів та відіграють важливу роль у міжнародних відносинах, надаючи інсайти про можливості та виклики у розумінні та розв'язанні міжнародних криз.

Висновки до другого розділу

Ісламська Республіка Іран має значний вплив на геополітичний контекст Близького та Середнього Сходу, відіграючи помітну роль у регіональних конфліктах, що вимагає від керівництва цієї країни стратегічно взаємодіяти із союзниками та опонентами, а також використовувати перськомовні ЗМІ як засіб впливу на внутрішню та зовнішню аудиторію.

Іран надає потужну підтримку шіїтським угрупованням поза межами країни, що сприяє забезпеченню його інтересів в регіоні, створенню «шіїтського півмісяця» та формуванню противаги сунітським інтересам, підтримуваним Саудівською Аравією та іншими державами. Відносини з

Ізраїлем, які постійно висвітлюються в іранських ЗМІ, є яскравим прикладом використання медіа для підкріплення образу Ізраїлю як ворога, що сприяє згуртуванню внутрішньополітичного фронту та підтримці антизахідної риторики.

Перськомовні медіа, які широко використовуються урядом Ірану як засіб маніпуляції громадською думкою, створюють наративи про зовнішню загрозу від Ізраїлю та США, виступаючи основним провладним інструментом внутрішньої та зовнішньої політики.

Порівняльний аналіз засобів висвітлення військових конфліктів у ізраїльських, українських та іранських медіа відкриває різні підходи до сутності повідомлень: від об'єктивного аналізу в українських медіа до ідеологічно забарвленої пропаганди в іранських. Ці відмінності у висвітленні підкреслюють вплив національної політики на медіа-ландшафт кожної країни.

Загалом, вплив Ірану на регіональні події та використання медіа як засобу стратегічного впливу є визначальними у формуванні геополітичної картини Близького Сходу, що вимагає детального аналізу та уваги з боку міжнародних спостерігачів та політиків. Використання ЗМІ іранською владою як інструменту пропаганди та інформаційної війни відіграє ключову роль у підтримці його довготривалих стратегічних інтересів у регіоні, а також у зміцненні внутрішньої підтримки через мобілізацію населення навколо зовнішніх загроз та національної ідентичності.

Також це сприяє розумінню того, як геополітична риторика та медійні наративи формують міжнародні стосунки та впливають на міждержавні відносини. Іран, використовуючи медіа як майданчик для зовнішньої та внутрішньої політики, демонструє світу, як сучасні технології комунікацій можуть служити надійним інструментом в руках держави для досягнення політичних цілей, а також виступати у ролі м'якої сили в умовах складних міжнародних відносин.

РОЗДІЛ 3. ІЗРАЇЛЬСЬКО-ПАЛЕСТИНСЬКИЙ КОНФЛІКТ В ІРАНСЬКИХ МЕДІА: ДИСКУРСИВНИЙ АНАЛІЗ

В цьому розділі спробуємо проаналізувати перськомовний дискурс на матеріалі ізраїльсько-палестинського конфлікту, представленого в іранських ЗМІ, за алгоритмом, визначеному нами у першому розділі роботи.

3.1. Аналіз вербально-семіотичних параметрів перськомовного військово-політичного дискурсу

У цьому підрозділі ми проаналізуємо, які лексико-семантичні засоби використовуються в текстах іранського урядового ресурсу «Джаме джам онлайн», присвячених висвітленню подій в Ізраїлі та секторі Гази. Ми розглянемо лексику, заголовки статей, оціночні номінативи, деякі експресивні та риторичні засоби, стилістичні прийоми тощо, а також граматичні особливості побудови речень.

Значна частина лексики, яка використовується вказаним онлайн-ресурсом для створення перського військово-політичного наративу, може бути охарактеризована як загально-книжна лексика, тобто така, що поширена в усіх книжних стилях перської мови. Як приклади, можна навести такі слова, як: شرایط *šarāyet* ‘умови’, عملکرد *amalkard* ‘функція’, امید *omid* ‘надія’, واقعیت *vāqe’iyyat* ‘дійсність’, اقدامات *eqdāmāt* ‘дії, заходи’, مسأله *mas’ale* ‘проблема’, عواقب *avāqeb* ‘наслідки’, مدیریت *modiriyyat* ‘управління’, تحقق *tahaqqoq* ‘здійснення’, توسعه *towse’e* ‘розвиток’, سازمان *sāzmān* ‘організація’, حقوق *hoquq* ‘права’, امنیت *amniat* ‘безпека’, تعامل *ta’āmol* ‘взаємодія’, راهبرد *rāhbord* ‘стратегія’, پیشرفت *pišraft* ‘прогрес’, چالش *čāleš* ‘виклик’, همکاری *hamkāri* ‘співпраця’, پایداری *pāydarī* ‘сталість’, مناقشه *monāqese* ‘дискусія’, تنش *taneš* ‘напруга’, انگیزه *anqize* ‘мотивація’.

Однак частотними є і слова, що належать переважно до публіцистичного стилю, приміром: سیاست *siyāsat* ‘політика’, نظرسنجی *nazarsanji* ‘опитування’, پاسخدهندگان *pāsoxdehandegān* ‘респонденти’, جمهوریخواهان *jomhurixāhān*

انتخابات *ra'udahi* ‘голосування’, رای‌دهی *jenāyat* ‘злочин’, جنایت ‘республіканці’, *entexābāt* ‘вибори’, مسئولیت *mas'uliyat* ‘відповідальність’, نسل‌کشی *mellathā-ye* ‘геноцид’, ملت‌های جهان *afkār-e omumi* ‘громадська думка’, افکار عمومی *jahān* ‘народи світу’, موضع تهران *tajāvaz* ‘позиція Тегерану’, تجاوز *bohrān* ‘криза’, بحران *tahrimhā* ‘агресія’, مذاکره *terorism* ‘тероризм’, تروریسم ‘санкції’, حقوق بشر *diplomāsi* ‘дипломатія’, دیپلماسی *hoqiq-e bašar* ‘права людини’, تعهدات بین‌المللی *ta'ahhodāt-e beynolmelali* ‘міжнародні зобов'язання’.

Зрозуміло, що доволі частотними в цих текстах є слова і словосполучення, що належать до військової лексики, наприклад: جنگ *jang* ‘війна’, ارتش *arteš* ‘армія’, جبهه *jabhe* ‘фронт’, دفاع *defa* ‘оборона’, حمله *hamle* ‘атака’, دشمن *došman* ‘ворог’, مقاومت *moqāvevat* ‘опір’, رویارویی *ruyāruyi* ‘протистояння’, جنگ شناختی *jang-e šenāxti* ‘когнітивна війна’, هواپیما، کشتی و زیردریایی *amaliyāt-e nezāmi* ‘військові операції’, عملیات نظامی *havāpeymā, kešti va zirdaryāyi* ‘літаки, кораблі і підводні човни’, شاخه نظامی جنبش *šāxe-ye nezāmi-ye jombeš-e hamās* ‘військове крило руху ХАМАС’, سرباز *sarbāz* ‘солдат’, عملیات انتحاری *taslihāt* ‘озброєння’, تسلیحات *amaliyāt-e entehāri* ‘самогубчі атаки’, پایگاه نظامی *pāygeh-e nezāmi* ‘військова база’, زرهی *zarahi* ‘броньований’, حکمت عملی *hekmāt-e 'amali* ‘стратегія’.

Щодо найбільш поширених дієслів у текстах іранських повідомлень, то можемо відзначити як загальноновживану лексику, на кшталт: ادامه داشتن *edāme dāštan* ‘продовжуватися’, انجام دادن *anjām dādan* ‘здійснювати’, شکست خوردن *šekast xordan* ‘зазнавати поразки’, اجازه دادن *ejāze dādan* ‘дозволяти’, نشان دادن *nešān dādan* ‘показувати’, کاهش یافتن *kāheš yāftan* ‘зменшуватися’ тощо, так і дієслова або конструкції, притаманні переважно публіцистичному стилю, приміром: قصد داشتن *qasd dāštan* ‘мати намір’, نقش مهمی ایفاء کردن *naqš-e mohim-i ifā' kardan* ‘відігравати важливу роль’, بر عهده... بودن *bar ohde-ye ... budan* ‘бути відповідальним’, پیروزی به دست آوردن *piruzi be dast āvardan* ‘досягати перемоги’, به چالش کشیدن *madd-e nazar-e ... šodan* ‘потрапляти в поле зору...’, شدن *čāleš kešidan* ‘створювати виклик’, تهدید کردن *tahdid kardan* ‘загрожувати’, مبارزه

کردن mobāreze kardan 'боротися', حمایت کردن hemāyat kardan 'підтримувати', ممانعت کردن tasvib kardan 'схвалювати, приймати (закони, рішення)', tamāne 'at kardan 'запобігати, перешкоджати'.

Характеризуючи синтаксис проаналізованих текстів, зауважимо, що в їх побудові трапляються як прості, так і складносурядні та складнопідрядні речення із підрядними різного типу, причому кількість складних речень значно переважає. Наведемо приклад простого речення:

کشورهای عربی در طول ۷۰ سال گذشته تاریخ پرفراز و نشیبی با رژیم صهیونیستی داشتند

За останні 70 років арабські країни пережили історію злетів і падінь (у стосунках) із сіоністським режимом [76].

Варто зазначити, що у формі простих речень побудовано чимало заголовків і підзаголовків статей, наприклад:

- *Військова операція عملیات نظامی آمریکا و انگلیس علیه یمن شکست خورده است. США і Великобританії проти Ємену провалилася [80];*

- *«جامجم» دلایل سقوط رئیس جمهور آمریکا در نظرسنجی های اخیر را بررسی کرده است «Джаме джам онлайн» дослідив причини падіння рейтингів президента США в останніх опитуваннях [71];*

- *Хамас: «Америка є повноправним партнером у злочинах проти населення Гази» حماس: «امريكا ے پونپرامن پانرنرم ۛ زلچننا پرونن ناسلنننا غازن» [75];*

- *Ніхто не може ігнорувати фронт опору کسی نمی تواند جبهه مقاومت را نادیده بگیرد «Джаме джам онлайн» дослідив причини падіння рейтингів президента США в останніх опитуваннях [71];*

- *Злочини сіоністів не можуть заглушити крик опору جنایات صهیونیستها نمی تواند فریاد مقاومت را ساکت نماید «Джаме джам онлайн» дослідив причини падіння рейтингів президента США в останніх опитуваннях [71];*

- *کشورهای اسلامی مراودات و دادوستدهای خود با صهیونیستها را کاملاً قطع کنند اسلامські країни повинні повністю розірвати свої відносини і справи з сіоністами [82];*

- *Опір в Газі і Лівані مقاومت غزه و لبنان در بهترین وضعیت قرار دارند «Джаме джам онлайн» дослідив причини падіння рейтингів президента США в останніх опитуваннях [71];*

Значну частку у структурі заголовків і підзаголовків складають прості називні речення, наприклад:

- همه جانبه مقاومت *Всебічна готовність до опору* [70];
- آینده‌نگاری تاریک علیه صهیونیستها *Темне пророцтво проти сіоністів* [72];
- هزینه‌های نسل کشی *Ціна геноциду* [71];
- زمینه نفوذ اسرائیل در غرب آسیا *Підґрунття для проникнення Ізраїлю в Західну Азію* [76];
- خطای راهبردی آمریکا و انگلیس *Стратегічна помилка Америки та Англії* [85];
- پاسخ ویرانگر به اقدام احمقانه *Руйнівна відповідь на нерозумні дії* [86];
- نشانه‌های انفعال آمریکا و اسرائیل در برابر جبهه مقاومت *Ознаки хвилювання Америки та Ізраїлю проти фронту опору* [87];
- خاکریز اول غرب و آمریکا *Перший бастион Заходу та Америки* [78];
- تشریح آخرین روند مذاکرات آتش بس در غزه *Роз'яснення останнього процесу переговорів про припинення вогню в Газі* [73];
- وحشت صهیونیستها از رمضان غزه *Сіоністський страх перед Рамаданом у Газі* [89].

Наведемо приклади складносурядних речень:

تأثيرات منفی جنگ غزه بر جایگاه بایدن در افکار عمومی آمریکا همچنان ادامه دارد و روند نزولی محبوبیت او سرعت بیشتری به خود گرفته است.

Негативний вплив війни в Газі на суспільний авторитет Байдена в Америці триває, а тенденція до зниження його популярності набирає обертів [71].

ویرانی‌های غزه قطعاً بازسازی خواهد شد، اما اعتبار و آبروی رژیم اشغالگر قدس بازسازی نخواهد شد.

Руйнування в Газі, безсумнівно, будуть відновлені, але авторитет і гідність окупаційного режиму не будуть відновлені [81].

در اروپا همه از توقف جنگ سخن می‌گویند اما انگلیسی بازی دوگانه دارد.

В Європі всі говорять про припинення війни, але британці ведуть подвійну гру [85].

Серед складнопідрядних речень переважають підрядні означальні додаткові, часу, причини, обставини та ін. Наведемо приклад складного речення з підрядним означальним:

قطعا در شرایط نوین جهانی، صهیونیسم و حامیان غربی آن و کسانی که دل به سازش با دشمنی خونخوار و اشغالگر دارند، بازندگانی مطلق خواهندبود.

Безсумнівно, в нових глобальних обставинах сіонізм і його західні прихильники, а також ті, хто схиляється до примирення з кровожерливим ворогом-окупантом, будуть в абсолютному програві [72].

Наведемо приклади речень, в яких використано одразу декілька підрядних:

وقتی در وضعیت مجاهدان فلسطینی در دو دهه اخیر دفت کنید، می بینید جوانان فلسطینی که روزگاری با دستان خالی و با سنگ از خود دفاع می کردند، امروز جبهه مقاومت به ویژه نیروهای حماس در عملیات طوفان الاقصی با تکیه بر ایمان و سلاح هایی که دارند، حالت تهاجمی به خود گرفته و قهرمانانه ارتش اسرائیل را دچار چالش اساسی کرده اند.

Коли ви подивитесь на становище палестинських бійців за останні два десятиліття, ви побачите палестинську молодь, яка колись захищалася з порожніми руками і камінням, а сьогодні цей фронт опору, особливо сили Хамасу в операції «Буря Аль-Акси», зайняли наступальну позицію, покладаючись на свою віру і зброю, яку вони мають, і героїчно кинули виклик ізраїльській армії [81].

تحولات مهمی در عرصه فلسطین در حال رخ دادن است اما متأسفانه شاهدیم از سوی برخی طرف های خاصی که حامی جنایات روزمره رژیم صهیونیستی بودند در تلاش هستند جای ظالم و مظلوم را عوض کنند و بدون توجه به تضییع حقوق فلسطین در تحولات اخیر هم کنار ظالم به پشتوانه ظالم علیه ملت مظلوم فلسطین ایستادند.

На палестинській арені відбуваються значні зміни, але, на жаль, ми бачимо, що деякі сторони, які були прихильниками щоденних злочинів сіоністського режиму, намагаються поміняти місцями ролі гнобителів і пригноблених і не беручи до уваги порушення прав палестинців в останніх подіях, стоять пліч-о-пліч з гнобителем проти пригнобленого палестинського народу [86].

Переходячи до аналізу стилістичних засобів створення перськомовного військово-політичного дискурсу, відзначимо значну частку політично забарвленої лексики, вільних і фразеологічних словосполучень з підкреслено оцінним відтінком. Наведемо приклади: دشمن خونخوار *došman-e xunxār* ‘кровожерливий ворог’, دامن آلوده اسرائیل *dāman-e ālude-ye Esrāyil* ‘забруднений поділ Ізраїлю’, دولت جعلی اسرائیل *dowlat-e ja'li-ye Esrāyil* ‘фейкова держава Ізраїль’, رويکرد متناقض و ریاکارانه *ruykard-e motanāqez va riyākārāne* ‘суперечливий і лицемірний підхід’.

Як приклад концентрації декількох оцінних висловів в одному контексті, наведемо словосполучення دستاوردهای بی نظیر *dastāvardhā-ye binazir* ‘неперевершені досягнення’, دفاع مشروع فلسطینیان *defā'-e mašru'-e felestiniyān* ‘законна оборона палестинців’ та رژیم اشغالگر *režim-e ešqālgar* ‘окупаційний режим’ в такому реченні:

عملیات طوفان الاقصی همچنان دستاوردهای بی نظیری در راه دفاع مشروع فلسطینیان در سرزمین های شان و مقدسات در برابر رژیم اشغالگر خلق کرده است.

Військові операції «Буря Аль-Акси» продовжують досягати значних успіхів у законному захисті палестинців на своїх землях і святинях від агресії окупаційного режиму [70].

Багато оцінної конотації ми зустрічаємо і в заголовках та підзаголовках статей, приміром:

- *پاشنه آشیل بایدن، پاشنه آشیل جنگ غزه،* *Війна в Газі – Ахіллесова п'ята Байдена [71];*
- *آینده نگاری تاریک علیه صهیونیست ها* *Темне пророцтво проти сіоністів [72];*
- *دور شدن از دامن آلوده اسرائیل* *Віддаляючись від забрудненого плаща*

(подолу) Ізраїлю [76];

- *آبروی رژیم اشغالگر قدس بازسازی نخواهد شد* *Гідність окупаційного режиму не буде відновлена [81];*

- *معمار شکست تاریخی صهیونیست ها* *Архітектор поразки сіоністів [84].*

У текстах військово-політичної тематики зустрічаються й такі стилістичні засоби, як метафора і порівняння, наприклад:

طبق پیش‌بینی‌های صورت‌گرفته موضوع عادی‌سازی روابط عربستان و اسرائیل جزو برنامه‌هایی بود که در دستور کار قرار داشت ... اما وقوع عملیات طوفان‌الاقصی بر همه این معادلات منطقه‌ای و بین‌المللی سایه انداخت و خط بطلانی بر رؤیای باطل رژیم صهیونیستی مبنی بر صلح با کشورهای عربی منطقه کشید.

Як і передбачалося, нормалізація відносин між Саудівською Аравією та Ізраїлем була серед планів на порядку денному..., однак проведення операції "Буря Аль-Акси" кинуло тінь на всі ці регіональні та міжнародні рівняння і накреслило лінію приреченості на марну мрію сіоністського режиму про мир з арабськими країнами регіону [76].

وی اضافه کرد، خلاقیت مقاومت تعیین کننده است و چشم‌ها امروز به میدان نبرد دوخته شد. اشغالگران نمی‌توانند تصویری از پیروزی برای خود یا تصویر شکست برای مقاومت ارائه دهند.

Він додав: "Творчість у спротиві є вирішальною, і сьогодні всі погляди прикуті до поля бою. Окупанти не можуть представити картину перемоги для себе або картину поразки для опору" [69].

وی درباره کمک‌رسانی آمریکا به نوار غزه نیز گفت: کمک‌رسانی جزئی به نوار غزه هرگز موجب بهبود وجهه آمریکایی‌ها که دستانشان به خون ملت فلسطین آغشته است، نخواهد شد.

Щодо допомоги Газі з боку США, він сказав: "Часткова допомога Газі ніколи не поліпшить імідж американців, чії руки по лікоть у крові палестинського народу" [75].

محمد الضیف، فرمانده کل گردان‌های قسام شاخه نظامی جنبش حماس، با صدایی محکم و عزمی راسخ و با سخنان قاطعانه‌ای که مانند سنگ‌هایی گداخته از آسمان بر سر رژیم صهیونیستی فرود آمد، آغاز عملیات طوفان‌الاقصی را اعلام کرد که آغازی بر پایان رژیم صهیونیستی بوده است.

Мохаммед аль-Дейф, головнокомандувач "Бригад Кассам", військового крила руху ХАМАС, оголосив про початок операції "Удар по Кудсу" сильним голосом і непохитною рішучістю. Його рішучі слова, немов каміння, кинуте з неба на сіоністський режим, сповістили про початок операції, яка ознаменувала початок кінця для сіоністського режиму [84].

از طرفی دیگر، آمریکایی‌ها از کاهش شدت جنگ سخن می‌گویند نه از توقف جنگ، این به نظرم یک خطای آمریکایی هست و در عین حال یک شیطننت هست و یک چراغ سبز به نتانیا هو.

З іншого боку, американці говорять про зниження інтенсивності війни, а не про її припинення, що, на мій погляд, є американською помилкою, а по суті диявольським хитрим ходом і зеленим світлом для Нетаньяху [85].

Отже, проаналізувавши вербально-семіотичний рівень військово-політичного дискурсу, перейдемо до аналізу його змістово-сміслових параметрів.

3.2. Аналіз змістово-сміслових параметрів перськомовного військово-політичного дискурсу

На цьому етапі ми будемо спиратися на результати дослідження першого етапу і спробуємо окреслити основні смислові домінанти перськомовного сегменту медіа, які висвітлюють події в Ізраїлі. Тобто в цьому підрозділі ми визначимо основні сенси, які формуються в іранських ЗМІ для пересічного споживача інформації.

Під час формулювання сенсів будемо користуватися поняттям «пропозиція», окресленим в підрозділі 1.2. Під пропозицією ми будемо розуміти редуковане твердження, що складається переважно з суб'єкта та предиката (або підмета та присудка) і відображає певну смислову константу медійного повідомлення.

Отже, основні сенси, що були виявлені в результаті проведеного аналізу, можуть бути сформульовані таким чином:

- 1) «ХАМАС веде справедливу війну проти Ізраїлю.»
- 2) «Ізраїлю протистоїть фронт опору.»
- 3) «Іран на боці справедливості.»
- 4) «ХАМАС перемагає.»
- 5) «Ізраїль і Америка програють.»
- 6) «США і Великобританія зазнають поразки у протистоянні з Єменом.»
- 7) «Агресивні дії Заходу підвищують регіональну підтримку Ємену.»
- 8) «Військові операції США та Великобританії призводять до зростання авторитету влади Ємену.»

Тепер наведемо приклади, що ілюструють сформульовані нами сенси.

1. Щоб продемонструвати сенс «Хамас веде справедливу війну проти Ізраїлю», наведемо такий приклад:

عمليات طوفان الاقصى همچنان دستاوردهای بی نظیری در راه دفاع مشروع فلسطینیان در سرزمین های شان و مقدسات در برابر رژیم اشغالگر خلق کرده است.

Операції Бурі Аль-Акса продовжує досягати значних успіхів у законному захисті палестинців на своїх землях і святинях від агресії окупаційного режиму [70].

Як бачимо, в цьому уривку декларується справедливість ведення дій ХАМАСу, що досягається вживанням таких словосполучень, як *در راه دفاع مشروع* (досл. «на шляху законного захисту палестинців»), *فلسطینیان* (досл. «на їхніх землях та святинях»), а також підкресленням окупаційного характеру ізраїльської влади – *در برابر رژیم اشغالگر* (досл. «проти окупаційного режиму»).

Цей наратив визначає дії Хамасу не як терористичні атаки, а як оборонні операції, що мають моральне та юридичне виправдання. Використання таких словосполучень, як «законний захист» і «окупаційний режим» підкреслює справедливість боротьби Хамасу і демонізує Ізраїль як агресора. Це сприяє формуванню громадської думки на підтримку палестинської сторони і створює образ Ізраїлю як неправомірного загарбника, що порушує міжнародне право та права людини. Цей підхід є типовим для іранських ЗМІ, які використовують подібні формулювання для підтримки своєї політичної лінії в регіоні.

2. Сенс «Ізраїлю протистоїть фронт опору» можна продемонструвати на такому прикладі:

اکنون موازنه نبرد به نفع گروه های مقاومت فلسطین است...

Наразі баланс бою складається на користь палестинських груп опору... [70].

Цей фрагмент з тексту відображає важливий аспект іранської медійної стратегії, показуючи Ізраїль не як непереможну силу, а як сторону, що зіштовхується зі значним опором. Зміщення фокусу на успіх палестинських

груп опору підкреслює їх ефективність та здатність вести бойові дії, що змінює загальний наратив конфлікту. Використання таких словосполучень, як موازنه نبرد (досл. «баланс бою»), گروه‌های مقاومت فلسطین (досл. «групи палестинського опору») вказує на те, що палестинські групи виступають не стільки у ролі жертв, скільки у ролі активних учасників зі значними стратегічними досягненнями. Це зміцнює сприйняття дій ХАМАСу як легітимного та ефективного засобу боротьби проти ізраїльської окупації та відіграє ключову роль у мобілізації регіональної та міжнародної підтримки для палестинської сторони.

3. Для демонстрації сенсу «Іран на боці справедливості» можемо навести такий приклад:

ایران همواره از موضع عدالت در قبال فلسطین حمایت می‌کند.

Іран завжди підтримує позицію справедливості стосовно Палестини [85].

Цей уривок засвідчує, що Іран не лише послідовно дотримується стратегії підтримки Палестини, а й вважає таку позицію морально виправданою і справедливою, що виявляється у використанні словосполучення موضع عدالت (досл. «позиція справедливості»). Підтримка Іраном Палестини не просто політичний хід, але й частина ширшої стратегії, що відображає ідеологічні та релігійні переконання керівництва країни. Іран виступає як захисник мусульманських прав та прагне зміцнити свій вплив у мусульманському світі, критикуючи ізраїльські дії та західну підтримку Ізраїлю. Така позиція сприяє формуванню образу Ірану як центру опору західному впливу у регіоні, стимулюючи антизахідні настрої та підтримку серед подібних до Ірану радикальних та ісламістських груп у різних частинах світу. Це також демонструє, як Іран використовує міжнародні конфлікти для зміцнення внутрішньополітичного становища, підтримуючи наратив про себе як про глобального лідера мусульманської спільноти, здатного протистояти Заходу.

4. Сенс «ХАМАС перемагає» можна продемонструвати на такому прикладі:

پدافندهای رژیم اشغالگر که پیشرفته‌ترین‌ها در جهان هستند در همان ساعات اولیه عملیات طوفان الاقصی نتوانستند موشک‌های مقاومت را رهگیری کنند.

Оборонні системи окупаційного режиму, які є одними з найсучасніших у світі, не змогли перехопити ракети опору в перші години операції "Аль-Акса" [70].

Цей уривок підкреслює здатність ХАМАСу ефективно боротися проти технологічно переважаючого військового апарату Ізраїлю, який позначений в тексті словом پیشرفته‌ترین‌ها (досл. «найрозвинутіші»). Наведений контекст покликаний продемонструвати неспроможність ізраїльських систем протиповітряної оборони «Залізний купол» у перехопленні ракет, запущених з Гази, що має засвідчити високий рівень тактичної підготовки та обізнаності ХАМАСу. Це не тільки підвищує моральний дух серед його прихильників, але й підкреслює його здатність досягати значних військових успіхів. У регіональних та міжнародних медіа ці дії часто представляються як свідчення успіху опору проти військової машини Ізраїлю, що додає ХАМАСу репутації ефективної та непохитної сили у конфлікті, який триває десятиліттями. Це має на меті змусити міжнародну спільноту переосмислити своє ставлення до конфлікту, враховуючи здатність ХАМАСу становити серйозний виклик для Ізраїлю.

5. Найбільш важливим сенсом іранської пропаганди є переконати свою аудиторію, що «Ізраїль і Америка програють». Як ілюстрацію цього можемо навести такий уривок:

حتی شکست‌های متعدد رژیم اشغالگر قدس در همین مراحل اولیه جنگ زمینی نیز توسط رسانه‌های غربی سانسور یا تحریف می‌شود.

Навіть численні невдачі окупаційного режиму Єрусалиму на цих ранніх етапах наземної війни піддаються цензурі або спотворюються західними ЗМІ [70].

Цей уривок акцентує на незадовільних результатах наземних операцій Ізраїлю за допомогою словосполучення شکست‌های متعدد رژیم اشغالگر قدس («численні поразки окупаційного режиму Кодсу (тобто Єрусалиму)»), які, за

словами автора, часто приховуються або навмисно неправильно інтерпретуються західними медіа – توسط رسانه‌های غربی سانسور یا تحریف می‌شو (досл. «західними ЗМІ цензуються або викривляються»). Таке зображення має на меті вказати на системні проблеми в ізраїльській військовій стратегії, які, на думку авторів, призводять до втрат та невдач, що зазнає Ізраїль. Цензурування або спотворення інформації в західних медіа представлене як намагання зберегти образ Ізраїлю як непереможного, що є, на думку автора статті, хибним. Подібні висловлювання зміцнюють наратив про поразку Ізраїлю та Америки, особливо в контексті їхньої нездатності досягти швидко своїх стратегічних цілей у регіоні. Це також може сприяти збільшенню недовіри до традиційних західних медіа у справах, пов'язаних з Близьким Сходом, змушуючи громадськість шукати альтернативні джерела інформації для отримання більш об'єктивного огляду подій.

6. На поразці Заходу в регіоні Близького Сходу, а саме – в питаннях протидії єменським хуситам, які заважають стабільному судноплавству в Червоному та Аравійському морях – акцентує увагу таке твердження іранської пропаганди:

عملیات نظامی آمریکا و انگلیس علیه یمن شکست خورده است.

Військова операція США і Великобританії проти Ємену провалилася [80].

Ця заява підкреслює критичний погляд на військові зусилля США та Великобританії по налагодженню судноплавства в Червоному та Аравійському морях, порушеного бойовиками Ємену. Як ми пам'ятаємо, США та Великобританія у відповідь на дії хуситів здійснили бомбардування їхніх військових об'єктів на території Ємену. Іранська пропаганда наполягає на тому, що ці дії не призвели до бажаного результату, більш того «зазнали поразки» (شکست خورده است). Цікаво відзначити, що до такої ж оцінки дій західних країн приєднався представник Китаю в ООН, який у своєму коментарі не лише висловився про невдачу цих операцій, а й закликав знайти ширший міжнародний консенсус щодо зміни підходу до кризи в Ємені.

7. В текстах іранських ЗМІ стосовно подій у Ємені послідовно утверджується тезис про те, що «агресивні дії Заходу підвищують регіональну підтримку Ємену». Наведемо приклад:

در پی حمله آمریکا و انگلیس، گروه‌های فلسطینی از جمله حماس، جهاد اسلامی فلسطین و جبهه مردمی برای آزادی فلسطین با صدور بیانیه ضمن حمایت از مردم یمن، حمله را محکوم کردند.

Після атаки США і Великобританії палестинські угруповання, включаючи ХАМАС, Ісламський джихад і Народний фронт визволення Палестини, виступили із заявами, в яких засудили атаку і висловили підтримку єменському народу [80].

Цей фрагмент статті вказує на важливий аспект реакції на військові дії Заходу в Ємені, який полягає у збільшенні регіональної підтримки Ємену з боку інших незадоволених західною політикою груп. Такими групами, крім ХАМАСу, тут названі Ісламський джихад (جهاد اسلامی فلسطین) і Народний фронт визволення Палестини (جبهه مردمی برای آزادی فلسطین). Висловлення підтримки діям хуситів з боку таких організацій покликане ще більше ізолювати західні держави на міжнародній арені у питаннях, пов'язаних з конфліктами на Близького Сходу, та підкреслити відчуття неправомірності їхніх дій.

Проте залишається невисвітленим той аспект, що дії хуситів у Червоному та Аравійському морях поставили під питання безпечне пересування цивільних суден різних країн. Натомість іранська пропаганда переконує свою аудиторію в тому, що таких «справедливих» нападів зазнають лише судна, пов'язані з Ізраїлем. Це можемо спостерігати в наступному прикладі.

8. Сенс «Військові операції США та Великобританії призводять до зростання авторитету влади Ємену» можна продемонструвати на такому прикладі:

بنابر تحلیل نشریه انگلیسی «اکنومیست» حمله نظامی اخیر آمریکا و انگلیس به یمن، بر وزنه قدرت و محبوبیت صنعاء به عنوان یک قدرت منطقه‌ای افزود و در عین حال نتوانست حملات علیه کشتی‌های اسرائیلی را متوقف کند.

Згідно з аналізом англійського журналу «Економіст», нещодавня військова атака США і Великобританії на Ємен збільшила вагу влади і

популярність Сани як регіональної держави і не змогла припинити атаки на ізраїльські кораблі [80].

Цей фрагмент має на меті наголосити на негативному впливі західних військових дій в Ємені, які, замість зниження напруженості, сприяли зростанню авторитету та популярності єменського уряду «як потужної регіональної сили» (به عنوان یک قدرت منطقه‌ای) у столиці країни Сани. Водночас підкреслюється, що попри здійснені атаки західних країн на позиції хуситів, вони не припиняють свої акції в Червоному та Аравійському морях «проти ізраїльських кораблів» (علیه کشتی‌های اسرائیلی). Це вказує на значний зв'язок між діями країн Заходу в регіоні та зміцненням опору в регіоні, де місцеві сили використовують їх як важіль для збільшення власної легітимності та підтримки серед населення.

Логічним розвитком вказаного сенсу можна вважати тезис, згідно з яким Ємен здатен простояти найпотужнішим «світовим державам», як це стверджується в такому фрагменті:

این نشریه در گزارشی طولانی درباره پیامدهای حملات آمریکایی - انگلیسی اخیر به یمن، نوشت که این حملات موجب افزایش قدرت یمن می‌شود، زیرا آن را به نیرویی در درگیری با قدرت‌های جهانی و در رأس آن‌ها آمریکا، انگلیس، «اسرائیل» و چند کشور غربی تبدیل کرده است.

Цей журнал у розлогіму репортажі про наслідки нещодавніх атак США і Великобританії на Ємен пише, що ці атаки збільшують міць Ємену, перетворюючи його на силу, що протистоїть світовим державам, включаючи США, Великобританію, "Ізраїль" і кілька західних країн [80].

У цьому уривку знову наголошується на неочікуваному наслідку військових операцій західних країн – перетворенні влади Ємену на потужну силу, здатну протистояти західним супер-державам (نیرویی در درگیری با قدرت‌های جهانی), що сприяло зміцненню її авторитету серед інших країн регіону, які виступають проти західного впливу.

Можна звернути увагу, що в цьому уривку назва країни Ізраїль взята в лапки («اسرائیل»), що підкреслює невизнання Іраном офіційної назви цієї держави. Натомість в переважній більшості повідомлень іранських ЗМІ Ізраїль іменується «сіоністським режимом» (رژیم صهیونیستی).

Таким чином, іранські ЗМІ, підкреслюючи відсутність успіху в західних операціях у регіоні Близького Сходу, прагнуть підсилити аргументацію тих сил, що сумніваються у ефективності міжнародних санкцій як засобу досягнення миру та безпеки, та підтримують ідею про необхідність пошуку альтернативних, більш конструктивних підходів до розв'язання конфліктів.

Тепер розглянемо деякі приховані сенси (імплікатури), які можна вивести з проаналізованих нами текстів. Як ми уже зазначали, *імплікатура* – це смисл, який прямо не виражений, але виводиться із загального змісту повідомлення.

На нашу думку, прихованими сенсами можна вважати такі:

- 1) «Іран претендує на роль лідера в регіоні.»
- 2) «Не всі арабські країни підтримують позицію Ірану.»
- 3) «Китай та Іран – союзники в міжнародній політиці.»
- 4) «Америка та Ізраїль «бояться» ХАМАСу та Ірану.»
- 5) «Дії Заходу в єменському конфлікті не мають успіху.»
- 6) «Дії Ємену мають міжнародну підтримку.»
- 7) «Палестинські і єменські угруповання діють одним фронтом.»

Наведемо приклади, що ілюструють ці формулювання.

1. Підтвердження прихованого сенсу «Іран претендує на роль лідера в регіоні» бачимо в такому прикладі:

ایران در رأس مقاومت در برابر اسرائیل قرار دارد و از همه تحركات ضد اسرائیلی پشتیبانی می‌کند.
Іран очолює опір проти Ізраїлю і підтримує всі антиізраїльські дії [74].

Цей фрагмент вказує на те, що Іран не просто підтримує палестинський народ у його прагненні до незалежності, а й очолює рух спротиву. З цього можна зробити висновок, що Іран не лише веде дипломатичну та ідеологічну боротьбу проти Ізраїлю, але й активно сприяє військовій та стратегічній підтримці різних груп опору. Більш того, Іран претендує роль керівника опору в ширшому ісламському світі. Така політика Ірану не тільки формує регіональну динаміку, але й впливає на міжнародні відносини, додаючи складності у вирішенні тривалого ізраїльсько-палестинського конфлікту.

2. Однак не всі країни ісламського світу готові погодитися з тією місією, яку Іран визначив для себе і намагається впроваджувати в життя. Розглянемо приклад:

برخی از کشورهای عربی که با ایران در مخالفت هستند، از تصمیمات ضد اسرائیلی حمایت نکرده اند.

Деякі арабські країни, які мають протиріччя з Іраном, не підтримали його рішення проти Ізраїлю [87].

Цей уривок засвідчує, що позиція Ірану проти Ізраїлю не однозначно сприймається усіма арабськими країнами. Це вказує на складність регіональної політики, де історичні, релігійні, економічні та стратегічні інтереси часто перетинаються та протистоять один одному. Незгода деяких арабських держав підтримувати Іран у його антиізраїльській позиції може свідчити про їхні спроби збалансувати відносини з західними країнами або про небажання ескалації регіонального конфлікту. Це також може відображати внутрішні розколи в арабському світі щодо того, як найкраще вирішувати палестинське питання та як ставитися до зростаючого впливу Ірану у регіоні.

3. Іран всіяко намагається залучити у свої союзники, як в регіональних питаннях Близького Сходу, так і на світовій арені, одну з найвпливовіших країн Сходу – Китай. Про це свідчить, зокрема, таке твердження:

ایران و چین در یک صف برای مقابله با سیاست‌های آمریکا قرار دارند.

Іран і Китай стоять разом проти політики Америки [76].

Цей фрагмент демонструє стратегічну співпрацю між Іраном та Китаєм у контексті спільного протистояння політиці США. Ця співпраця вочевидь не обмежується лише військово-політичними питаннями, але й охоплює ширший спектр дипломатичних та економічних відносин, які спрямовані на зменшення залежності обох країн від західних держав, зокрема від США. Це виявлення спільних інтересів у протидії американському впливу підкріплює позицію Ірану, надаючи йому більше ваги та впевненості в своїх регіональних та глобальних ініціативах. Таке союзництво може істотно вплинути на міжнародну політику, створюючи нові виклики для Сполучених Штатів та їх союзників.

4. Влада ІРІ через свої ЗМІ постійно намагається переконати свою аудиторію в переможному характері опору Ізраїлю, а також у тому, що Америка та Ізраїль «бояться» ХАМАСу та Ірану. Наприклад:

آمریکا و اسرائیل از قدرت گرفتن حماس و ایران هراس دارند، زیرا آنها را تهدیدی برای بقای خود می‌بینند.

Америка та Ізраїль бояться зміцнення Хамасу та Ірану, оскільки вважають їх загрозою для свого існування [69].

Це твердження переконує іранську аудиторію в тому, що Америка та Ізраїль відчувають страх щодо сили ХАМАСу та Ірану в регіоні. Використання дієслова «мають страх» (هراس دارند) підсилює емоційний контекст цієї імплікатури, натякаючи на те, що Ізраїль та США не просто обережно ставляться до цих груп, а активно відчувають страх перед можливими наслідками їх дій. Цей страх може бути пов'язаний з можливістю військових конфліктів, а також зі зміною регіонального балансу сил, що може призвести до зменшення впливу Америки та Ізраїлю у цих стратегічно важливих регіонах.

Занепокоєність цих країн через спільні дії ХАМАСу та Ірану декларується у такому уривку:

اسرائیل و آمریکا نگران قدرت گرفتن حماس و ایران در منطقه هستند.

Ізраїль та США стурбовані зміцненням ХАМАСу та Ірану в регіоні [76].

Крім «стурбованості» Ізраїлю та США щодо зміцнення ХАМАСу, тут можна простежити думку про те, що це палестинське угруповання та Іран виступають єдиним фронтом, який протистоїть Заходу і бореться за свої стратегічні інтереси у регіоні.

5. Іранська пропаганда намагається закріпити у свідомості іранців тезис про те, що «дії Заходу в єменському конфлікті не мають успіху»:

شکست های پی در پی آمریکا و متحدانش در یمن، موجب تجدید نظر در سیاست های نظامی آنها شده است.

Послідовні невдачі США та їх союзників у Ємені призвели до перегляду їх військових політик [71].

Як бачимо, в цьому уривку стверджується, що Америка та її союзники зазнали послідовно декількох поразок (شکست های پی در پی) у протистоянні з Єменом. Оскільки удари з боку західних сил були нанесені по позиціях

еменських угруповань на території Ємену, міжнародна спільнота почала докладати дипломатичних зусиль для врегулювання й цього конфлікту, що має спонукати західних союзників до пошуку нових компромісних рішень для збереження регіональної стабільності.

б. Імплікатуру «Дії Ємену мають міжнародну підтримку» можна продемонструвати на таких прикладах:

چین در نشست‌های سازمان ملل متحد، حمایت خود از یمن را به صراحت اعلام کرده است، به عنوان کشوری که در جهت حفظ بین‌المللی قدم برمی‌دارد.

На засіданнях Організації Об'єднаних Націй Китай відкрито заявив про свою підтримку Ємен, як країни, що діє в інтересах збереження міжнародного порядку [89].

Цей уривок демонструє, як Китай використовує свою платформу в ООН для підтримки Ємену, що не тільки вказує на його зобов'язання до збереження міжнародного порядку, але й на зростання його впливу у міжнародних організаціях. Китай, виступаючи в ООН на підтримку Ємену, виступає як протипавага західним впливам. Ця стратегія спрямована на зміцнення іміджу Китаю як глобального лідера, який відстоює принципи справедливості та міжнародного права, і може привертати до нього союзників серед країн, що розвиваються, які прагнуть незалежності від традиційних західних центрів влади.

Ще один приклад покликаний продемонструвати глобальну підтримку дій Ємену:

جهان شاهد مقاومت یمن است و این مقاومت به نمادی برای محکومیت یا حمایت بین‌المللی تبدیل شده است.

Світ спостерігає за опором Ємену, і цей опір став символом міжнародного засудження або підтримки [69].

Цей фрагмент тексту констатує, що еменський конфлікт привертає міжнародну увагу і світ поділився на тих, хто засуджує дії Ємену, і тих, хто підтримує їх. Опір Ємену не тільки викликає політичні дебати, але й стимулює міжнародні дипломатичні зусилля з боку різних країн, що висловлюють своє ставлення через публічні заяви, резолюції чи пряму підтримку.

7. Імплікатуру «Палестинські і єменські угруповання діють одним фронтом» продемонструємо на такому прикладі:

پس از حمله آمریکا و بریتانیا، گروه‌های فلسطینی از جمله حماس، جهاد اسلامی و جبهه آزادیبخش فلسطین اعلام کردند که از مردم یمن حمایت می‌کنند.

Після атаки США та Великобританії, палестинські групи, включаючи ХАМАС, Ісламський Джихад та Народний Фронт звільнення Палестини, заявили, що вони підтримують народ Ємену [83].

Цей уривок ілюструє, як регіональні групи активно підтримують Ємен у відповідь на зовнішні військові операції, що свідчить про зростання регіональних альянсів, які протистоять Заходу. Ця підтримка не тільки зміцнює зв'язки між цими групами та Єменом, але й демонструє їхнє спільне бачення регіонального опору проти зовнішнього впливу. Загальна солідарність між Єменом та палестинськими групами може впливати на міжнародні відносини, оскільки це посиляє сигнал про готовність цих груп співпрацювати проти спільних загроз, незважаючи на географічні та культурні відмінності.

Перейдемо до наступного, заключного етапу – аналізу мотиваційно-прагматичних параметрів перського військово-політичного дискурсу.

3.3. Аналіз мотиваційно-прагматичних параметрів перськомовного військово-політичного дискурсу

На цьому етапі визначимо статусно-рольові характеристики учасників дискурсу та їхню мотивацію. Далі ми розглянемо, яким чином характеризуються сторони конфлікту, в чому полягає позиція іранської влади в оцінці зазначених подій.

Основними учасниками розглядуваного нами дискурсу (тобто його головними акторами) є Ізраїль та ХАМАС, а також їхні союзники: для Ізраїлю – це Америка, Англія та інші західні країни; для ХАМАСу – це цілий «фронт опору», представлений силами Хезболли в Лівані, хуситами в Ємені та Іраном. Нейтральну позицію, яку часто критикують іранські ЗМІ, займають деякі арабські країни, які не втручаються в конфлікт і не приєднуються до санкцій

проти Ізраїлю, ініційованих Іраном. Іранські ЗМІ переконують свою аудиторію в тому, що Китай підтримує позицію Ірану в цьому конфлікті.

Таким чином, всіх перелічених учасників дискурсу можна розбити на два табори: табір Ізраїлю і табір ХАМАСу. Розглянемо основні характеристики, які подаються в текстах, для змалювання образу Ізраїлю та його головного союзника Америки.

Ізраїль у проаналізованих текстах позначається за допомогою таких найменувань та характеристик:

- 1) «сіоністський режим» (رژیم صهیونیستس);
- 2) «окупаційний режим» (رژیم اشغالگر);
- 3) «дітовбивчий режим» (رژیم کودک کش);
- 4) «фейкова держава» (دولت جعلی);
- 5) «кровожерливий ворог» (دشمن خون آشام);
- 6) «забруднений поділ Ізраїлю» (دامن آلوده اسرائیل);
- 7) «держава, що зазнає невдачі» (دولتی که شکست خورده است);
- 8) «суперечливий і лицемірний підхід Заходу» (رویکرد متناقض و ریاکاری);
- 9) «Ізраїль та США занепокоєні зміцненням ХАМАСу і Ірану» (نگران (قدرت گرفتن حماس و ایران در منطقه هستند

Наведемо приклади до кожного випадку:

ما باید به حرکت ملت های عربی اسلامی علیه رژیم صهیونیستی اتکا کنیم.

Ми повинні покладатися на рух арабських ісламських народів проти сіоністського режиму [70].

Позначення Ізраїлю як «сіоністського режиму» є одним із ключових у антиізраїльській риторичі Ірану, в якій Ізраїль визначається як нелегітимна та агресивна держава. Акцент на терміні «режим» підсилює ідею несприйняття існування Ізраїлю в його поточному вигляді, пропагуючи ідею необхідності зміни політичного ландшафту регіону. Такі заяви покликані активізувати обговорення, з одного боку, щодо розвитку політичних стратегій та рухів, спрямованих на дипломатичний тиск ізоляції або ізольованості Ізраїлю на

міжнародній арені, а з іншого, щодо подальших спільних дій проти Ізраїлю, зумовлених необхідністю єднання у протистоянні «сіоністському режиму».

Позначення «окупаційний режим» спостерігаємо в такому контексті:

عمليات طوفان الاقصى همچنان دستاوردهای بی نظیری در راه دفاع مشروع فلسطینیان در سرزمین های شان و مقدسات در برابر رژیم اشغالگر خلق کرده است.

Військові операції «Бурі в Аль-Акса» продовжують досягати значних успіхів у законному захисті палестинців на своїх землях і святинях проти окупаційного режиму [70].

Використання найменування «окупаційний режим» для опису Ізраїлю підкреслює його роль як держави, що незаконно контролює палестинські території. Це сприймається як форма агресії, що призводить до зображення палестинців як жертв агресії. Таке формулювання виражає глибоке невдоволення палестинців і їхніх прибічників і може викликати моральні аргументи на користь міжнародної підтримки палестинської справи.

У контексті наведеного прикладу, зазначене використання терміну «окупаційний режим» підкреслює важливість проведення операцій Аль-Акса як законної форми захисту палестинців на їхніх землях від імперської окупації. Це стимулює внутрішню мобілізацію та збільшує підтримку палестинського національного руху як символу справедливості та солідарності.

Позначення «дітовбивчий режим» знаходимо а одному контексті з твердженням про несправжність, фейковість держави Ізраїлю:

با نگاهی به شکل گیری و استقرار دولت جعلی اسرائیل می توان به این نتیجه رسید که بهرغم فراز و نشیب های موجود در روابط اسرائیل و آمریکا در هفت دهه اخیر، آمریکا همچنان مهم ترین متحد و پشتیبان رژیم کودک کش صهیونیست در سطوح مختلف بوده و این همکاری منافع متقابلی را نصیب آنها کرده است.

*Погляд на формування і становлення **фейкової держави Ізраїль** приводить до висновку, що, незважаючи на злети і падіння ізраїльсько-американських відносин в останні десятиліття, Америка залишається найважливішим союзником і прихильником сіоністського **дітовбивчого режиму** на різних рівнях, і ця співпраця служить взаємним інтересам [76].*

У цьому уривку акцентується увага на жертвах серед цивільного населення, які мали місце внаслідок ізраїльських антитерористичних дій у Секторі Гази. Використання позначення «фейкова держава» для опису Ізраїлю підкреслює ідею, що ця держава ґрунтується на хибних засадах, зокрема на своїх невинуватих претензіях щодо статусу своєї столиці, Єрусалиму, про що йдеться у такому фрагменті:

این رژیم در ادامه سیاست‌های کذب خود، قدس را به عنوان پایتخت خود معرفی کرده است

Цей режим, продовжуючи свою політику брехні, представив Єрусалим як свою столицю [74].

Такі висловлення покликані глибше укорінити віру суспільства в те, що Ізраїль – це штучна держава, створена на основі брехні і втілення неправдивих чи незаконних амбіцій. Це стимулює дискусії щодо міжнародного визнання, прав легітимності та визначення майбутнього політичного ландшафту регіону.

Наратив про начебто несправедливий поділ земель під час створення ізраїльської держави відображений у такому уривку:

این سرزمین توسط رژیم صهیونیستی بصورت ناعادلانه تقسیم شده و مردم فلسطین تحت تأثیر قرار گرفته‌اند.

Ця земля була несправедливо розділена сіоністським режимом, і це вплинуло на народ Палестини [82].

Таким чином, увага читачів знов акцентується на тому, що держава Ізраїль була створена на неправомірних засадах, завдяки несправедливому поділу територій, внаслідок чого народ Палестини став жертвою, зазнаючи постійних страждань та несправедливості.

У наступному уривку натрапляємо на характеристику Ізраїлю як «кровожерливого ворога, що вбиває дітей»:

رژیم صهیونیستی به عنوان دشمن خون‌آشام، به کشتار کودکان فلسطینی ادامه می‌دهد.

Сіоністський режим, як кровожерливий ворог, продовжує вбивати палестинських дітей [75].

Зрозуміло, що подібні характеристики не можуть залишити байдужою будь-яку аудиторію і викликають найгостріше засудження та обурення щодо дій Ізраїлю в Секторі Гази. Вираз «кровожерливий ворог» (دشمن خون‌آشام) активує

емоційну реакцію та мобілізує громадську думку проти Ізраїлю, підсилюючи моральні аргументи на користь палестинської справи.

Такий коментар може мати значний вплив на формування міжнародного співчуття та підтримки відносно ситуації на Близькому Сході. Він допомагає привернути увагу до конфлікту та людських страждань, підсилюючи вимоги до Ізраїлю щодо зупинки насильства та забезпечення захисту прав дітей і цивільного населення в рамках міжнародного права.

Метафоричне позначення «забруднений поділ Ізраїлю» (دامن آلوده اسرائیل), покликаний підкреслити несправедність дій цієї країни в регіоні, спостерігаємо як у підзаголовку відповідної статті, так і в такому контексті:

برقراری همگرایی‌های دیپلماتیک رژیم صهیونیستی و اعراب براساس شکل‌گیری تهدید مشترک به وقوع پیوست و اسرائیل موفق شد تا سران منفعل دولت‌های عربی را متقاعد کند که ایران و محور مقاومت این قدرت را دارند که کشورهای عربی را مهار کنند پس آنها در یک اقدام ساده لوحانه به دامن آلوده اسرائیل که خودش توسط آمریکا اداره می‌شود، پناه بردند تا امنیت پوشالی خود را تضمین کنند.

Встановлення дипломатичного зближення між сіоністським режимом та арабами на основі формування спільної загрози призвело до усвідомлення, а Ізраїлю вдалося переконати пасивних лідерів арабських урядів у тому, що Іран та вісь опору мають силу стримувати арабські країни, тому вони шукають притулку у забрудненому подолі Ізраїлю, який сам управляється Америкою для забезпечення своєї безпеки [76].

Як бачимо, тут дискутується проблема розколу серед арабських країн, деякі з яких не підтримують активну позицію Ірану щодо підтримки палестинців, а продовжують дипломатичні стосунки з Ізраїлем. Використовуючи вислів «забруднений поділ Ізраїлю», провладні ЗМІ посилюють емоційність своєї критики дій таких арабських країн, намагаючись схилити їх на свою сторону.

Ізраїль постійно змальовується іранськими медіа-ресурсами як держава, «що зазнає поразки», наприклад:

رژیم اسرائیل به عنوان دولتی که در حفظ امنیت خود شکست خورده است، شناخته شده است.

Режим Ізраїлю відомий як держава, яка зазнала невдачі в забезпеченні власної безпеки [80].

У цьому уривку не лише дається відповідна характеристика Ізраїлю, а й стверджується загальновідомий характер цієї тези (به عنوان...شناخته شده است), що, звичайно, не відповідає дійсності.

Стаття ставить під сумнів здатність Ізраїлю до ефективного забезпечення безпеки своїх громадян та територій. Такий коментар, з одного боку, спонукає до обговорення ефективності заходів, які вживає Ізраїль для захисту своїх інтересів та безпеки, а з другого, може служити підґрунтям для вимог до політичних лідерів країни з приводу необхідності перегляду та удосконалення безпекових стратегій та заходів у регіоні.

Вищенаведене твердження можна продемонструвати й на такому прикладі:

سامانه‌های دفاعی اسرائیل نتوانستند موشک‌های حماس را رهگیری کنند.

Оборонні системи Ізраїлю не змогли перехопити ракети Хамасу [87].

Іранські медіа запевняють свою аудиторію в нездатності ізраїльських систем ППО ефективно перехоплювати ракети ХАМАСу, які начебто є більш ефективними проти існуючих захисних систем. Такий коментар має на меті закріпити в свідомості іранців «непереможний поступ» ХАМАСу в досягненні своїх цілей і «неминучий провал» Ізраїлю в довгостроковій перспективі.

Звернемося до засобів, якими змальовується колективний образ Заходу як союзника Ізраїлю:

مواضع غربی در قبال فلسطین نشان‌دهنده تناقض و ریاکاری است.

Західна позиція щодо Палестини демонструє протиріччя та лицемірство [82].

Образ Заходу як «суперечливого та лицемірного» у його підході до палестинського питання – дуже поширений в іранських ЗМІ прийом пропаганди, покликаний підкреслити нерівномірність та суперечливість дій та заяв Заходу щодо прав людини та міжнародного права загалом. У наведеному прикладі акцентується, що позиція Заходу не відповідає вимогам принципів

справедливості та послідовності, оскільки його представники, декларуючи боротьбу за права людини і відстоюючи засади міжнародного права, водночас можуть толерувати деякі порушення прав людини на палестинських територіях або демонструвати підтримку політичних або військових дій, які порушують міжнародне право. Такий коментар ставить під сумнів правомірність західної політики і спонукає до морального та етичного судження дій Заходу у контексті палестинського конфлікту, закликаючи до перегляду та удосконалення підходу до цієї проблеми на міжнародному рівні.

Ізраїль та США постають в іранських ЗМІ як сили, що «бояться» або принаймні «занепокоєні» зростанням воєнної потуги ХАМАСу та авторитету Ірану у вирішенні палестинського питання. Це можна спостерігати в такому уривку:

اسرائیل و آمریکا نگران قدرت گرفتن حماس و ایران در منطقه هستند.

Ізраїль та США стурбовані зміцненням ХАМАСу та Ірану в регіоні [78].

Іранські медіа послідовно проводять думку про те, що вплив вказаних сил у регіоні зростає і це може призвести до виникнення нових викликів для стратегічних інтересів Заходу. Цей коментар відображає загальну напругу у регіоні та бажання Ізраїлю та США зберегти свої стратегічні позиції у світлі можливих змін у політичному ландшафті. Водночас можна простежити в наведеному уривку приховану віру Ірану в кінцеву перемогу антизахідних сил в регіоні, боротьбу проти яких він сам і очолює.

Тепер розглянемо основні характеристики, які використовуються в текстах ЗМІ для змалювання образу Хамасу та його прибічників Хезболли та еменських хуситів:

- 1) «основні гравці в регіональних конфліктах» (بازیگران اصلی در (درگیری‌های منطقه‌ای);
- 2) «опір зовнішньому втручанню» (مقاومت در برابر تداخلات خارجی);
- 3) «ідеологія опору як символ стійкості» (ایدئولوژی مقاومت به عنوان نمادی از (استقامت);

- 4) «неперевершені успіхи палестинського опору» (دستاوردهای بی‌نظیری) (مقاومت فلسطینی);
- 5) «швидка реакція на зовнішню агресію» (به سرعت به تجاوزات خارجی) (واکنش نشان می‌دهند);
- 6) «використання тактик партизанської війни» (استفاده از تکنیک‌های) (چریکی);
- 7) «регіональна підтримка та солідарність» (حمایت وسیع در منطقه);
- 8) «законна оборона палестинського народу» (دفاع مشروع).

Наведемо приклади речень, що ілюструють вказані вище характеристики.

Образи ХАМАСу та ліванського угруповання Хезболла, підтримуваного Іраном, змальовуються в одному тексті за допомогою спортивної (футбольної) метафори – «основні гравці» (بازیگران اصلی):

حماس و حزب‌الله به عنوان بازیگران اصلی در درگیری‌های منطقه‌ای شناخته می‌شوند.

ХАМАС та Хезболла відомі як основні гравці у регіональних конфліктах [75].

Тут наголошується, що ці дві сили загально визнані (شناخته می‌شوند) як «основні гравці» у військових конфліктах на Близькому Сході, що вказує на їхню ключову роль у динаміці подій. Така характеристика має на меті підсилити репутацію ХАМАСу та Хезболли серед їхніх прихильників, зображаючи їх як борців за справедливість та інтереси палестинського та ліванського народів. Однак, з іншого боку, це не може не викликати занепокоєння серед міжнародної спільноти стосовно їхнього потенційного впливу на стабільність та безпеку в регіоні.

Ці сили складають основу опору зовнішнім втручанням, що можна продемонструвати на такому прикладі:

هر دو گروه مقاومت در برابر تداخلات خارجی را تبلیغ می‌کنند.

Обидві групи пропагують опір зовнішнім втручанням [85].

Популяризація опору зовнішньому впливу постає як ключовий елемент політичної стратегії Ірану, спрямованої на мобілізацію громадської підтримки та утвердження легітимності боротьби зазначених в уривку сил. Ця позиція

може викликати симпатію серед тих, хто підтримує ідею національної самостійності та боротьби проти зовнішнього тиску. Однак вона також може спричинити критику з боку міжнародних спільнот, які можуть розглядати цей опір як перешкоду для розв'язання конфлікту або підтримки дипломатичних ініціатив.

Опір вказаних сил має свою ідеологію, яка характеризується в іранських ЗМІ як «символ стійкості» (نمادی از استقامت):

ایدئولوژی مقاومت حزب الله و حماس به عنوان نمادی از استقامت.

Ідеологія опору Хезболли та ХАМАСу як символ стійкості [85].

Зрозуміло, що таке формулювання сутності ідеології опору відіграє ключову роль у мобілізації громадської думки на підтримку дій вказаних сил в регіоні. Ця ідеологія надає легітимності діям та стратегіям цих груп, підкреслюючи їхню правоту у боротьбі за свої права та інтереси. Така позиція викликає глибокий резонанс серед населення регіону, особливо тих, хто відчуває себе ображеним або пригнобленим зовнішніми силами. Ідеологія опору надихає широкі маси людей до дій, які будуть кваліфіковані як частина більш широкого руху за справедливість та свободу.

В наступному уривку стверджується про «неперевершені успіхи» (دستاوردهای بی نظیری) палестинського руху опору:

مقاومت فلسطینی با وجود محدودیتها به دستاوردهای بی نظیری دست یافته است.

Палестинський опір, незважаючи на обмеження, досяг неперевершених успіхів [85].

Як бачимо, в цьому контексті декларуються вражаючі успіхи, яких начебто досягли бойовики ХАМАСу попри численні перешкоди та обмежені ресурси. Це має викликати захоплення іранської аудиторії діями цих сил, мобілізуючи їхню підтримку палестинського народу у їхній законній боротьбі за свої права.

Однією з причин успіхів цих сил декларується їхня здатність до швидкого реагування на дії Ізраїлю:

این گروهها به سرعت به تجاوزات خارجی واکنش نشان می دهند.

Ці групи швидко реагують на зовнішню агресію [79].

Проводиться думка про те, що вказані сили здатні до швидкої мобілізації та ефективної відповіді на всі потенційні загрози, що має засвідчити не лише їхню організованість та бойовий дух, але й високий рівень військової підготовки та дисципліни у справі законного захисту своїх інтересів.

Ще однією запорукою успішності дії цих сил, зокрема Хезболли, є застосування тактик партизанської війни, як зазначено у такому прикладі:

حزب از تکنیک‌های چریکی برای مقابله با ارتش اسرائیل استفاده می‌کند.

Хезболла використовує тактики партизанської війни для боротьби з ізраїльською армією [74].

Використання Хезболлою тактик партизанської війни має засвідчити їхню стратегічну гнучкість і здатність адаптуватися до умов асиметричного конфлікту, коли потужному ізраїльському війську протистоять невеличкі ліванські партизанські групи. Це має переконати іранську аудиторію в ефективності дій цієї сили, підтримуваної Іраном, в її стійкості та відвазі в боротьбі з ізраїльською армією.

У наступному уривку стверджується, що ці сили користуються широкою підтримкою в регіоні:

حماس و حزب‌الله حمایت وسیعی در منطقه دریافتند.

ХАМАС і Хезболла отримали широку підтримку в регіоні [82].

Ця характеристика має на меті переконати аудиторію в тому, що вказані сили є ключовими гравцями і мають істотний вплив на процеси, що відбуваються в регіоні. Тут можна вгледіти натяк на те, що підтримка і солідарність з боку інших акторів може включати політичну, фінансову та військову підтримку, що допомагає зміцнити позиції ХАМАСу та Хезболли в їхніх боротьбі та конфліктах. Вона також сприяє наданню легітимності та збільшенню популярності цих груп серед населення регіону.

Завершимо наш огляд головною тезою іранських ЗМІ щодо легітимного характеру дій палестинської сторони в цьому конфлікті:

اقدامات مدافعانه فلسطینیان به عنوان دفاع مشروع در برابر تجاوزات اسرائیل تلقی می‌شود.

Оборонні дії палестинців розглядаються як законна самооборона проти агресії Ізраїлю [87].

Такі звороти, як «оборонні дії палестинців» (اقدامات مدافعانه فلسطينيان), «законна оборона проти агресії Ізраїлю» (دفاع مشروع در برابر تجاوزات اسرائيل), сприяють закріпленню у свідомості іранської аудиторії розуміння законності дій ХАМАСу, зміщують акценти у протистоянні, мобілізуючи суспільне та правове визнання права на самооборону, яке палестинський народ має відповідно до міжнародного права. Використання таких важелів спрямоване на привернення уваги до прав людини та міжнародного права у контексті конфлікту між палестинцями та Ізраїлем. Воно покликане вплинути на формування міжнародного співчуття та посилення підтримки палестинців.

Отже, в результаті здійсненого аналізу іранських ЗМІ можемо змалювати в загальних рисах, в чому полягає позиція Ірану в розглядуваному нами конфлікті.

Зрозуміло, що Іран недвозначно підтримує дії ХАМАСу і Хезболли у відстоюванні «законних прав палестинського народу». Ця підтримка виявляється не тільки у словах, але й у конкретних діях, включно з фінансуванням, військовою підготовкою та постачанням зброї. Іран розглядає свою підтримку як частину ширшої стратегії протидії американському та ізраїльському впливу в регіоні. Такий підхід має на меті не тільки підтримку палестинської справи, але й формування осі опору, яка включає різні групи та держави, що мають схожі інтереси проти спільних ворогів.

Це дозволяє Ірану зміцнювати свої регіональні позиції та вплив, пропонуючи альтернативу західному домінуванню у політичних та військових відносинах в Близькому Сході. В той же час, стратегія Ірану викликає серйозне занепокоєння та критику з боку багатьох західних країн, які вважають її дестабілізуючим фактором у регіоні. Однак для багатьох країн та рухів Близького Сходу Іран виступає як захисник від зовнішнього тиску, зокрема від військової агресії та політичного втручання.

На цьому фоні Іран продовжує використовувати свої зв'язки з ХАМАСом і Хезболлою як засіб впровадження «м'якої сили» на міжнародній арені. Через підтримку цих груп Іран демонструє своє небажання підкоритися міжнародному тиску, що чинить Захід, і підкреслює свою роль як центрального гравця у вирішенні конфліктів в регіоні. Це також служить важливим інструментом для внутрішньополітичної мобілізації та збереження влади у відносинах із внутрішніми та зовнішніми опонентами.

Висновки до третього розділу

Здійснений на трьох рівнях аналіз дозволив визначити вербально-семантичні, змістово-сміслові та мотиваційно-прагматичні параметри перськомовного військово-політичного дискурсу на матеріалі текстів онлайн-ресурсу «Джаме джам», присвячених подіям в Ізраїлі та Секторі Гази.

Лексико-семантичні особливості цього дискурсу характеризуються вживанням великої кількості емоційно забарвлених та оцінних термінів. Це, зокрема, слова та словосполучення, які виражають ставлення автора статті до обговорюваних подій, такі як «загарбницька операція», «нелегітимний режим», «героїчний опір». Використання таких вербальних засобів спрямоване на формування негативного образу Ізраїлю та позитивного образу палестинських угруповань, що відображає ідеологічно зумовлену перспективу іранських медіа. Також активно вживаються метафори та метонімії, які сприяють створенню більш виразного і впливового наративу.

Синтаксичні особливості включають часте використання складних речень з численними вставними конструкціями, що дозволяє авторам вмістити більше інформації та емоційних оцінок в одне висловлювання. Такий стиль сприяє глибшому аналізу подій і підкресленню зв'язків між різними фактами та подіями.

Стилістичні особливості виявляються у виборі формального та високого стилю мовлення, що відповідає офіційному тону більшості політичних аналізів та коментарів. Це включає використання спеціалізованої термінології та

офіційних формулювань, які надають текстам авторитетності та ваги, підкріплюючи аргументацію здатністю до глибокого аналізу складних міжнародних відносин.

Здійснений аналіз дав підстави виділити кілька ключових сенсів, основоположних для перськомовного військово-політичного дискурсу, присвяченого подіям в Ізраїлі та Секторі Гази. Ці сенси відіграють важливу роль у формуванні сприйняття конфлікту між Ізраїлем та Палестиною, впливаючи на громадську думку та політичні наративи в Ірані та інших ісламських країнах.

Перший основний сенс полягає у зображенні Ізраїлю як агресора, який незаконно окупує палестинські землі та здійснює військові дії проти мирного палестинського населення. Такий сенс часто супроводжується звинуваченнями в порушенні міжнародних законів та гуманітарних норм, що зміцнює сприйняття Ізраїлю як держави, яка діє поза рамками міжнародної законності.

Другий сенс зосереджується на відображенні ХАМАСу та інших їх соратників як захисників палестинського народу, які борються за визволення своєї території від ізраїльської окупації. Цей сенс часто включає мотиви героїзму, жертвності та національної гідності, що спонукає до підтримки палестинської справи на міжнародному рівні.

Третій важливий сенс полягає в зображенні Ірану як лідера мусульманського світу, який підтримує палестинську боротьбу проти Ізраїлю. Іран представлений як головний союзник палестинців, який надає їм не тільки моральну підтримку, але й військову допомогу та політичне покровительство. Це сприяє зміцненню іміджу Ірану у мусульманському світі як захисника усіх пригноблених і лідера в боротьбі проти зовнішніх загроз.

Ці сенси уособлюють загальні наративи, які використовуються для залучення підтримки, мобілізації населення та виправдання власних дій на міжнародній арені. Вони відіграють ключову роль у формуванні громадської думки та політичних стратегій в регіоні.

ВИСНОВКИ

Здійснене у магістерській роботі дослідження сучасного військово-політичного дискурсу в перськомовних ЗМІ, зокрема в контексті конфлікту в Секторі Гази у 2023-2024 роках, дозволило отримати уявлення про те, як національні ідеології та геополітичні стратегії поширюються через медіа. Основна увага була зосереджена на тому, як провладні іранські ЗМІ висвітлюють цей конфлікт, зображуючи ролі та аргументацію залучених сторін, зокрема Ізраїлю, ХАМАСу, Хезболли і самого Ірану.

В результаті проведеного аналізу ми дійшли таких висновків:

1. Дискурс – одне з ключових понять сучасної лінгвістики. Існує багато його визначень. В даній роботі під дискурсом розуміємо сукупність текстів, об'єднаних однією темою, разом з усіма екстралінгвістичними – соціальними, культурно-історичними, політичними, тощо – факторами, що сприяли їх появі.

Військово-політичний дискурс з огляду на його стратегічне розгортання з метою впливу на громадську думку та політику, в сучасних умовах глобальної напруженості і невизначеності займає особливе місце в типології дискурсів. У дослідженні було проаналізовано, як цей тип дискурсу використовує мову ЗМІ для формування ідеологій, маніпулювання сприйняттям і посилення динаміки влади, зокрема в контексті зображення ізраїльсько-палестинського військового конфлікту. Сформовані іранськими медіа наративи слугують для узгодження громадської думки з визначеним державою національним і геополітичним порядком денним, ефективно виконуючи завдання призначення і розуміння специфіки воєнно-політичного дискурсу.

2. В результаті дослідження факторів, що призвели до поточних подій в Ізраїлі та Секторі Гази, були проаналізовані глибокі причини довготривалого арабо-ізраїльського конфлікту, встановлено мотивацію його сторін на сучасному етапі, а також вплив міжнародної реакції на складну картину динаміки цього протистояння.

З огляду на соціально-економічні наслідки розгортання військових дій для цивільного населення, складні гуманітарні умови в Секторі Гази, в

дослідженні зроблено спробу контекстуалізувати конфлікт в рамках ширшого геополітичного наративу, що сприяло поглибленню розуміння його причин і потенційних шляхів вирішення. Здійснений аналіз реакцій очільників країн світу проілюстрував складну мережу геополітичних інтересів та ідеологічних розбіжностей, які впливають на міжнародні відносини та дипломатичні позиції.

2. Як показав здійснений аналіз джерел, західні та мусульманські країни сприймають військовий конфлікт у Газі кардинально протилежним чином. Західні країни часто виправдовують військові дії Ізраїлю як необхідні заходи самооборони проти тероризму, що відповідає їхнім ширшим стратегічним інтересам у регіоні. Мусульманські країни, навпаки, схильні зображати ці дії як агресивні і непропорційні, висловлюючи солідарність з палестинцями і критикуючи гуманітарні наслідки. Така різка розбіжність у поглядах засвідчує складність міжнародних відносин і значний вплив геополітичних інтересів різних сторін на глобальний наратив щодо конфлікту в Газі.

3. Встановлено, що Ісламська Республіка Іран відіграє значну роль у геополітичній динаміці Близького Сходу, в тому числі завдяки використанню нею ЗМІ як інструменту стратегічного впливу. Підконтрольні державі ЗМІ Ірану мають важливе значення у формуванні громадської думки, просуваючи провладну політичну та релігійну ідеологію. Це досягається за допомогою наративів, які підтримують союзників Ірану і демонізують його супротивників, зміцнюючи позицію Ірану як рішучого захисника прав палестинців проти ізраїльської агресії.

У роботі також проаналізовано, як іранські ЗМІ подають конфлікти в релігійному контексті, знаходячи відгук у шиїтської аудиторії та об'єднуючи ширшу мусульманську спільноту проти уявної несправедливості, поширюючи таким чином вплив Ірану на весь регіон.

4. В результаті порівняння специфіки висвітлення збройного конфлікту в Газі в ізраїльських, українських та іранських ЗМІ, було виявлено відмінні підходи, що відображають відповідні геополітичні та культурні контексти. Ізраїльські ЗМІ зосереджуються на національній безпеці і зображують військові

дії як захисні заходи проти тероризму. Українські ЗМІ, спираючись на власний конфліктний досвід, часто наголошують на гуманітарних питаннях і міжнародно-правових наслідках конфлікту. І навпаки, іранські ЗМІ використовують конфлікт як платформу для поширення антизахідних та антиізраїльських настроїв, будуючи свої репортажі навколо нарративу опору проти гноблення. Здійснений аналіз продемонстрував, що медіа в різних країнах завжди слугують інструментом для формування національного порядку денного та поширення ідеології.

5. Аналіз військово-політичного дискурсу на вербально-семіотичному рівні передбачав ретельне вивчення мови та символів, що використовуються в медіа-репрезентаціях конфлікту в Газі. Було висвітлено, як конкретні слова, фрази та звороти стратегічно використовуються для передачі певних точок зору та емоцій. Наприклад, використання таких лексем, як «мучеництво» та «агресія» в іранських ЗМІ сприяє створенню нарративу віктимізації та героїчного опору, в той час як ізраїльські ЗМІ часто використовують такі слова, як «оборона» та «безпека» для виправдання військових дій. Такий мовний вибір є не просто стилістичним, а глибоко вкоріненим у соціально-політичному контексті регіонів, слугуючи для легітимізації одних дій і засудження інших.

6. На рівні аналізу змістово-сміслових домінант дискурсу було виявлено основні сенси, які іранська влада просуває через свої ЗМІ. Головним завданням провладних медіа є переконати свою аудиторію в тому, що ХАМАС веде справедливу війну за право Палестини на самовизначення; Ізраїлю протистоїть цілий фронт опору, очолюваний Іраном, який завжди на боці справедливості; Хамас перемагає у цій боротьбі, а Ізраїль разом зі своїми західними союзниками на чолі з США, програє. Військові дії еменських терористів проти цивільного судноплавства в Червоному та Аравійському морях представлені як частина протиізраїльського опору.

Серед неявних сенсів (імплікатур), які можна простежити в іранських ЗМІ, найбільш важливими є два: «Іран претендує на роль лідера в регіоні» та «Ізраїль та США бояться ХАМАСу та Ірану». Іранські ЗМІ послідовно

намагаються переконати свою аудиторію в неминучій перемозі ХАМАСу над Ізраїлем, а в ширшому контексті Ірану – над США.

Загалом встановлено, що провладні ЗМІ в різних регіонах світу, як правило, вибірково підкреслюють ті чи інші аспекти конфлікту, щоб досягати своїх політичних цілей. Якщо іранські ЗМІ часто висвітлюють важке становище палестинців, щоб посилити антиізраїльські настрої, то прозахідні ЗМІ зосереджуються на загрозах, які становить ХАМАС для безпеки Ізраїлю і для регіону в цілому. Таке вибіркоче висвітлення слугує для конструювання реальності, яка підтримує політичні та ідеологічні позиції суб'єктів, що контролюють ЗМІ, впливаючи на міжнародну та внутрішню громадську думку і політику щодо конфлікту.

7. Мотиваційно-прагматичний рівень дослідження військово-політичного дискурсу передбачав розуміння глибинних намірів сторін конфлікту через характеристики, якими вони наділяються провладними ЗМІ. Серед характеристик Ізраїлю переважають такі, як «сіоністський режим», «окупаційний режим», «дітовбивчий режим», «фейкова держава» тощо. Встановлено, що досить часто в іранських ЗМІ назва країни Ізраїль береться в лапки, підкреслюючи таким чином, що Іран не визнає існування цієї держави. Таке зображення Ізраїлю як агресора має на меті згуртувати внутрішню і регіональну підтримку Палестини, виправдати втручання Ірану в цей конфлікт.

Позиція Заходу кваліфікується як «суперечлива та лицемірна»: неодноразово підкреслюються декларативність заяв Заходу про захист міжнародного права з одного боку, і сприяння продовженню конфлікту, з іншого.

ХАМАС та його соратники, навпаки, в іранських ЗМІ змальовуються як самовіддані борці за звільнення «окупованих Ізраїлем територій», безкомпромісні захисники законних інтересів народу Палестини, які мають «неперевершені успіхи» на полі бою, оскільки швидко реагують на дії потужної ізраїльської армії, використовуючи методи партизанської боротьби. Згідно з іранським нарративом, ці сили, постаючи як «символ стійкості», користуються

повною регіональною підтримкою та солідарністю, що неминуче призведе їх до остаточної перемоги у недалекому майбутньому.

Таким чином, здійснений аналіз засвідчив інструментальне використання медіа для досягнення конкретних політичних результатів та продемонстрував силу дискурсу у формуванні геополітичних реалій.

8. Висновки роботи підтверджують, що перськомовні ЗМІ в Ірані стратегічно використовуються державою для просування свого політичного порядку денного та впливу як на внутрішню аудиторію, так і на міжнародне сприйняття. Здійснене дослідження за допомогою інструментарію одного з найсучасніших напрямів аналізу текстів – дискурс-аналізу – висвітлило складну взаємодію медіа, політики та ідеології в регіоні, позначеному тривалими конфліктами та суперництвом.

Отримані результати висвітлюють необхідність подальших досліджень військово-політичного дискурсу на матеріалі публікацій у ЗМІ, особливо у зіставному аспекті, для висвітлення медіа-стратегій, що використовуються різними регіональними гравцями у геополітичних процесах на Близькому Сході для досягнення своїх політичних цілей. Одним із можливих напрямів подальшого дослідження може стати вивчення впливу таких медіа-стратегій на громадську думку в Ірані з метою оцінки ефективності цих наративів у формуванні поглядів іранців на зовнішню політику Ірану і регіональні конфлікти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Голубовська І.О., Корольов І.Р. Актуальні проблеми сучасної лінгвістики. Курс лекцій. К.: ВПЦ «Київський університет», 2011. 223 с.
2. Давід Е., Барановська М. ХАМАС: що це за радикальний рух і хто його підтримує. URL: <https://www.dw.com/uk/hamas-so-ce-za-radikalnoislamistskij-ruh-i-hto-jogo-pidtrimue/a-57546443>
3. Корольов І. Поняття дискурсу в сучасному мовознавстві: визначення, структура, типологія. *Studia Linguistica*. 2012. № 6. URL: <https://studia-linguistica.knu.ua/wp-content/uploads/2018/11/2012-6-2-285-305-%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%BE%D0%B2-%D0%86.%D0%A0..pdf>
4. Кравцов В. Жахливі обстріли, зруйновані міста і тисячі жертв: хронологія війни Ізраїлю і ХАМАС у 2023 році. URL: https://24tv.ua/izrayil-zagostrennya-konfliktu-hamasom-sektoru-gazi-obstrilyali_n2407003
5. Кравченко Н. Практична дискурсологія: школи, методи, методики сучасного дискурс-аналізу. Луцьк: ПП Гадяк Ж.В., 2012. 251 с. URL: <https://discourse.com.ua/data/uploads/books/prakticheskaja-diskursologija.pdf>
6. Мартинюк А. Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2011. 196 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/46595102.pdf>
7. Опанасенко О. ХАМАС: що відомо про рух, який хоче знищити Ізраїль, та до чого готуватися Україні. URL: <https://glavcom.ua/world/world-politics/khamas-shcho-vidomo-pro-rukh-jakij-khoche-znishchiti-izrajil-ta-do-choho-hotuvatisja-ukrajini-961240.html>
8. Осим Ю. Хто такі ХАМАС, за що воюють та хто їм допомагає. URL: <https://espresso.tv/khto-taki-khamas-za-shcho-voyuyut-ta-khto-im-dopomagaе>
9. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування. URL: http://politicus.od.ua/2_2021/13.pdf

10. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
11. Сутність англомовної військово-політичної терміносистеми. URL: <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/download/5732/5610>
12. Сучасні підходи до типології мас-медійного дискурсу. URL: <https://crust.ust.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8537b0f2-f0d6-454a-9460-f111a7d77cf4/content>
13. Фуко М. Археологія знання / Пер. з фр. В. Шовкун. К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. 326 с. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi72/0052345.pdf>
14. Akhavan N. "Electronic Iran: The Cultural Politics of an Online Evolution". Rutgers University Press, 2013. 168 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/353865978_Electronic_Iran_-_The_Cultural_Politics_of_an_Online_Evolution.
15. Bajoghli N. Iran Reframed: Anxieties of Power in the Islamic Republic. Stanford Studies in Middle Eastern and Islamic Societies and Cultures. Stanford University Press, 2019. 176 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/378223172_Iran_Reframed_Anxieties_of_Power_in_the_Islamic_Republic_by_Narges_Bajoghli
16. Bakhsh S. The Reign of the Ayatollahs: Iran and the Islamic Revolution. New York : Basic Books, 1990. 309 p. URL: https://archive.org/details/reignofayatolla00bakh_0
17. BBC NEWS Україна. Хто такі ХАМАС: угруповання, яке обстрілює Ізраїль й керує сектором Газа. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-57111631>
18. Dabashi H. Iran: A People Interrupted. The New Press, 2007. 324 p. URL: <https://www.google.com.ua/books/edition/Iran/TkkrDwAAQBAJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Hamid+Dabashi,+%22Iran:+A+People+Interrupted%22,+2007&printsec=frontcover>

19. Dawes J. The Language of War: Literature and Culture in the U.S. from the Civil War through World War II. Harvard Univ. Press, 2002. 320 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/The_Language_of_War/OFnkob72DEoC?hl=uk&gbpv=1&dq=46.+Dawes+J.+The+Language+of+War:+Literature+and+Culture+in+the+U.S.+from+the+Civil+War+through+World+War+II.+Harvard+Univ.+Press,+2002.&printsec=frontcover
20. Dyczok M. Media, Democracy and Freedom: The Post-Communist Experience. Peter Lang AG, Internationaler Verlag der Wissenschaften; New edition, 2009. 246 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Media_Democracy_and_Freedom/meUcrEBRpgMC?hl=uk&gbpv=1&dq=Marta+Dyczok,+%22Media,+Democracy+and+Freedom:+The+Post-Communist+Experience%22,+2009&printsec=frontcover
21. Ehteshami A., Zweiri M. Iran and the Rise of its Neoconservatives: The Politics of Tehran's Silent Revolution. I.B. Tauris 2007. 224 p. URL: <https://www.proquest.com/docview/218502435?sourcetype=Scholarly%20Journals>
22. Entessar N., Afrasiabi K. Iran Nuclear Negotiations: Accord and Détente since the Geneva Agreement of 2013. Rowman & Littlefield Publishers 2015. 232 p. URL: https://books.google.com.ua/books?id=6588CwAAQBAJ&pg=PA93&hl=uk&source=gbs_toc_r&cad=1#v=onepage&q&f=false
23. Esfandiary D., Tabatabai A. Triple Axis: Iran's Relations with Russia and China. I.B. Tauris, London, 2018. 246 p. URL: <https://www.proquest.com/docview/2401332010?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true&sourcetype=Scholarly%20Journals>
24. Euronews. США та Британія закликають ХАМАС прийняти пропозицію Ізраїлю. URL: <https://ru.euronews.com/2024/04/30/mideast-truce-plans>
25. Fairclough N. Discourse and text: linguistic and intertextual analysis within discourse analysis. Discourse and Society. 1992. 217 p. URL: https://www.academia.edu/20074060/Discourse_and_text

26. Fairclough N. *Language and Power*. London: Longman, 1989. 226 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Language_and_Power/NTFTAQAAQB-AJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Fairclough+N.+Language+and+Power.+London:+Longman,+1989.&printsec=frontcover
27. Fairclough N. *Textual analysis for social research*. New York: Routledge, 2003. 270 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Analysing_Discourse/V4SOkoy2vEIC?hl=uk&gbpv=1&dq=49.+Fairclough+N.+Textual+analysis+for+social+research.+New+York:+Routledge,+2003.&printsec=frontcover
28. Farmanfarman R. *Media and Politics in the Middle East: Strategies of Information and Domination*. University of Cambridge, 2011. 603 p. URL: https://www.academia.edu/98264460/Media_and_Politics_in_the_Southern_Mediterranean
29. Grice H.P. *Logic and conversation. Studies in the Way of Words*. Cambridge: Harvard Univ. Press, 1991. 387 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Studies_in_the_Way_of_Words/8r78DwAAQBAJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Grice+H.P.+Logic+and+conversation.+Studies+in+the+Way+of+Words.+Cambridge:+Harvard+University.+Press,+1991.&printsec=frontcover
30. Hafez K. *The Myth of Media Globalization*. Polity Press, 2007. 224 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/The_Myth_of_Media_Globalization/gbFPAQAAQBAJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Kai+Hafez,+%22The+Myth+of+Media+Globalization%22,+2007&pg=PP4&printsec=frontcover
31. Hiro D. *Cold War in the Islamic World: Saudi Arabia, Iran and the Struggle for Supremacy*. Oxford University Press, 2018. 432 p. URL: <https://archive.org/details/cold-war-in-the-islamic-world-saudi-arabia-iran-and-the-struggle-for-supremacy>
32. Hodges A., Nilep Ch. *Discourse, War and Terrorism*. John Benjamins Publishing, 2007. 258 p. URL:

- https://www.google.com.ua/books/edition/Discourse_War_and_Terrorism/vlzPoZsW_GsC?hl=uk&gbpv=1&dq=Hodges+%D0%90.,+Nilep+Ch.+Discourse,+War+and+Terrorism.+John+Benjamins+Publishing,+2007&printsec=frontcover
33. Interfax – Україна США і Велика Британія закликають ХАМАС прийняти пропозицію Ізраїлю про перемир'я. URL: <https://interfax.com.ua/news/political/983668.html>
34. Kalb M. Imperial Gamble: Putin, Ukraine, and the New Cold War. Brookings Institution Press, 2015. 310 p. URL: <https://pulitzercenter.org/stories/imperial-gamble-putin-ukraine-and-new-cold-war>
35. Kamrava M. Iran's Intellectual Revolution. Cambridge University Press, 2008. 288 p. URL: https://www.academia.edu/85353651/Irans_Intellectual_Revolution_By_Mehran_Kamrava_New_York_Cambridge_University_Press_2008_vii_267_pp_32_99_per_80_cloth
36. Keynoush B. Saudi Arabia and Iran: Friends or Foes?. Palgrave Macmillan, 2016. 288 p. URL: <https://www.pacificcouncil.org/newsroom/saudi-arabia-and-iran-friends-or-foes>
37. Kraidy M. Reality Television and Arab Politics: Contention in Public Life. Cambridge University Press, 2010. 253 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/314715160_Reality_Television_and_Arab_Politics_Contention_in_Public_Life
38. Maloney S. Iran's Long Reach: Iran as a Pivotal State in the Muslim World. United States Institute of Peace Press, 2008. 156 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Iran_s_Long_Reach/1XdJCMaYmjgC?hl=uk&gbpv=1&dq=Suzanne+Maloney,+%22Iran%27s+Long+Reach:+Iran+as+a+Pivotal+State+in+the+Muslim+World%22,+2008&pg=PR4&printsec=frontcover
39. Maloney S. Iran's Political Economy since the Revolution. Cambridge University Press, 2015. 585 p. URL:

<https://www.cambridge.org/core/books/abs/irans-political-economy-since-the-revolution/introduction/72846BAAD38CAF6408051FA783C6DFC8>

40. Naficy H. *A Social History of Iranian Cinema, Volume 4: The Globalizing Era, 1984–2010*. Duke University Press Books, 2012. 664 p. URL:
<https://muse.jhu.edu/pub/4/monograph/book/68878>
41. Nasr V. *The Shia Revival: How Conflicts within Islam Will Shape the Future*. W. W. Norton & Company, 2006. 310 p. URL:
https://www.dissentmagazine.org/wp-content/files_mf/1389821623d12Hesova.pdf
42. Parsi T. "Losing an Enemy: Obama, Iran, and the Triumph of Diplomacy". Yale University Press, 2017. 472 p. URL:
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/2347798918762202>
43. Parsi T. "Treacherous Alliance: The Secret Dealings of Israel, Iran, and the United States". Yale University Press, 2007. 384 p. URL:
<https://www.jstor.org/stable/23033301>
44. Patrikarakos D. "Nuclear Iran: The Birth of an Atomic State". I.B. Tauris 2012. 368 p. URL:
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0974928414524657>
45. Patrikarakos D. "War in 140 Characters: How Social Media Is Reshaping Conflict in the Twenty-First Century". Basic Books, 2017. 320 p. URL:
<https://www.airuniversity.af.edu/SSQ/Book-Reviews/Article/2189061/war-in-140-characters-how-social-media-is-reshaping-conflict-in-the-twenty-firs/>
46. Pintak L. "The New Arab Journalist: Mission and Identity in a Time of Turmoil". I.B. Tauris, 2011. 288 p. URL:
https://www.researchgate.net/publication/286448894_The_New_Arab_Journalist_Mission_and_Identity_in_a_Time_of_Turmoil_Kindle_Edition_available
47. Pollack K. "Unthinkable: Iran, the Bomb, and American Strategy". Simon & Schuster, 2013. 560 p. URL:
https://archive.org/details/unthinkableiranb0000poll_10u9
48. Rezaei F. "Iran's Foreign Policy After the Nuclear Agreement: Politics of Normalizers and Traditionalists". Palgrave Macmillan 2019. 247 p. URL:

[https://www.google.com.ua/books/edition/Iran's Foreign Policy After the Nuclear Agreement:+Politics+of+Normalizers+and+Tradition+2020&printsec=frontcover](https://www.google.com.ua/books/edition/Iran's+Foreign+Policy+After+the+Nuclear+Agreement:+Politics+of+Normalizers+and+Tradition+2020&printsec=frontcover)

49. Roselle L., Miskimmon A. and O'Loughlin B. Strategic narrative: A new means to understand soft power', *Media, War & Conflict*, vol. 7 no. 1 2014. URL: https://www.academia.edu/30200306/Strategic_narrative_A_new_means_to_understand_soft_power
50. Ryabinska N. Media, War and Post-Soviet Democratization in Ukraine: Framing Conflict in a Transitional Context. PRE-PUBLISHED VERSION, 2019. 40 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/270245137_Media_Capture_in_Post-Communist_Ukraine
51. Slavin B. Bitter Friends, Bosom Enemies: Iran, the U.S., and the Twisted Path to Confrontation. ST Martin's Griffin, 2007. 272 p. URL: <https://www.proquest.com/docview/218542287?sourcetype=Scholarly%20Journal>
52. Sreberny A. and Khiabany G. "logging the Revolution: Caricatures and Cartoons in Contemporary Iran. *British Journal of Middle Eastern Studies*, 2010. 286 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/249004161_Becoming_Intellectual_The_Blogestan_and_Public_Political_Space_in_the_Islamic_Republic
53. Sreberny A. and Khiabany G. *Blogistan: The Internet and Politics in Iran*. London: I.B. Tauris, 2010. 211 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/261979445_Blogistan_The_Internet_and_Politics_in_Iran_by_Annabelle_Sreberny_Gholam_Khiabany
54. Sreberny-Mohammadi A. and Mohammadi A. *Small Media, Big Revolution: Communication, Culture, and the Iranian Revolution*. Univ Of Minnesota Press, 1994. 256 p. URL:

https://www.google.com.ua/books/edition/Small_Media_Big_Revolution/s1-r6XOP2CUC?hl=uk&gbpv=1&dq=Annabelle+Sreberny-Mohammadi+and+Ali+Mohammadi,+%22Small+Media,+Big+Revolution:+Communication,+Culture,+and+the+Iranian+Revolution%22,+1994&pg=PR4&printsec=frontcover

55. Tabaar M. Religious Statecraft: The Politics of Islam in Iran. Columbia University Press, 2018. 392 p. URL:

https://www.google.com.ua/books/edition/Religious_Statecraft/iUpBDwAAQBAJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Mohammad+Ayatollahi+Tabaar,+%22Religious+Statecraft:+The+Politics+of+Islam+in+Iran%22,+2018&pg=PT5&printsec=frontcover

56. Takeyh R. Hidden Iran: Paradox and Power in the Islamic Republic. Times Books First Holt Paperbacks Edition, 2006. 272 p. URL:

<https://books.google.ps/books?id=vHp2-8e2374C&printsec=copyright&hl=ar#v=onepage&q&f=false>

57. Thussu D. International Communication: Continuity and Change. Third edition. Bloomsbury Academic, 2018. 392 p. URL:

https://www.google.com.ua/books/edition/International_Communication/RSp1DwAAQBAJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Daya+Kishan+Thussu,+%22International+Communication:+Continuity+and+Change%22,+third+edition,+2018&printsec=frontcover

58. Van Dijk T.A. Discourse as Structure and Process. Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction SAGE, London, 2011. 432 p. URL:

https://www.google.com.ua/books/edition/Discourse_Studies/NL12UESWkJwC?hl=uk&gbpv=1&dq=Van+Dijk+T.A.+The+study+of+discourse.+Discourse+as+structure+and+process.+Discourse+studies:+A+multidisciplinary+introduction.+London:+Thousand+Oaks%3B+New+Delhi:+Sage+Publication,+1997&printsec=frontcover

59. Van Dijk T.A. Studies in the Pragmatics of Discourse. The Hague–Paris: Mouton, 1981. 331 p. URL:

https://www.google.com.ua/books/edition/_/wB1ZAAAAMAAJ?hl=uk&sa=X&ved=2ahUKEwj6wqTHsYKGAXX_XvEDHR5uBdwQ7_IDegQIHRAC

60. Van Dijk T.A. The study of discourse. Discourse as structure and process. Discourse studies: A multidisciplinary introduction. London: Thousand Oaks; New Delhi: Sage Publication, 1997. Vol. 1. 356 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Discourse_as_Structure_and_Process/9z7r-xYZKHsC?hl=uk&gbpv=1&dq=53.+Van+Dijk+T.A.+Discourse+as+Structure+and+Process.+Discourse+Studies:+A+Multidisciplinary+Introduction+SAGE,+London,+1997&printsec=frontcover
61. Van Dijk T.A. War rhetoric of a little ally: Political implicatures of Aznar's legitimization of the war in Iraq. Discourse and power. New York: Palgrave Macmillan, 2008. 308 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Discourse_and_Power/I_MIAQAAIAAJ?hl=uk&gbpv=1&bsq=Van+Dijk+T.A.+War+rhetoric+of+a+little+ally:+Political+implicatures+of+Aznar%E2%80%99s+legitimization+of+the+war+in+Iraq.+Discourse+and+power.+New+York:+Palgrave+Macmillan,+2008&dq=Van+Dijk+T.A.+War+rhetoric+of+a+little+ally:+Political+implicatures+of+Aznar%E2%80%99s+legitimization+of+the+war+in+Iraq.+Discourse+and+power.+New+York:+Palgrave+Macmillan,+2008&printsec=frontcover
62. Vatanka A. Iran and Pakistan: Security, Diplomacy and American Influence. I.B. Tauris, 2015. 304 p. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/Iran_and_Pakistan/Y7eKDwAAQBAJ?hl=uk&gbpv=1&dq=Alex+Vatanka,+%22Iran+and+Pakistan:+Security,+Diplomacy+and+American+Influence%22,+2015&pg=PR2&printsec=frontcover
63. Wodak R. Critical linguistics and critical discourse analysis. Handbook of Pragmatics. Amsterdam: J. Benjamins. 1995. 210 p.
64. Wodak R. Discourse. A companion to gender studies. Oxford: Blackwells, 2005. 561 p. URL:

https://www.google.com.ua/books/edition/A_Companion_to_Gender_Studies/KkEZnwEACAAJ?hl=uk

65. Wodak R. The discourse-historical approach. London, GBR: Sage Publications Incorporated, 2001. 200 p.
66. ZN,UA ВІЙНА ІЗРАЇЛЮ З ХАМАСОМ: ЧИ ГОТОВА ЄВРОПА ДО МІГРАЦІЙНОЇ КРИЗИ. URL: <https://zn.ua/ukr/europe/vijna-izrajilju-z-khamasom-chi-hotova-jevropa-do-mihratsijnoji-krizi.html>
67. ZN,UA У ЄГИПТІ ЗАВЕРШИЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ ПРО ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ У ГАЗ URL: <https://zn.ua/ukr/WORLD/u-jehipti-zavershilisja-perehovori-pro-pripinennja-vohnju-u-hazi.html>
68. Zonis M. and Brumberg D. "Khomeini, Israel, and the Ayatollahs: The Challenge of Spiritual Power to Secular Politics". Routledge, 2020. 212 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/233153903_Shia_Revival_and_Welayat_Al-Faqih_in_the_Making_of_Iranian_Foreign_Policy
69. اتمام حجت با آمریکا URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1430360>
70. آمادگی همه جانبه مقاومت URL: <https://jamejamdaily.ir/Newspaper/item/213376>
71. آوار غزه بر آرای بایدن URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1435214>
72. آینده‌نگاری تاریک علیه صهیونیست‌ها URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1433248>
73. تشریح آخرین روند مذاکرات آتش بس در غزه URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1448157>
74. جنایات صهیونیست‌ها نمی‌تواند فریاد مقاومت را ساکت نماید URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1448202>
75. حماس: آمریکا شریک کامل جنایت علیه اهالی غزه است URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1448246/>
76. دور شدن از دامن آلوده اسرائیل URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1429780>
77. رژیم اشغالگر صهیونیستی: یا توافق تا ۱۵ مارس یا جنگ با لبنان URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1448304/>
78. ۲۰ دقیقه رسوایی در URL: <https://jamejamonline.ir/fa/news/1429253/>
79. رگ حیات اسرائیل در دست مسلمانان URL:

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1431857>

80. URL: عملیات نظامی آمریکا و انگلیس علیه یمن شکست خورده است.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1440791>

81. URL: کسی نمی‌تواند جبهه مقاومت را نادیده بگیرد | آبروی رژیم اشغالگر قدس بازسازی نخواهد شد.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1448197>

82. URL: کشورهای اسلامی مرادوات و دادوستدهای خود با صهیونیست‌ها را کاملاً قطع کنند.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1448256>

83. URL: لزوم ایجاد بازدارندگی در برابر کمپین ترور رژیم صهیونیستی.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1441787>

84. URL: معمار شکست تاریخی صهیونیست‌ها.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1426851>

85. URL: مقاومت غزه و لبنان در بهترین وضعیت قرار دارند.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1446953>

86. URL: موضع تهران درباره ادعای هزینه‌های طوفان الاقصی.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1425437>

87. URL: نقاب آمریکایی بر جنایت صهیونیستی.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1429277/>

88. URL: نشانه‌های انفعال آمریکا و اسرائیل در برابر جبهه مقاومت.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/>

89. URL: وحشت صهیونیست‌ها از رمضان غزه.

<https://jamejamonline.ir/fa/news/1448276/>

ДОДАТКИ

Зразки текстів онлайн ресурсу “Jam-e jam online” з перекладом

Текст №1

آمادگی همه جانبه مقاومت

جنایات رژیم اشغالگر قدس در نوار غزه ادامه دارد. در این میان ما باید به حرکت ملت‌های عربی اسلامی علیه رژیم صهیونیستی اتکا کنیم نه دولت‌ها. گردان عزالدین قسام، گزینه‌های زیادی برای رویارویی با شرایط کنونی دارد.

عملیات طوفان الاقصی همچنان دستاوردهای بی‌نظیری در راه دفاع مشروع فلسطینیان در سرزمین‌های‌شان و مقدسات در برابر رژیم اشغالگر خلق کرده است. اکنون موازنه نبرد به نفع گروه‌های مقاومت فلسطین است و در چنین شرایطی باید منتظر حرکت و قیام گسترده ملت‌های عربی اسلامی بود و از هرگونه امیدی از طرف دولت‌های عربی پرهیز کرد. هدف قراردادن مناطق پرجمعیت غزه توسط رژیم اشغالگر قدس در جنگ‌های گذشته نیز مسبوق به سابقه بوده و اکنون به گونه‌ای آشکار گسترش یافته است. دشمن به این روش وحشیانه تکیه می‌کند تا حداکثر فشار را بر گروه‌های مقاومت وارد آورد و آنها را به تسلیم سوق دهد تا مردم نوار غزه را به خاطر دفاعی که مقاومت انجام داده و مشارکت فعال آنها در حمایت از مقاومت، مجازات کند. این یک تلاش ظالمانه برای بازپس‌گیری قدرت بازدارنده و ترسیم تصویر پیروزی در مرزهای داخلی اسرائیل است که به‌طور کامل در هم شکسته است و همچنین به ترمیم وجهه مخدوش رژیم صهیونیستی و متحدان منطقه‌ای و بین‌المللی آن منجر نشده است. ساکنان غزه مقاومت در برابر دشمن صهیونیستی را آموخته‌اند و روش‌های جنگ روانی دشمن را نیز بارها تجربه کرده‌اند. روایتگری معکوس و دروغین رسانه‌های غربی درخصوص جنگ غزه، آنها را برابر افکار عمومی رسوا کرده است. این رسانه‌ها به‌وضوح قواعد حداقلی رسانه‌ای و اطلاع‌رسانی را زیر پا گذاشته و مشغول وارونه‌نمایی و دروغ‌پردازی درخصوص جنگ غزه و ابعاد میدانی و محیطی آن هستند. تهدید به حمله زمینی همه‌جانبه و گسترده، تلاشی بی‌رحمانه برای تحت فشار قرار دادن مقاومت و به‌کارگیری روش‌های جنگ روانی علیه شهروندان نوار غزه و آرام کردن جبهه‌های داخلی اسرائیل و فرار روبه‌جلو برای نجات تل‌آویو است. همه این موارد به‌صورت همزمان از سوی رسانه‌های غربی پمپاژ می‌شود. حتی شکست‌های متعدد رژیم اشغالگر قدس در همین مراحل اولیه جنگ زمینی نیز توسط رسانه‌های غربی سانسور یا تحریف می‌شود تا مبادا به تضعیف روحیه نظامیان متوحش صهیونیستی در جنگ منجر شود. پدافندهای رژیم اشغالگر که پیشرفته‌ترین‌ها در جهان هستند در همان ساعات اولیه عملیات طوفان الاقصی نتوانستند موشک‌های مقاومت را رهگیری کنند. در چنین شرایطی تصویرسازی کاذب از توان گنبد آهنین در دستور کار رسانه‌های طرفدار رژیم صهیونیستی قرار گرفته است. با این حال، پیام مقاومت مشخص است؛ آمادگی در برابر همه سناریوهای دشمن و در نهایت، تکمیل پیروزی مقاومت فلسطین

در حماسه طوفان الاقصى. حماسه‌ای که توسط رزمندگان مقاومت فلسطین در ۷ اکتبر امسال خلق شد، قطعا تا پیروزی نهایی تکامل خواهد یافت و شکست بسیار سهمگینی را بر پیکره تل‌آویو و شرکای آن مخصوصا آمریکا وارد خواهد ساخت. این یک وعده قطعی الهی است.

Всебічна готовність до опору

Злочини окупаційного режиму в Кудсі (Єрусалимі) в секторі Газа тривають. Посеред цього ми повинні покладатися на рух ісламських арабських народів проти сіоністського режиму, а не на уряди. Бригади "Аль-Кассам" мають багато можливостей протистояти нинішнім умовам.

Військові операції Аль-Акси продовжують досягати значних успіхів у законному захисті палестинців на своїх землях і святинях від агресії окупаційного режиму. Наразі баланс бою складається на користь палестинських груп опору, і за таких обставин нам слід очікувати широкого руху і повстання ісламських арабських народів і утримуватися від будь-яких сподівань на арабські уряди. Спроба поставити густонаселені райони Гази під окупацію окупаційного режиму в Кудсі під час минулих воєн добре задокументована і зараз відкрито розширюється. Ворог покладається на цей безжалісний метод, щоб чинити максимальний тиск на групи опору і примусити їх до покори, караючи населення Гази за їхні оборонні зусилля і активну підтримку опору. Це несправедлива спроба повернути собі силу стримування і зобразити наротив перемоги в межах внутрішніх кордонів Ізраїлю, який повністю зруйнував і не зміг відновити заплямований імідж сіоністського режиму і його регіональних і міжнародних союзників. Жителі Гази навчилися чинити опір сіоністському ворогу і неодноразово відчували на собі тактику психологічної війни.

Зміна наративу і брехня західних ЗМІ щодо війни в Газі дискредитували їх перед громадською думкою. Ці ЗМІ відверто нехтують мінімальними стандартами ЗМІ та поширення інформації і займаються викривленням і брехнею щодо війни в Газі та її польових і екологічних аспектів. Загроза всеосяжної і масштабної наземної атаки - це безжальна спроба тиску на опір і застосування тактики психологічної війни проти жителів Гази, в той час як в

Ізраїлі заспокоюють внутрішні фронти і поспішають врятувати Тель-Авів. Все це одночасно роздмухується західними ЗМІ. Навіть численні невдачі окупаційного режиму в Кудсі на цих ранніх етапах наземної війни піддаються цензурі або спотворюються західними ЗМІ, щоб запобігти удару по бойовому духу жорстоких сіоністських військових, які беруть участь у війні.

Оборонні системи окупаційного режиму, які є одними з найсучасніших у світі, не змогли перехопити ракети опору в перші години операції "Аль-Акса". За таких обставин просіоністські ЗМІ поставили на порядок денний неправдиве зображення можливостей «Залізного купола». Тим не менш, послання опору є чітким: готовність до всіх сценаріїв ворога і, в кінцевому рахунку, завершення перемоги палестинського опору в сазі Аль-Акса. Сага, яку створили бійці палестинського опору 7 жовтня цього року, безсумнівно, буде розвиватися до остаточної перемоги, завдаючи серйозних поразок тель-авівському утворенню і його партнерам, особливо Америці. В цьому є божественна впевненість.

Текст №2

نماینده چین در سازمان ملل متحد:

عملیات نظامی آمریکا و انگلیس علیه یمن شکست خورده است

نماینده چین در سازمان ملل متحد در اظهارات امروز یکشنبه خود عملیات آمریکا و انگلیس علیه یمن را شکست خورده خواند.

به گزارش جام جم آنلاین، سفیر چین در سازمان ملل متحد بعد از ظهر یکشنبه به وقت تهران گفت که عملیات نظامی آمریکا و انگلیس علیه یمنی‌ها شکست خورده است.

به گزارش منابع خبری، «ژانگ جون» سفیر چین در سازمان ملل متحد گفت: «عملیات نظامی آمریکا و انگلیس در یمن نتوانست به اهداف اعلام شده خود برسد. شورای امنیت هرگز به هیچ کشوری اجازه استفاده از زور علیه یمن را نداده است».

بامداد جمعه آمریکا و انگلیس در پاسخ به عملیات‌های ارتش یمن در دریای سرخ علیه کشتی‌های اسرائیلی و نیروهای آمریکایی، بیش از ۱۲ نقطه در یمن را با هواپیما، کشتی و زیردریایی مورد هدف قرار دادند. براساس ادعای مقامات آمریکایی، سایت‌های آموزشی، پایگاه‌های هوایی و تأسیسات نگهداری پهپاد متعلق به انصارالله یمن اهداف این حمله بوده است.

بلافاصله بعد از این حمله، نیروهای انصارالله یمن خبر دادند که در حال شلیک موشک‌های بالستیک به سمت مواضع دشمن در آب‌ها هستند. در پی حمله آمریکا و انگلیس، گروه‌های فلسطینی از جمله حماس، جهاد اسلامی فلسطین و جبهه مردمی برای آزادی فلسطین با صدور بیانه ضمن حمایت از مردم یمن، حمله را محکوم کردند.

در تحویلی دیگر، وزیر خارجه انگلیس یکشنبه بعد از ظهر به وقت تهران گفت که انگلیس می‌تواند بار دیگر به اهداف یمن حمله کند.

«دیوید کامرون» وزیر خارجه انگلیس هشدار داد در صورت ادامه مسدود شدن مسیر کشتی‌های باربری، قیمت‌ها در انگلیس افزایش خواهد یافت.

بنابر تحلیل نشریه انگلیسی «اکنونمیست» حمله نظامی اخیر آمریکا و انگلیس به یمن، بر وزنه قدرت و محبوبیت صنعا به عنوان یک قدرت منطقه‌ای افزود و در عین حال نتوانست حملات علیه کشتی‌های اسرائیلی را متوقف کند.

این نشریه در گزارشی طولانی درباره پیامدهای حملات آمریکایی - انگلیسی اخیر به یمن، نوشت که این حملات موجب افزایش قدرت یمن می‌شود، زیرا آن را به نیرویی در درگیری با قدرت‌های جهانی و در رأس آن‌ها آمریکا، انگلیس، «اسرائیل» و چند کشور غربی تبدیل کرده است.

نویسنده در ادامه تصریح کرد: «صنعا از قیل توانایی خود در پایداری را ثابت کرده است؛ زمانی که در مقابل ائتلاف نظامی تحت هدایت عربستان سعودی که از مارس ۲۰۱۵ به یمن حمله کرد، ایستاد؛ در آن زمان مقامات سعودی تصور می‌کردند که می‌توانند ظرف ۶ هفته جنگ را به پایان برسانند، اما پس از گذشت ۹ سال همچنان تلاش می‌کنند تا از باتلاق یمن بیرون بیایند».

Представник Китаю в ООН:

Військова операція США і Великобританії проти Ємену провалилася

Представник Китаю в Організації Об'єднаних Націй назвав операцію Сполучених Штатів і Великобританії проти Ємену провальною у своїй заяві сьогодні, в понеділок.

За повідомленням «Джама Анлайн», посол Китаю в ООН заявив у понеділок у другій половині дня за тегеранським часом, що військова операція США і Великобританії проти єменців зазнала невдачі.

За повідомленнями ЗМІ, Чжан Цзюнь, посол Китаю в ООН, сказав: «Військова операція Сполучених Штатів і Великобританії в Ємені не досягла

своїх заявлених цілей. Рада Безпеки ніколи не давала жодній країні дозволу на застосування сили проти Ємену».

Рано вранці в п'ятницю у відповідь на операції єменської армії в Червоному морі проти ізраїльських кораблів і американських військ США і Великобританія завдали ударів по більш ніж 12 об'єктах в Ємені за допомогою літаків, кораблів і підводних човнів. За заявами американських офіційних осіб, цілями цієї атаки були навчальні заклади, злітно-посадочні смуги та об'єкти з обслуговування безпілотників, що належать єменському угрупованню «Ансар Аллах».

Відразу після цієї атаки єменські сили Ансар Алла оголосили, що вони запускають балістичні ракети у бік ворожих позицій у водах. Після атаки США і Великобританії палестинські угруповання, включаючи Хамас, Ісламський джихад і Народний фронт визволення Палестини, виступили із заявами, в яких засудили атаку і висловили підтримку єменському народу.

Крім того, в понеділок вдень за тегеранським часом міністр закордонних справ Великої Британії заявив, що Британія може знову атакувати єменські об'єкти.

Девід Кемерон, міністр закордонних справ Великобританії, попередив, що якщо блокада вантажних суден продовжиться, ціни в Британії зростуть.

Згідно з аналізом англійського журналу «Економіст», нещодавня військова атака США і Великобританії на Ємен збільшила вагу влади і популярність Сани як регіональної держави, не припинивши при цьому атаки на ізраїльські кораблі.

У розлогодному репортажі про наслідки нещодавніх атак США і Великобританії на Ємен журнал пише, що ці атаки збільшують міць Ємену, перетворюючи його на силу, що протистоїть світовим державам, включаючи США, Великобританію, «Ізраїль» і кілька західних країн.

Далі автор заявляє: «Сана вже довела свою стійкість; зіткнувшись з військовою коаліцією на чолі з Саудівською Аравією, яка атакує Ємен з березня 2015 року, саудівська влада вважала, що зможе закінчити війну протягом 6

тижнів, але через 9 років вони все ще намагаються вибратися з єменського болота».

Текст №3

«جامجم» دلایل سقوط رئیس جمهور آمریکا در نظرسنجی های اخیر را بررسی کرده است

آوار غزه بر آرای بایدن

تأثیرات منفی جنگ غزه بر جایگاه بایدن در افکار عمومی آمریکا همچنان ادامه دارد و روند نزولی محبوبیت او سرعت بیشتری به خود گرفته است. در چنین شرایطی برخی موسسه‌ها تلاش دارند با انجام نظرسنجی‌های هدفمند و سانسور برخی مؤلفه‌ها، شرایط وارونه‌ای از عرصه سیاسی آمریکا ترسیم کنند. نظرسنجی رویترز - ایپسوس که طی سه روز انجام شده، نشان می‌دهد که ۴۰ درصد از پاسخ‌دهندگان عملکرد جو بایدن به‌عنوان رئیس‌جمهور را تایید کردند که نسبت به ۳۹ درصد در ماه نوامبر افزایش ناچیزی داشت. این نظرسنجی حدود ۳ درصد حاشیه‌خطا ثبت کرد.

مطابق تفاسیر صورت‌گرفته از این نظرسنجی، آمریکایی‌ها اقتصاد، جرم و جنایت و مهاجرت را بزرگترین مشکلات پیش‌روی کشورشان می‌دانند؛ همان مسائلی که ترامپ و سایر جمهوریخواهان درباره آنها از بایدن انتقاد کرده‌اند. ۱۹ درصد از پاسخ‌دهندگان به نظرسنجی، اقتصاد را به‌عنوان موضوع اصلی ارزیابی کردند، در حالی که ۱۱ درصد به مهاجرت و ۱۰ درصد به جرم و جنایت اشاره داشتند. متعاقباً، رویترز نتیجه گرفته است که بایدن باید نسبت به موضوعات اقتصادی و مهاجرتی توجه بیشتری داشته باشد تا بتواند بار دیگر سبد رای خود را در میان رای‌دهندگان مستقل فریه سازد.

اما این نظرسنجی، کاملاً مهندسی شده است! در تعیین پارامترها و مؤلفه‌هایی که در نظرسنجی رویترز مورد پرسش قرار گرفته، اساساً جنگ غزه و تأثیر عمیق آن بر کاهش محبوبیت رئیس‌جمهور آمریکا (به‌صورت عامدانه) مورد توجه قرار نگرفته است. استراتژیست‌های انتخاباتی و تحلیلگران مسائل داخلی آمریکا جملگی بر این باور هستند که از زمان وقوع جنگ غزه، به‌واسطه حمایت مطلق بایدن از نسل‌کشی علیه فلسطینیان، جوامع مسلمان و اقلیت‌های نژادی و بسیاری از رای‌دهندگان مستقل حمایت قبلی خود را از وی برداشته‌اند. به عبارت بهتر، الگوی رای‌دهی این جوامع هدف و مهم، دیگر مانند سال ۲۰۲۰ میلادی نخواهد بود. در تمامی نظرسنجی‌هایی که پس از جنگ غزه به‌صورت ایالتی و عمومی صورت گرفته، کاهش محسوس محبوبیت بایدن قابل مشاهده است.

- هزینه‌های نسل‌کشی

در ایالاتی مانند پنسیلوانیا، میشیگان و ویسکانسین که به ایالات غرب میانه در آمریکا معروف هستند و نقش مهمی در پیروزی یا شکست بایدن در انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده ایفا می‌کنند، وی طی حدود دو ماه اخیر نظرسنجی‌ها را به ترامپ باخته است. مهم‌ترین دلیل این شکست، خشم مسلمانان و اقلیت‌های نژادی این

ایالات از بایدن و دموکرات‌ها بابت حمایت از جنایات رژیم اشغالگر قدس در نوار غزه است. از سوی دیگر، مطابق نظرسنجی‌های عمومی صورت‌گرفته، اکثر جوانان آمریکایی مخالف ماهیت و جنایات رژیم اشغالگر قدس بوده و بازی مستقیم کاخ سفید در زمین تل‌آویو را غیرقابل‌تحمل می‌دانند. به عبارت بهتر، بایدن هزینه بسیار سنگینی بابت حمایت از نسل‌کشی در غزه پرداخت کرده و خواهد کرد. اما جای این مؤلفه‌های تعیین‌کننده و اساسی در تفسیر نظرسنجی‌های رویترز و دیگر موسساتی که اساساً کارویژه آنها نظرسازی به سود لابی‌های پنهان قدرت در غرب است، خالی است. یکی از اصلی‌ترین مأموریت‌هایی که جریانات قدرت بر عهده رویترز و دیگر رسانه‌های ساخته و پرداخته دست خود گذاشته‌اند، تمرکززدایی از جایگاه ویژه جنگ غزه در نظرسنجی‌های انتخاباتی، عمومی و ایالتی است. با این حال سانسور این واقعیت و هدایت نظرسنجی‌های انتخابات سال ۲۰۲۴ به سود اهداف خاص و تعیین‌شده دشمنان، مانع از درک واقعیات جاری توسط افکار عمومی نخواهد شد.

- بازی دوسر باخت برای کاخ سفید

اخیراً هآرتس با انتشار یادداشتی به قلم سرکنسول سابق رژیم‌صهیونیستی در نیویورک، نوشت که دولت آمریکا دریافته نتانیاها در حال استفاده از جنگ برای اهداف شخصی است و می‌خواهد همه ناکامی‌های خود را به گردن بایدن بیندازد. «نتانیاها به دنبال ایجاد بحران با دولت آمریکا برای رهایی از بحران‌های خود است. صبر رئیس‌جمهور آمریکا رو به اتمام است.» این را آلون پینکاس، مفسر سیاسی و سرکنسول پیشین رژیم‌صهیونیستی در نیویورک می‌گوید. وی در یادداشتی که در روزنامه هآرتس منتشر شد، نوشت طرفیان رئیس‌جمهور آمریکا جو بایدن شاهدند که چگونه نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی تلاش دارد تا سرنوشت خود را با سرنوشت «اسرائیل» گره بزند و چگونه با استفاده از دولت آمریکا برای خلاصی از شر بحران‌های خود یک بحران عمومی ایجاد کند. وی نوشت: «صبر رئیس‌جمهور آمریکا رو به اتمام است» و ایالات متحده بر این باور است که این جنگ قطعاً به یک تغییر استراتژیک منجر خواهد شد، لذا به دنبال متقاعد کردن «اسرائیل» به این امر است که دو ماه دیگر جنگ در جنوب غزه معادله را تغییر نخواهد داد و کنترل بر حماس در نوار غزه با ابزارهای سیاسی و نه نظامی میسر می‌شود. پینکاس تصریح کرد: «سطح اعتماد و آشننگتن به نتانیاها صفر است زیرا او دیگر اعتباری ندارد و به عنوان متحدی که بتوان به آن اعتماد کرد، تلقی نمی‌شود. از نظر بایدن، نتانیاها، اسرائیل را از دنیای ارزش‌های مشترکی که اساس روابط ویژه با ایالات متحده است، خارج کرده و می‌کند.»

- شکست همزمان بایدن و نتانیاها

سرکنسول پیشین رژیم‌صهیونیستی در نیویورک افزود که در حال حاضر، این موضع در دولت آمریکا متبلور شده که نتانیاها، مردی در مضیقه سیاسی است که به دنبال رویارویی با بایدن است تا این چنین القا کند که این رئیس‌جمهور آمریکاست که وی را از پیروزی قاطع و تغییردهنده واقعیت موجود باز می‌دارد. نتانیاها پیشتر، مسئولیت شکست سنگین رژیم‌صهیونیستی در عملیات غافلگیرانه طوفان الاقصی را به گردن دستگاه‌های

اطلاعاتی این رژیم انداخته بود و حاضر به پذیرش این امر نشده و در پاسخ به این سؤال که چقدر مسئولیت شکست ۷ اکتبر را می‌پذیرد، گفته بود: «چندبار گفته‌ام، پس از جنگ به همه این سؤال‌ها پاسخ خواهم داد!»

- جنگ غزه، پاشنه آشیل بایدن

یک نظرسنجی جدید از مؤسسه سیاست در مدرسه کندی هاروارد نشان می‌دهد تمایل جوانان آمریکایی به رأی دادن در انتخابات سال ۲۰۲۴ بسیار کمتر از همین بازه زمانی قبل از انتخابات ۲۰۲۰ است و بایدن بازنده اصلی این ماجرا خواهد بود. این گزارش حاکی از آن است که جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا، نتوانسته حمایت جوانان این کشور را آن‌طور که برای پیروزی در انتخابات لازم است به دست آورد. در نظرسنجی مؤسسه سیاست مدرسه کندی هاروارد که از ۲۳ اکتبر تا ۶ نوامبر انجام شد، فقط ۴۹ درصد جوانان ۱۸ تا ۲۹ ساله در همه طیف‌های سیاسی گفتند که قطعاً قصد دارند سال آینده رأی دهند. این آمار کاهش قابل توجهی نسبت به پاییز ۲۰۱۹ دارد که ۵۷ درصد جوانان گفته بودند قطعاً برای رأی دادن برنامه‌ریزی کرده‌اند. این کاهش در میان جمهوریخواهان (که از ۶۶ درصد به ۵۶ درصد کاهش یافته) بسیار بیشتر از دموکرات‌ها (که از ۶۸ درصد به ۶۶ درصد کاهش یافته‌اند) آشکار است. اما بیشتر جوانان ۱۸ تا ۲۹ ساله مستقل هستند و تعهد آنها به قطعاً رأی دادن از ۴۱ درصد به ۳۱ درصد کاهش یافته است. این به احتمال زیاد به دموکرات‌ها آسیب می‌رساند، چراکه جوانان مستقل تمایل بیشتری به دموکرات‌ها دارند. این روند به‌ویژه در میان گروه‌های اقلیت نژادی که به دموکرات‌ها نزدیک‌تر هستند، مشهودتر بود: تمایل سیاهپوستان جوان آمریکایی برای رأی دادن از ۵۰ درصد به ۳۸ درصد از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳ کاهش یافته و احتمال مشارکت قطعی جوانان اسپانیایی تبار آمریکایی در این بازه زمانی از ۵۶ درصد به ۴۰ درصد رسیده است.

«Джаме джам онлайн» дослідив причини падіння рейтингів президента

США в останніх опитуваннях.

Падіння уламків Гази на електорат Байдена.

Негативний вплив війни в Газі на суспільний авторитет Байдена в Америці триває, а тенденція до зниження його популярності набирає обертів. За таких обставин деякі інституції намагаються зобразити інвертовані умови на політичній арені Америки, проводячи цільові опитування та цензуруючи їхні певні компоненти. Опитування Reuters-Ipsos, проведене протягом трьох днів, показало, що 40 відсотків респондентів схвалюють діяльність Джо Байдена на посаді президента, що трохи більше, ніж 39 відсотків у листопаді. Похибка опитування становила близько 3%.

Згідно з інтерпретацією цього опитування, американці вважають економіку, злочинність і беззаконня, а також імміграцію найбільшими викликами, що стоять перед їхньою країною; це ті самі проблеми, за які Трамп та інші республіканці критикували Байдена. Дев'ятнадцять відсотків опитаних назвали економіку головною проблемою, 11 відсотків – імміграцію, а 10 відсотків – злочинність і беззаконня. Згодом агентство «Роутерс» дійшло висновку, що Байдену необхідно приділяти більше уваги економічним та імміграційним питанням, щоб знову розширити свою електоральну базу серед незалежних виборців.

Однак це опитування було повністю сконструйоване! При визначенні параметрів і компонентів, включених в опитування «Роутерс», війна в Газі і її глибокий вплив на падіння популярності президента США (свідомо) не були враховані. Виборчі стратеги і аналітики внутрішніх проблем США колективно вважають, що з початком війни в Газі, через однозначну підтримку Байденом геноциду проти палестинців, мусульманські громади, національні меншини і багато незалежних виборців відкликали свою попередню підтримку на його користь. Іншими словами, структура голосування цих громад вже не буде такою, як у 2020 році. У всіх опитуваннях, проведених на державному та національному рівнях після війни в Газі, спостерігається помітне зниження популярності Байдена.

- Ціна геноциду.

У таких штатах, як Пенсильванія, Мічиган і Вісконсин, відомих як штати Середнього Заходу Америки, які відіграють вирішальну роль у перемозі або поразці Байдена на майбутніх президентських виборах, він поступився Трампу в опитуваннях за останні два місяці. Основною причиною цього є гнів мусульман і національних меншин у цих штатах проти Байдена і демократів за їхню підтримку звірств, скоєних окупаційним режимом Єрусалиму в Газі. З іншого боку, згідно з опитуваннями громадської думки, більшість молодих американців виступають проти природи і злочинів окупаційного режиму і вважають неприпустимим пряме втручання Білого дому в справу Тель-Авіва.

Іншими словами, Байден заплатив і буде продовжувати платити високу ціну за підтримку геноциду в Газі. Однак ці важливі і фундаментальні фактори відсутні в інтерпретації опитувань Reuters та інших інституцій, які, по суті, обслуговують інтереси прихованих владних лобі на Заході. Одна з головних місій, яку владні структури поклали на Reuters та інші ЗМІ, які вони самі створили і фінансують, полягає в тому, щоб применшити значення війни в Газі у виборчих, загальних і державних соціологічних опитуваннях. Проте цензурування цієї реальності і спрямування виборчих опитувань у 2024 році на служіння конкретним і заздалегідь визначеним цілям ворогів не завадить громадськості зрозуміти поточні реалії.

- Ще одна втрата для Білого дому.

Нещодавно газета «Haaretz» опублікувала замітку колишнього генерального консула сіоністського режиму в Нью-Йорку, в якій йдеться про те, що уряд США зрозумів наміри Нетаньяху використати війну в особистих цілях і хоче звалити всі свої невдачі на Байдена. «Нетаньяху прагне створити кризу з урядом США, щоб уникнути власної кризи. Терпіння президента Байдена уривається», – говорить Алон Пінкас, політичний коментатор і колишній генеральний консул сіоністського режиму в Нью-Йорку. У замітці, опублікованій в «Haaretz», він пише, що соратники Байдена повинні побачити, як ізраїльський прем'єр-міністр намагається переплести свою долю з долею «Ізраїлю» і як він намагається створити суспільну кризу, використовуючи уряд США, щоб уникнути своїх власних проблем. Він пише: «Терпіння президента Байдена уривається», і Сполучені Штати вважають, що ця війна обов'язково призведе до стратегічних змін, тому вони намагаються переконати «Ізраїль», що ще два місяці війни на півдні Гази не змінять рівняння, і що контроль над ХАМАСом в Газі буде досягнутий за допомогою політичних, а не військових засобів.

Пінкас заявив: «Довіра Вашингтона до Нетаньяху дорівнює нулю, тому що він більше не користується авторитетом і не сприймається як союзник, якому можна довіряти. З точки зору Байдена, Нетаньяху виключає Ізраїль зі

світу спільних цінностей, які складають основу особливих відносин зі Сполученими Штатами».

- Одночасна поразка Байдена і Нетаньяху.

Колишній генеральний консул сіоністського режиму в Нью-Йорку додав, що в даний час в уряді США викристалізовується позиція, що Нетаньяху – це людина в політичній скруті, яка шукає конфронтації з Байденем, щоб припустити, що саме цей президент США заважає йому досягти вирішальної і дійсно трансформаційної перемоги. Нетаньяху раніше намагався перекласти провину за важку поразку сіоністського режиму в несподіваній операції «Меч Єрусалиму» на розвідувальний апарат цього режиму і не бажав брати на себе відповідальність. У відповідь на питання, наскільки він бере на себе відповідальність за поразку 7 жовтня, він заявив: «Я вже багато разів говорив, що відповім на всі ці питання після війни!».

- Війна в Газі – Ахіллесова п'ята Байдена.

Нещодавнє опитування Інституту політики Школи Кеннеді при Гарвардському університеті показує, що схильність молодих американців голосувати на виборах 2024 року набагато нижча, ніж в аналогічний період перед виборами 2020 року, і Байден буде головним невдахою в цьому питанні. Цей звіт свідчить про те, що Джо Байден, президент Сполучених Штатів, не зміг заручитися підтримкою молоді в цій країні, необхідною для перемоги на виборах. В опитуванні Інституту політики Школи Кеннеді, проведеному з 23 жовтня по 6 листопада, лише 49% молодих людей у віці від 18 до 29 років з усіх політичних спектрів заявили, що точно мають намір голосувати наступного року. Ця цифра є значним зниженням порівняно з осінню 2019 року, коли 57% молодих людей заявили, що точно планують голосувати. Зниження набагато більше серед республіканців (з 66% до 56%), ніж серед демократів (з 68% до 66%). Однак більшість молодих людей у віці від 18 до 29 років є незалежними, і їхня готовність точно голосувати знизилася з 41% до 31%. Це, ймовірно, зашкодить демократам, оскільки незалежна молодь більше схиляється до них. Ця тенденція особливо помітна серед груп національних меншин, які ближчі до

демократів: схильність молодих афроамериканців голосувати знизилася з 50% до 38% з 2019 по 2023 рік, а ймовірність однозначної участі молодих іспаномовних американців знизилася з 56% до 40% за цей же період часу.

Текст №4

«جامجم» از شکست پیمان اعراب با رژیم صهیونیستی گزارش می‌دهد

دورشدن از دامن آلوده اسرائیل

کشورهای عربی در طول ۷۰ سال گذشته تاریخ پرفراز و نشیبی با رژیم صهیونیستی داشتند. این فرآیند تاریخی گاهی با جنگ و برخی اوقات همراه با صلح بود و این اواخر نیز با پروژه عادی‌سازی روابط دولت‌های عربی با رژیم فاسد اسرائیل دنبال می‌شد. این پروژه ریشه در خوی سلطه‌گری آمریکا بر منطقه غرب آسیا دارد تا با این دستاویز سرپوشی بر غروب قریب الوقوع خود بگذارد.

با نگاهی به شکل‌گیری و استقرار دولت جعلی اسرائیل می‌توان به این نتیجه رسید که به‌رغم فراز و نشیب‌های موجود در روابط اسرائیل و آمریکا در هفت دهه اخیر، آمریکا همچنان مهم‌ترین متحد و پشتیبان رژیم کودک‌کش صهیونیست در سطوح مختلف بوده و این همکاری منافع متقابلی را نصیب آنها کرده است. مدت‌هاست که رژیم صهیونیستی برقراری و تثبیت امنیت خود را به آمریکا گره زده اما افول هژمونی آمریکا سناریوی غیرقابل‌گریزی است که ماهیت وجودی رژیم غاصب را زیر سؤال برده و به خطر اضمحلال اسرائیل سرعت داده، بنابراین امنیت اسرائیل از سوی عوامل تهدیدزای مختلفی به چالش کشیده می‌شود و ساکنان سرزمین‌های اشغالی همواره بیم رسیدن این روز و تحقق این کابوس را دارند از همین رو آمریکا در راستای تکمیل دشمنی خود با ملت‌های منطقه و ایفای نقش پدرخواندگی اسرائیل با کلید زدن پروژه عادی‌سازی روابط کشورهای عربی با رژیم غاصب صهیونیستی قصد دارد تا این خلأ را پر کرده و با تنفس مصنوعی به تداوم حیات شوم اسرائیل کمک کند.

- به‌رغم پیوستن مصر، اردن، بحرین، امارات

و مراکش به این توافق‌نامه اما فلسطین در اذهان ملت‌های مسلمان منطقه که مخالف سیاست‌های حاکمان‌شان هستند، سرزمینی اشغال شده است که توسط رژیم صهیونیستی غصب شده و قدس شریف دیر یا زود به فلسطینیان برمی‌گردد و آوارگان به سرزمین مادری خود مراجعت می‌کنند. موضوعی که با وقوع عملیات طوفان‌الاقصی در ۷ اکتبر رنگ حقیقت گرفت و حالا پس از تداوم جنایت‌های رژیم صهیونیستی علیه مردم مقتدر و مظلوم غزه به محاق رفته و بعید است به این زودی‌ها دوباره در دستور کار قرار گیرد. یکی از اهداف اساسی نتانیاهو برای مشروعیت دادن به حضور منطقه‌ای و تقویت آن این بود که قبح رابطه رسمی با رژیم صهیونیستی را بشکند و از این حربه به‌منظور تقویت موقعیت داخلی خود و رژیم اشغالگر قدس در سطح منطقه استفاده کند.

- زمینه نفوذ اسرائیل در غرب آسیا

در تابستان ۲۰۱۸ میلادی ۹۲ درصد از افکار عمومی جهان عرب، رژیم صهیونیستی را تهدیدی برای امنیت منطقه دانسته و فقط ۳ درصد با این نظر مخالفت کرده و خواستار برقراری رابطه دیپلماتیک با این رژیم جعلی بودند اما با وجود رویگردانی افکار عمومی از اسرائیل تلاش‌های رسانه‌ای غربی معطوف به این شد که زمینه نفوذ رژیم صهیونیستی در منطقه غرب آسیا فراهم شود و این‌گونه بود که روند عادی سازی روابط اعراب و رژیم صهیونیستی پس از جنگ‌های متوالی بی‌حاصل با صلح مصر و رژیم صهیونیستی آغاز شد. اردن دومین کشوری بود که به فرآیند عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی پیوست. صلح مادرید در دهه ۱۹۹۰ سکوی پرتابی برای آغاز دیپلماسی مخفی رژیم صهیونیستی با اعراب حاشیه خلیج فارس در دو شاخه دیپلماسی تسلیحاتی و دیپلماسی امنیتی بود.

- دامن آلوده اسرائیل

برقراری همگرایی‌های دیپلماتیک رژیم صهیونیستی و اعراب براساس شکل‌گیری تهدید مشترک به وقوع پیوست و اسرائیل موفق شد تا سران منفعل دولت‌های عربی را متقاعد کند که ایران و محور مقاومت این قدرت را دارند که کشورهای عربی را مهار کنند پس آنها در یک اقدام ساده لوحانه به دامن آلوده اسرائیل که خودش توسط آمریکا اداره می‌شود، پناه بردند تا امنیت پوشالی خود را تضمین کنند. البته همه این اقدامات ریشه در دشمنی و هراس آمریکا از جمهوری اسلامی ایران دارد. واشنگتن در تلاش است با مطرح کردن پروژه عادی سازی، دروازه‌ای را در غرب آسیا ایجاد کرده و به‌زعم خود قدرت ایران و محور مقاومت را کاهش دهد و اجرای نیت‌های سلطه‌جویانه خود را در این منطقه استراتژیک به نیروهای نیابتی‌اش بسپارد. تا از این رهگذر ضمن دستیابی به منافع حداکثری، گامی در جهت کاهش نیروهای سیاسی و اقتصادی خود در غرب آسیا برداشته، موانعی را برای نظم نوین جهانی که به عقیده کارشناسان توسط قدرت‌های آسیایی در حال شکل‌گیری است، ایجاد کند.

- شکست یک استراتژی

با مراجعه به تاریخ می‌توان به‌وضوح اثبات کرد که صلح با رژیم کودکش اسرائیل خیالی خام است؛ چراکه ذات این رژیم ضدصلح و غاصب است، علاوه بر این مرور معاهدات صلح کشورهایایی که برای عادی سازی سبقت گرفتند، نشان می‌دهد اتخاذ سیاست سازش و خلع سلاح در مقابل اسرائیل، بر قساوت و جسارت آنها می‌افزاید. چنانچه پیشتر از رویای تسلط بر نیل تا فرات دم زدند.

- دولت سعودی درگیر افکار عمومی

گرافه نیست که بگوییم توقف میان مدت و بلندمدت فرآیند عادی سازی مهم‌ترین دستاورد محسوس طوفان الاقصی در منطقه است. رژیم غیرقانونی اسرائیل با همراهی آمریکا قصد داشت ضمن عادی سازی روابط با عربستان، اوج موفقیت خود در توافقنامه ابراهیم را به نمایش بگذارد. حالا دولت سعودی به دلیل شدت گرفتن جنایت‌های اسرائیل، تصمیم به توقف گفت‌وگوهای مرتبط با این پروژه گرفته، زیرا می‌داند

حضور در این توافق تأثیر بسیار بدی بر وجهه عربستان در جهان اسلام دارد. عملیات طوفان الاقصی و توقف گفت‌وگوهای مبتنی بر صلح به صورت غیرمستقیم بر طرح کریدور هند - خاورمیانه که از عربستان سعودی، اردن و سرزمین‌های اشغالی می‌گذرد هم اثرگذار است؛ زیرا در حال حاضر حل و فصل موضوعات ژئواستراتژیک و ژئوپلیتیک بر هر مسأله دیگری ارجحیت دارد.

- ایستاده در مقابل محور عبری - غربی

موضعگیری علیه محور عبری - غربی و حمایت از آرمان فلسطین، یکی از موضوعات اصلی است که همواره در بیانات رهبری به آن اشاره شده است. رهبر معظم انقلاب که پیش از این قمار عادی‌سازی با رژیم صهیونیستی را باخت نامیده و شرط‌بندی روی اسب بازنده عنوان کرده بودند، در سخنرانی اخیر خود خواستار همگرایی کشورهای اسلامی علیه رژیم خبیث صهیونیستی شده و از آنها خواستند تا از صدور نفت و مواد غذایی به صهیونیست‌ها خودداری کنند. موضوعی که در سخنان سیدحسن نصرالله... نیز مورد توجه قرار گرفت و ایشان ضمن انتقاد به حکام عربی، خواستار اقدام جدی آنها برای مقابله با رژیم غاصب، قطع روابط دیپلماتیک و فراخواندن سفرا، توقف صادرات به اسرائیل و کمک به بازگشایی گذرگاه رفح شدند، موضوعی که توجه به آن می‌تواند کمک شایانی به اتخاذ موضع واحد جهان اسلام در قبال مسأله فلسطین باشد و بساط نابودی زودتر از موعد رژیم صهیونیستی را فراهم کند.

- رویکرد متناقض و ریاکارانه

بنابر قرائن موجود، حدود ۴۰ درصد از سبد انرژی مصرفی رژیم صهیونیستی به نفت وابسته است و عمده خوراک پالایشگاه‌های سرزمین‌های اشغالی از طریق نفت وارداتی قزاقستان و آذربایجان - که عضو سازمان همکاری‌های اسلامی هستند - تامین می‌شود. نیجریه و گابن نیز از دیگر کشورهایی هستند که مبادی واردات نفت به اسرائیل را تشکیل می‌دهند از طرف دیگر رسانه‌های صهیونیستی فاش کرده‌اند که مواد غذایی، آب معدنی و آب گازدار مورد نیاز سرزمین‌های اشغالی و سوخت هواپیماهای رژیم غاصب از ترکیه تامین می‌شود آن هم در حالی که اردوغان در سخنانش دم از جنون‌آمیز بودن رفتارهای اسرائیل می‌زند و خواستار توقف این جنایات می‌شود. رویکرد متناقض و ریاکارانه برخی از کشورهای اسلامی در قبال جنایات رژیم جعلی، زمینه جسارت و خبثت روزافزون رژیم صهیونیستی را فراهم آورده و مطمئناً تحریم این رژیم، سهم بسزایی در تغییر معادلات و آچمز شدن اشغالگران قدس شریف دارد.

«Джаме джам» повідомляє про провал арабо-ізраїльської мирної угоди.

Віддалення від забрудненого подолу Ізраїлю

За останні 70 років арабські країни пережили історію злетів і падінь у відносинах із сіоністським режимом. Цей історичний процес іноді супроводжувався війною, іноді миром, а останнім часом з'явився проект

нормалізації відносин арабських урядів з корумпованим режимом Ізраїлю. Цей проект має своє коріння в домінуванні Америки над західноазіатським регіоном, щоб приховати його занепад, що насувається.

Погляд на формування і становлення фейкової держави Ізраїль приводить до висновку, що, незважаючи на злети і падіння ізраїльсько-американських відносин в останні десятиліття, Америка залишається найважливішим союзником і прихильником сіоністського дітовбивчого режиму на різних рівнях, і ця співпраця служить взаємним інтересам. Протягом тривалого часу сіоністський режим покладався на Америку у встановленні та підтримці своєї безпеки, але занепад американської гегемонії є неминучим сценарієм, який ставить під сумнів екзистенційну природу окупаційного режиму і посилює ризик розпаду Ізраїлю. Тому безпеці Ізраїлю кидають виклик різноманітні загрозливі фактори, а жителі окупованих територій завжди бояться приходу цього дня і реалізації цього кошмару. Тому Америка має намір заповнити цю порожнечу і допомогти Ізраїлю продовжити його штучне дихання, ініціювавши проект нормалізації відносин арабських країн з сіоністським режимом в руслі завершення його ворожнечі з народами регіону і виконавши батьківську роль для Ізраїлю.

Незважаючи на те, що Єгипет, Йорданія, Бахрейн, ОАЕ і Марокко приєдналися до цієї угоди, у свідомості мусульманських народів регіону, які виступають проти політики своїх правителів, Палестина залишається окупованою землею, захопленою сіоністським режимом, і з часом Єрусалим повернеться до палестинців, а біженці повернуться на батьківщину. Це питання стало реальністю з початком операції «Буря в Аль-Акса» 7 жовтня, і напевно скоро знову з'явиться на порядку денному після продовження злочинів сіоністського режиму проти стійкого і пригнобленого населення Гази. Однією з головних цілей Нетаньяху в легітимізації регіональної присутності та її посиленні було зняти тавро офіційних відносин з сіоністським режимом і використати цю тактику для зміцнення своїх внутрішніх позицій і окупаційного режиму Єрусалиму в регіоні.

- Підгрунття для проникнення Ізраїлю в Західну Азію.

Влітку 2018 року 92% арабської громадськості вважали сіоністський режим загрозою регіональній безпеці, і лише 3% не погоджувалися з цим і вимагали встановлення дипломатичних відносин з цим фейковим режимом. Однак, незважаючи на неприйняття громадською думкою Ізраїлю, зусилля західних ЗМІ були зосереджені на тому, щоб прокласти шлях для проникнення сіоністського режиму в західноазіатський регіон. Таким чином, процес нормалізації арабо-ізраїльських відносин розпочався після безрезультатних воєн з мирним Єгиптом і сіоністським режимом. Йорданія була другою країною, яка приєдналася до процесу нормалізації. Мадридська мирна конференція 1990-х років стала стартовим майданчиком для початку таємної дипломатії між сіоністським режимом і арабськими країнами Перської затоки у двох напрямках - дипломатії озброєнь і дипломатії безпеки.

- Забруднений поділ Ізраїлю.

Встановлення дипломатичного зближення між сіоністським режимом та арабами на основі формування спільної загрози призвело до усвідомлення, а Ізраїлю вдалося переконати пасивних лідерів арабських урядів у тому, що Іран та вісь опору мають силу стримувати арабські країни, тому вони шукають притулку у забрудненому подолі Ізраїлю, який сам управляється Америкою, для забезпечення своєї безпеки. Усі ці дії коріняться у ворожнечі і страху Америки перед Ісламською Республікою Іран. Вашингтон намагається створити ворота в Західній Азії, представивши проект нормалізації, зменшити силу Ірану і вісь опору, а реалізацію своїх гегемоністських намірів в цьому стратегічному регіоні доручити своїм маріонетковим силам. Щоб через цей прохід, досягнувши максимальної вигоди, зробити крок до зменшення своїх політичних і економічних сил у Західній Азії, створивши перешкоди на шляху формування нового світового порядку, який, за оцінками експертів, формується азійськими державами.

- Провальна стратегія.

Як і передбачалося, нормалізація відносин між Саудівською Аравією та Ізраїлем була серед планів на порядку денному, і Ер-Ріяд з нетерпінням чекав на реалізацію цього плану, щоб перейти від геополітичної конкуренції до гео економічного порядку. Аж до того, що на нещодавньому саміті G20 він оприлюднив свої економічні ініціативи та тенденції до нормалізації відносин із сіоністським режимом. Однак проведення операції «Буря в Аль-Акса» кинуло тінь на всі ці регіональні та міжнародні рівняння і накреслило лінію приреченості на марній мрії сіоністського режиму про мир з арабськими країнами регіону. Погляд на історію чітко доводить, що мир з ізраїльським режимом, який вбиває дітей, є сирою ілюзією; оскільки природа цього режиму є антимирною і загарбницькою. Більше того, аналіз мирних договорів країн, які передували нормалізації, показує, що прийняття політики компромісу і роззброєння проти Ізраїлю збільшує їхню жорстокість і зухвалість. Як вони це показали в минулому, мріючи домінувати від Нілу до Євфрату.

- Протистояння єврейсько-західній осі.

Протистояння єврейсько-західній осі і підтримка палестинської справи – одне з головних питань, яке завжди згадується в заявах керівництва Ірану. Верховний лідер, який раніше називав авантюру з нормалізації відносин з сіоністським режимом програшем і ставкою на коня, що програє, нещодавно закликав ісламські країни об'єднатися проти злякисного сіоністського режиму і попросив їх утриматися від поставок нафти і продовольства сіоністам. На цьому питанні також наголосив шейх Хасан Насролла, закликавши арабських правителів до серйозних дій проти окупаційного режиму, розриву дипломатичних відносин, відкликання послів, припинення експорту до Ізраїлю та сприяння відновленню роботи КПП Рафех. Звернення уваги на це питання може суттєво сприяти прийняттю єдиної ісламської позиції щодо палестинського питання і прискорити падіння сіоністського режиму достроково.

- Суперечливий і лицемірний підхід.

Згідно з наявними даними, близько 40% енергетичного кошика сіоністського режиму залежить від нафти, а більша частина сировини для нафтопереробних заводів на окупованих територіях постачається за рахунок імпорту нафти з Казахстану та Азербайджану, які є членами Організації ісламського співробітництва. Нігерія і Габон також є серед інших країн, які забезпечують імпорт нафти до Ізраїлю. З іншого боку, сіоністські ЗМІ виявили, що продукти харчування, мінеральна вода і газ, необхідні для окупованих територій, а також паливо для літаків режиму, постачаються з Туреччини, в той час як Ердоган у своїх промовах критикує божевільну поведінку Ізраїлю і закликає припинити ці звірства. Суперечливий і лицемірний підхід деяких ісламських країн до злочинів фейкового режиму забезпечує зростаючу зухвалість і злість сіоністського режиму, і, безсумнівно, санкції проти цього режиму відіграють значну роль у зміні співвідношення сил і послабленні окупантів Єрусалиму.